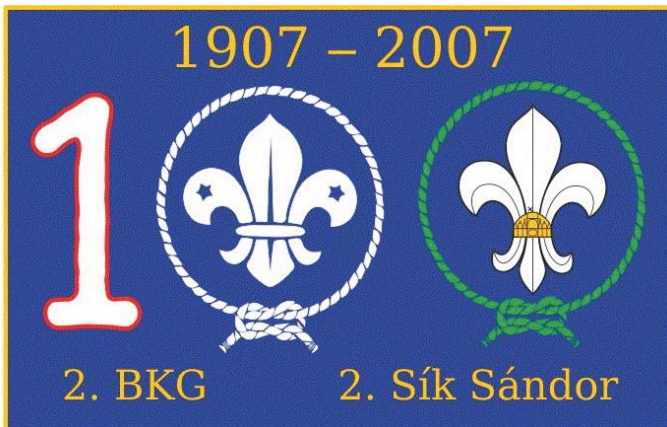

A 2. sz. BKG (1912–1948)

és a

**a 2. sz. Sík Sándor Piarista
cserkészcsapat (1989–2006)**

története

A Törvény

1. A cserkész egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.
2. A cserkész híven teljesíti kötelességeit, amelyekkel Istennek, hazájának és embertársainak tartozik.
3. A cserkész, ahol tud, segít.
4. A cserkész minden cserkészt testvérének tekint.
5. A cserkész másokkal szemben gyengéd, magával szemben szigorú.
6. A cserkész szereti a természetet, jó az állatokhoz és kíméli a növényeket.
7. A cserkész feljebbvalóinak jó lélekkel és készségesen engedelmeskedik.
8. A cserkész vidám és meggondolt.
9. A cserkész takarékos.
10. A cserkész testben és lélekben tiszta.

A Fogadalom

Én, (fogadalmat tevő neve) fogadom, hogy híven teljesítem kötelességeimet, amelyekkel Istennek, hazámnak és embertársaimnak tartozom. Minden lehetőét megteszek, hogy másokon segítsek. Ismerem a cserkésztörvényt és azt mindenkor megtartom.

Kedves Olvasó!

A cserkészek közel 30 milliós közössége idén ünnepli 100. születésnapját szerte a világban. Csapatunk a 2. sz. Sik Sándor Piarista cserkészcsoport tagjai pedig 95. alkalommal gyűlnek össze fogadalomtételre. Nevezetes év tehát az idei, melyet méltó módon szeretnénk megünnepelni.

Nyári táborunkat a jubileumi dzsemborival egy időben tartjuk Angliában, az újoncok próbáztatását és fogadalomtételét pedig nem a szokásos „titkos” módon, hanem Szent György-naphoz kapcsolódva ünnepélyes keretek között, csapatunk valamennyi tagját meghívva rendezzük. Szándékosan nem volt és jelenlegi tagot említettem, hisz cserkész csak egyszer lesz életében az ember s így csapatunk jelenleg nem aktív cserkészei is közösségünk szívesen látott tagjai maradnak.

Erre az alkalomra készült ez a kis füzet is, mely csapatunk történetét foglalja össze a kezdetektől napjainkig, egyben tükrözve a hazai cserkészlet történetét is. Felidézi a „hőskort”, a 2. sz. BKG cserkészcsoport megalakulását, a dinamikus fejlődés és bővülés évit, a kommunista diktatúra általi hivatalos megszüntetést, majd az illegalitás éveit. Napjaink cserkészcsoportja a magyar cserkészlet 1989-es újjáalakulásával együtt született Kemenes László és Görbe László piarista atyák vezetésével. Visszatekintve az elmúlt 18 esztendőre, számos eredménnyel és néhány kudarccal a hátunk mögött elmondhatjuk, hogy a cserkészlet újra megvetette lábát nemcsak hazánkban, hanem a pesti Piarista Gimnáziumban is.

Végezetül az előttünk álló feladatokról is szeretnénk megosztani néhány gondolatot. Szervezetében matuzsálemi kort megért, tagjaiban mégis örökifjú cserkészletünk új kihívások elé néz a harmadik évezredben. A világ egyre gyorsabban változik körülöttünk. Változnak a kommunikációs formák (internet, mobil), változnak a kísértések, a kihívások és lehetőségek is. Nekünk a fiatalok nyíltságával és befogadó készségével kell haladnunk a korrallal, de ugyanakkor a matuzsálem bölcsességével kell ragaszkodnunk 10 Törvényünkhöz és érvényre juttatnunk azokat nap mint nap.

Ehhez kívánok szívből jó egészséget és

Jó munkát!

Dr. Imre Sándor
parancsnok

1912–1913

Az intézeti Sportkörön belül megalakult az idén gimnáziumunk Boy-Scouts-csapata is. Az életrevaló mozgalom, amelyet Baden-Powell generális alapított és amely Angliából kiindulva ma már az egész művelt világon virágzik. Immár nálunk is elkezdte sokoldalú munkáját az ifjúság jellembeli, testi és praktikus irányban való nevelésére. — Intézetünkben ez évben kilenc (egyenkint 7-7 fiúból álló) ősrs alakult, akiknek élén három csapatvezető áll (Gyertyánffy László VII. o. t., Major Dezső VI. o. t., és Wass Tibor VI. o. t.). — A csapatot SÍK SÁNDOR intézeti tanár vezette, SCHÜSSLER ALBERT és HÁMOS NÁNDOR tanárok közreműködésével. Minden ősrs hetenként egyszer ősri gyakorlatra gyűlt egybe, amelyen a jellem és az önnevelés körébe vágó kérdésekről felolvasásokat és beszélgetéseket tartottak, tanulmányozták és magyarázták a cserkész-törvényt. Szorgalmasan tanulták és gyakorolták a különböző cserkészismereteket és ügyességeket (hordágy és szabad tűzhely-készítés, Morse-jelzések, csomókötések, térképolvasás, megfigyelés, fegyelmezett menetelések, stb.) A csapatok és egyes ősrsök — mindig tanári vezetés mellett — több egész és félnapos kirándulást tettek a budai hegyekbe, melyeken a természetben is begyakorolták a tanultakat. A vezetők részt vettek az első magyar cserkész-ősrsvezetői tanfolyamon is. A fiúk valamennyien kiállották az újoncpróbát és június 8-án du. a Farkasvölgyben szép ünnepség keretében tették le a hármascserkészfogadalmat. Az ünnepségen, mely az intézeti tanárok, szülők és a budapesti cserkészcsapatok jelenlétében folyt le, dr. SCHÜTZ ANTAL mondott ünnepi beszédet; MAJOR DEZSŐ VI. o. t., csapatvezető, a cserkészekre kötelező mindennapi jótettéről adott elő, a fiúk pedig hazafias és cserkészdalokat énekeltek, majd a fogadalom letétele után nagy tetszés között cserkészgyakorlatokat mutattak be. — A fiúk egy része a vezető tanárokkal részt vesz nyáron a Zászlónk rendezésében a Vágon történendő tizenhét napos első magyar cserkész-táborozáson is.

1913–1914

Intézetünk cserkészcsapata, mely a múlt tanévben alakult, ez idén is sokoldalú és eredményes munkát végzett. Ez évben tíz (egyenkint 6, illetőleg 7 fiúból álló) ősrs dolgozott, öt csapatba osztva, melyeknek élén Mócsy János állatorvos növendék, az intézet volt tanulója, továbbá Gyertyánffy László, Rozgonyi Ödön, Sztrilich János VIII. o., Major Dezső és Wass Tibor VII. o. tanulók álltak. A csapatot Sík Sándor intézeti tanár vezette. Pozsgay Rezső és Magas Mihály tanárok közreműködésével. Minden ősrs hetenként egyszer ősri gyakorlatra gyűlt egybe, melyen a jellem és az önnevelés körébe vágó kérdésekről előadásokat és megbeszéléseket tartottak,

tanulmányozták és magyarázták a cserkésztvörvényt, szorgalmasan tanulták és gyakorolták a különböző cserkészismereteket és ügyességeket és előkészültek az egyes próbákra. A haladás főként a műszaki ismeretek, a főzés és az elsősegély nyújtás terén szembe tűnő. A csapat tagjai valamennyien elvégezték az újoncpróbát, 25-en letették a másodosztályú, 18-an az első osztályú próbát. Az utóbbiak közül 9-en dr. Pákozdy Károly iskolaorvos előtt a mentővizsgát is kiállották. Körülbelül havonként egyszer közös csapat összejövetel volt, melyeken elméleti és gyakorlati előadásokat, beszélgetéseket és vitákat tartottak. Az előadásokat dr. Schütz Antal, a három vezető tanár és az idősebb fiúk tartották. A csapatok és egyes őrök több egész- és félnapos kirándulást tettek a budai hegyekbe, melyeken a természetben is begyakorolták a tanultakat, megfigyelték és élvezték a természetet. A kirándulások közül nevezetesebbek: a háromnapos gödöllői tiszti-kirándulás, melyen — a tervszerű és egyöntetű munka megalapozása végett — a karácsonyi szünetidőben a vezető tanár és a két felső osztályból nyolc fiú vett részt; valamint a májusi, melyen a cserkészek védőszentjének, szent György Lovagnak ünnepét ülték meg és Magas Mihály mondott ünnepi beszédet. Az idei cserkész-év legemlékezetesebb napja azonban május 24.-e volt, amikor a csapat új zászlóját áldotta meg a templomban Bartos József kir. tanácsos, intézeti igazgató. A remek fehérselyem-zászlót, (melynek egyik oldalát a piarista címer, a másikat a cserkészliliom díszíti) Őnagysága özv. dr. Székely Ádámné úrnő, a hozzávaló szép fehér selyemszalagot («Légy résen!» felirattal és az ünnep dátumával) Őnagysága Klimes Ottóné úrnő ajándékozta a csapatnak. A szertartás után az intézet udvarán cserkészünnepély volt, melyen az intézet igazgatója átvette és bölcs, meleg szavakkal adta át a fiúknak a zászlót, Zimányi Gyula kegyesrendi tanár mélyen járó, gondolatokban gazdag ünnepi beszédet mondott, Bátori József Radványi Kálmán alkalmi költeményét szavalta, a csapat énekkara pedig Magas Mihály vezetésével három művészi cserkészdalt adott elő. E számokat cserkészmutatványok (mentés, kötélhíd-verés, szabadgyakorlatok) követték, majd az egész csapat a cserkész tábor mutatta be nagy hatással, (három sátorral, két tűzhellyel, főzéssel, sütéssel, tábori teleffonnal, naptáviróval stb.) Az ünnepélyen, mely a Himnusszal végződött, több mint ötszáz főnyi díszes közönség gyűlt össze, melynek főként dr. Hénap Tamás piarista rendfőnök, Fekete Endre, Takács József, Farkas József, Szölgvény János, dr. Jászay Rezső házfőnök, dr. Acsay Antal kormánysegédek, Bakács József belvárosi apátplébános, Tolnay Kornél, Molnár Viktor volt államtitkár, dr. Hüttl Dezső műegy. tanár, dr. Parall Ferenc nyugalmazott kúriai bíró stb., továbbá a budapesti cserkészcsapatok megjelent tisztjei adtak díszet. A múlt nyáron több kisebb kiránduláson kívül a csapat 14 tagja a vezető tanárral részt vett a Vágon a Zászlónk rendezte tizenhét napos kiránduláson. Az idén július első felében a fiúk egy része a vezető tanárokkal Breznóbánya vidékére tervez a Regnum Marianum cserkészeivel közösen kététes táborozást (kirándulásokkal a Magas-Tátrába, a dobsinai jégbarlangba stb.)

Intézetünk cserkészcsoportja, mely immár 2 éves múltra tekinthet vissza, a háborús esztendőben még több oldalú és nagyobb tevékenységet fejtett ki, mint az előző esztendőben. Még a háború kitörését megelőző időben, júl. 3. és 20. között, a csapatunk mintegy 50 tagja, a Regnum Marianum cserkészeivel közösen, a Magas- és Alacsony-Tátrában táborozott. Végigjárta a Magas-Tátra fűrdőit, tengerszemeit, megtekintette a Barlangligeti cseppkő- és a Dobsinai jégbarlangot, majd Breznóbánya mellett ütötte fel állandó táborát és sátrait és itt tíz napig élt szervezett cserkészeletet. A háború kitörésekor azonnal följánlotta segítségét a katonai hatóságoknak s a térparancsnokságon, különféle pályaudvarokon és jótékony mozgalmakban teljesített szolgálatot. Később a csapat arra való tagjai a mentőknek segédkeztek a sebesültszállításnál, a Vöröskereszt budai kórházában, a Kassalik-féle és a Révész-utcai hadikórházban, továbbá a patronáznál és a hadsegélyző hivatalban tevékenykedtek; részt vettek a Szociális-Missió-Társulat kezdeményezte könyvgyűjtésben a lábadozó katonák számára, szolgáltak az Orsz. Hadsegélyző Hivatalnál stb. A szolgálatokat addig és olyanmértékben, amint tehettük, mindvégig folytattuk.

A csapat belső munkája részben folytatása volt az előző évinek. Ez évben is 10, egyenként 7-8 tagból álló őrsre volt osztva a csapat, melyet SÍK SÁNDOR, majd az ő távollétében két hónapig SCHÜTZ ANTAL intézeti tanár vezetett, ZIMÁNYI GYULA, MAGAS MIHÁLY, POZSGAI REZSŐ piarista és ZIMÁNYI MIHÁLY premontrei tanár urak közreműködésével. Segítségökre voltak a diáktisztek: Mócsy JÁNOS állatorvos tanhallgató, FINÁLY LAJOS, GYERTYÁNYFFY LÁSZLÓ, ROZGONYI ÖDÖN, SZTRILICH TAMÁS műegyetemi hallgatók, az intézet volt növendékei és MAJOR DEZSŐ, STESEL NÁNDOR, VASS TIBOR, BRAUNER FRIGYIES VIII. o. tanulók. Minden őrs hetenként, majd a szolgálatokban volt elfoglaltságuk miatt kéthetenként egyszer őrsi gyakorlatra gyűlt össze, melyen a jellem- és önnevelés körébe vágó kérdésekről előadásokat és megbeszéléseket folytattak, szorgalmasan tanulták és gyakorolták a különböző cserkészműveket és ügyességeket és előkészültek az egyes próbákra. Körülbelül havonként egyszer közös csapat összejövetel volt, melyeken a vezető tanárok elméleti és gyakorlati előadásokat tartottak vagy beszélgetéseket és vitákat folytattunk. A csapat és egyes őrök — főképpen a budai hegyekbe — több egész- és félnapos kirándulást tettek, melyeken gyakorolták a tanultakat, megfigyelték és élvezték a természetet. A kirándulások közül nevezetesebb volt a nov. 1-jei, melyen 20 új cserkész tette le a fogadalmat a jelenvolt szülők és ZIMÁNYI, SCHÜTZ, VAJNÓCZKY, POZSGAY és MAGAS tanár urak jelenlétében, továbbá a háromnapos gödöllői, melyet karácsonyi szünidőben tettünk, elsősorban a további tervszerű munka megállapítása végett. Az iskolaév gyors befejezése rövid időre véget vetett az intenzív cserkészmunkának, mely azonban a nyáron a szolgálatokkal együtt folytatást nyer. Tervbe van véve július első felére a Velencei-tó környékére egy 8–10 napos álló táborozás, melyen mintegy 25-30 fővel vesz részt.

1915–1916

Intézetünk cserkészcsoportja, mely immár negyed féléves múlta tekinthet vissza, ez évben is a már megszokott keretek közt folytatta munkáit. Még a nagy vakációban, július első felében, tizenegy napig táboroztunk a szentjakabi tó mellett (Mogyoród és Gödöllő közt); a táborozáson 35 fiú vett részt. Az elmúlt nyáron is folytatódottak a szolgálatok: a Szociális-Missziótársulat könyvtárát rendezte a csapat, azonkívül a Hadsegélyzőben teljesítettünk szolgálatot (az előbbi az egész éven át). A csapatnak jelenleg 14 tagja teljesít katonai szolgálatot, közülük 10 a harctéren. A csapat életének jelentős mozzanata volt októberben A piarista cserkész kis katedrálisának megjelenése, amely az eddigi gyakorlat alapján szabályozza a csapat szervezetét és munkarendjét. Ez évben 6, egyenként 7-8 tagból álló őrsre volt osztva a csapat, később a 3 jelöltőrsrel a létszám 9 őrsre emelkedett, több mint 70 taggal. A csapatot SÍK SÁNDOR intézeti tanár, parancsnok vezette, SCHÜTZ ANTAL, ZIMÁNYI GYULA tanárok közreműködésével. Segítségükre voltak a diákisztelek: KŐRÖSY JÁNOS, GERŐ ZOLTÁN, STESEL NÁNDOR egyetemi hallgatók, az intézet volt növendékei, azonkívül FINÁLY PÁL, PETHES LÁSZLÓ, WODECZKY IMRE VIII. oszt. tanulók, majd májustól kezdve, Finály és Pethes hadbavonulása után KÜRTHY SÁNDOR VII. oszt. tanuló. Az őrsök hetenkint őrsi órákra gyűltek össze, amelyeken praktikus és erkölcsi megbeszéléseket folytattak, különpróbákra készültek. Minden 2-3 hónapban tanártiszti őrsi-órát tartottunk, melyen az egyes őrsök valamelyik tanártiszt vezetésével a jellem és önévelés körébe vágó dolgokról beszélgettek. Kéthavonként volt csapatösszejeövetel, melyen a parancsnok vezetésével a csapat ügyeit beszéltük meg. A január 8 jelölt fogadalmat tett. A kirándulások közül nevezetesebbek: a szept. 19-iki, mikor cserkészeink, egy évre megújították fogadalmukat; a karácsonyi 3-napos csapatnácstáborozás Gödöllőn, elsősorban a további tervszerű munka megbeszélése végett; továbbá a május 7-i, melyen ZIMÁNYI GYULA tanártiszt úr ünnepi beszéde után 14 új cserkész tette le a fogadalmat. A karácsonyi szünidőben sikerült karácsonyestét rendeztek cserkészeink, amelyet BARTOS JÓZSEF kir. tanácsos, főgimn. igazgató úr, továbbá ZIMÁNYI GYULA és MAGAS MIHÁLY tanár úr is megtiszteltek látogatásukkal. Az iskolaév gyors befejezése nem vetett véget a munkának, amely a nyáron a kirándulásokkal és szolgálatokkal együtt folytatódni fog. Június második felében kéthetes álló táborozást rendezünk Szobon (Hontm.), amelyen kb. 50 fiú vesz részt.

1916–1917

Intézetünknek immár ötödféléves cserkészcsoportja a múlt nyáron Szobon, az Ipoly partján (Hontm.) táborozott két hétig, 50 fiúval. E nyár folyamán az erdélyi menekültek segélyezésének munkájában segédkeztünk a ferencvárosi pályaudvaron és Az Est tudakozódó irodájában, amelyet magunk láttunk el. Az év folyamán a Szociális

2. sz. BKG története

Missziótársulatnál végeztünk szolgálatokat. A munka a megszokott mederben folyt. A csapat 75 főből áll, 8 őrssel és SÍK SÁNDOR intézeti tanár vezette, ZIMÁNYI GYULA és WALTER JÁNOS tanárok, FELLNER FERENC, SZÉKELY ENDRE, LANDAUER BÉLA, SZTRILICH PÁL, OLÁH JÁNOS és BÁTORI JÓZSEF diáktisztek segítségével.

1917–1918

Ötödik táborozásunkat a nyáron a Vértesek lábánál a környei tó partján tartottuk, két hétig; 60 fővel. Csapatunk ez évben 119 tagból állott; vezette Sík Sándor tanár, Neuhauser Frigyes, Zimányi Gyula és Sebes Ferenc tanárok, Sztrilich Pál, Spillenbergy György, Bátor József, Merkl Ferenc, Szerb Antal, Engel Ágoston, Mezey Vilmos és Horváth György diáktisztek segítségével. A munka a szokott mederben folyt, szolgálatokat a Szociális Missziótársulatnál teljesítettünk. — Szegényebb sorsú fiúk táborozási költségeinek fedezésére a következő jószívű adományokat kaptuk: Pavlinovics Bernárd úr 220 K, Benedict Henrik úr 110 K, özv. Wetl Sándorné úrnő 110 K, Mezey Vilmos 50 K és Székely Endre 20 K.

1918–1919

Az évkönyv mindössze pár oldalas füzet, nincs benne szó a cserkészetről.

1919–1920

Az évkönyv mindössze pár oldalas füzet, nincs benne szó a cserkészetről.

1920–1921

Intézetünk cserkészei idén, 160-an, Sík Sándor, Neuhauser Frigyes, Erczbrucker Aladár és Dragos Károly tanárok vezetése alatt négy csapatban működtek. A rendes őrsi és csapatmunkán kívül lakatos-, asztalos- és könyvkötő-műhelyben is dolgoztak a fiúk és számos intézeti és külső szolgálatot teljesítettek (rendezés, rendfenntartás, főleg első segítségnyújtás, stb.). Az iskolában állandóan készen tartott mentőszekrény lehetővé tette, hogy az osztályonként külön kiképzett mentőcserkészek száznál több esetben segítettek a rászorultakon. — Áprilisban az Uránia-színházban tartott vetítettképes előadás 10.000 K tiszta jövedelmet hozott a táborozási alapra. A múlt nyári bakonyi táborozáson 90 cserkész vett részt. Az idén a csapat (júl. 1–20.) a fehérmegeyi Csurgón fog táborozni, 130 fővel.

1921–1922

Intézetünk cserkészcsoportja az idén fennállásának tizedik évébe lépett. Létszáma 170 főre emelkedett. Az elmúlt nagy vakációban (július 1–20.) a fehérmegyei Csurgón táborozott 130 fiúval. Az iskolaévben rendszeresen végezte szokásos munkáját

A cserkészek öt csapatban dr. Sík Sándor, Neuhauser Frigyes, Zimányi Gyula és dr. Walter János tanárok vezetésével működtek. Segítségükre voltak dr. Mócsy János Major Dezső, Sztrilich Pál, Spillenberg György, Engel Ágoston, Fritz László és Scherer István cserkészvezetők, illetve segédvezetők, a diákok közül pedig Hesz István VIII. o. tanuló.

Szeptember 8-án cserkészeink egy évre megújították fogadalmukat. A karácsonyi csapatunk december 23-án a tanári karral, a szülőkkel és a cserkészbarátaival együtt az intézet tornatermében karácsonyfával, betlehemes játékkal, színi előadással és uzsonnával ünnepelte. Az ünnepi beszédet Zimányi Gyula, a III. raj parancsnoka mondta. Április 10-én naptávirók segítségével a csapat morse-táviratot küldött az esztergomi bencés fiúgimnázium cserkészcsoportjának és annak válaszát intézetünkbe közvetítette. A vállalkozáson résztvettek a Regnum Marianum cserkészei is postagalambjaikkal. A vállalkozás sikere az illetékes körökben is nagy feltűnést és elismerést aratott.

A csapat ezévi munkájának jelentős eseménye volt a gimnáziumban az elmúlt 10 év alatt leérettségizett volt cserkészeknek az „öreg cserkészek” csapatába való tömörülése. Ezek a 19–25 éves ifjak diáktestvéreikkel karöltve fogják végezni munkájukat a cserkészideálért. A 40 öreg cserkész a 29 jelöltnek fogadalomtételkor, május 21-én újította meg a liliosos zászlóra tett fogadalmát. Az ünnepi beszédet dr. Tomek Vince tanár mondta.

A május 25-i megyeri országos cserkészjátékon csapatunk 80 fiúval vett részt és a játékvezetőség teljes elismerését érdemelte ki. Az országos cserkészkiállításon csapatunk méltóképpen szerepelt festményekkel, fényképekkel és kézügyességi tárgyakkal, ami elsősorban az év folyamán működő lakatos és könyvkötő műhelynek köszönhető.

A csapat az idei nyáron július első három hetére Nógrádverőczi táborozni készül 150 cserkészzel.

Csapatunk derekasan kivette részét a Magyar Cserkészszövetség munkájából is, aminek legszebb bizonyítéka, hogy az újabb magyar cserkészirodalom tekintélyes számú terméke csapatunk tisztjeitől került ki. (Sík S. Magyar Cserkészvezetők könyve, Major D.: Őrsvezetők könyve, Sztrilich-Mócsy: A cserkészsegítségnyújtás kis kátéja, Sztrilich-Mócsy: Tábori munkák, Dr. Mócsy: Cserkészfizika és kémia. Spillenberg Gy.: A magyar cserkész daloskönyve.)

1922–1923

Intézetünk cserkészcsapata ez év tavaszán fennállásának tizenegyedik évébe lépett. Létszáma 160 fő. Az elmúlt nyáron Nógrádverőce közelében táboroztunk 160-an. Augusztusban mintegy tízen egyhetes mozgó-táborozáson bejárták a Mátra és Bükk vidékét. Augusztus végén a Szentendre közelében fekvő Stara-Vodánál tisztí táborozáson beszélt meg a vezetőség az elkövetkező iskolaév munkatervét. Ez alkalommal Szentendrén a parancsnokság tizenkét tagja egy éjszakai tűzvész eloltásában vett részt. A karácsonyi szünetben a csapat 30 cserkésze tíznapos sítábort rendezett a Bükk-hegységben. Vállalkozásuk úttörő volt ezen a téren: Ez volt a magyar cserkészlet első téli sítábor.

A csapat az elmúlt évben öt rajra oszolva végezte szokott munkáját dr. Sík Sándor és Neuhauser Frigyes kegyesrendi tanárok, dr. Major Rezső, Sztrilich Pál szigorló orvos, Scherer István, Ivanich Ferenc és Hesz István egyetemi hallgatók vezetésével.

November 1-én csapatunk egy évre megújította a fogadalmat. December 17-én és 18-án előadást rendeztünk a tornateremben. Az előadás műsora: két színdarab, szavalatok, majd a főparancsnok vetített képek kíséretében előadta a csapat múlt évi táborát. Az előadáson befolyt összeget (65.000 K) a szegénysorsú cserkészek táborozásának költségeinek fedezésére fordítjuk. A karácsonyt csapatunk december 21-én szűk körben, karácsonyfával, betlehemes játékkal, énekkel és uzsonnával ünnepelte.

Az V. raj 32 jelöltje 1923. március 25.-én tett fogadalmat, az ünnepi beszédet dr. Balanyi György k. r. tanár mondta. Az áprilisban tartott jubileumi cserkészhéten csapatunk múltjához méltóan vett részt. Teljes számmal kivonult a vérmezői díszszemlére, a Rudas-fürdőben rendezett úszóversenyen mentőmutatványokkal aratott elismerést, díjat nyert a futó, úszó- és vívóversenyeken, ez utóbbin a törvívó csapatbajnokságot is (Fináczy Ernő, ifj. Lovrich József és Benedict János); a Németutcai iskola tornatermében értékes műsoros előadást rendezett.

1923–1924

Intézetünk cserkészcsapata ebben az iskolai évben ünnepelte tízéves (tkp. 11) fennállását. Az ebből az alkalomból megjelent Tíz év c. három íves füzet felment a részletezéstől. Megtalálható benne képekkel illusztrálva a csapat egész története: évközi és tábori munkák, jötevők stb. Bamberger Istvánné az I. B. osztály adományával együtt 100.000 K-t adott a cserkészlet céljaira.

1924–1925

A csapatszervező testület elnöke: dr. Lóky Béla c. főigazgató. A Szervező Testület tagjai dr. Balanyi György és Szomolányi József piarista tanárok s a szülők részéről dr. Degré Miklós, a Kúria másodelnöke. Vezető tanárok: dr. Sík Sándor, Neuhauser

---

Frigyes, Richter Pál és dr. Bátori József.

A csapat létszáma három rajban 126 fő. A már érettségizettekből alakult tisztikar 48 fő, összesen 174. Cserkészcsapatunk az elmúlt évben, jóllehet Sík Sándor, a csapat főparancsnoka, Olaszországban tartózkodott, a szokott cserkészmunkán, a havonként rendezett kirándulásokon, a hetenként tartott raj- és őrsi órákon kívül is eleven cserkészéletet élt. Ennek bizonyítéka, hogy a nyár folyamán két jól sikerült nagy tábor is rendezett. A csapat 70 tagja Neuhauser Frigyes és Richter Pál k. r. tanárok vezetésével csapatunk bőkezű támogatójának Károlyi József grófnak nyirbátori birtokán, az oláh demarkációs vonaltól 3 km.-re, táborozott. Legidősebb rajunk 30-as létszámmal dr. Bátori József k. r. tanár és dr. Zsembery Gyula vezetésével vízi mozgótáborozás keretében Passautól a gyönyörű Wachau-n keresztül Budapestig jött le csónakon (Kb. 600 km!) miközben Linz, Pöchlarn, Melk, Dürnstein, Aggstein, Greifcnstein, Bécs, Győr és Pannonhalma nevezetességeit is megtekintették. Mindkét tábor 3-3 hétig tartott és a sötétbarnára sült és megerősödve megérkező fiúk nagy örömet okoztak szüleiknek.

Az egész magyar cserkészmozgalomnak s egyúttal a piarista csapatnak is legkimagaslóbb eseménye augusztusban zajlott le Koppenhágában a négy évenként rendezett cserkész-világbajnokságon, a „Jamboree”-n. Ezen az „összejövetel”-en 33 nemzet versenyében a hatalmas Amerika és a gazdag Anglia után Magyarország lett a harmadik és ezáltal a kontinensen a magyar cserkészletnek vezetőhelyet szerzett. Ebben a dicsőségben igen jelentős része van intézetünk csapatának is. amelyből Sztrilich Pál cserkésztsiszt és Hesz István segédtsiszt a versenycsapat négy tagú parancsnokságában, Degré Alajos. Gundrum Kázmér, Ghimessy László, Holl Albert, Horváth Szabolcs, Károlyi Garibaldi és Koós Ádám a 48 főnyi versenycsapatban vettek részt. Sőt, Holl Albert a versenycsapat egyik őrszervezője egyénileg is első lett az „Éjjeli nyomkeresés” versenyszámban, s elért egy értékes díjon kívül a dán cserkészszövetség „Jamboree”-érmét nyerte, melyet a cserkészek közül más nem kapott meg. A versenycsapatban levő kilenc cserkészünk derekas szereplésén kívül nem kevésbé volt fontos, hogy csapatunk dr. Lóky Béla főigazgató úr jóvoltából otthont és kiképző helyet nyújtott a versenycsapatnak s csapatunk vezetősége Sík Sándor k. r. tanárral az élén állandóan

tevékenyen közreműködött a kiképzésben. A messze földre induló s onnan visszaérkező cserkészek a reménykedő Veni Sanctén és az alázatos Te Deumon kápolnánkban járultak a szentáldozáshoz. Így voltaképpen három táborozáson vett részt csapatunk, s a parancsnokság a régi tradíciókhoz híven most is állta elvét, hogy „anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon” a táborozásról. Hála a szülők és jóakarók nagyarányú támogatásának, a múlt évben a Testvériségi Alapból kereken kilencmillió koronát fordítottunk szegénysorsú cserkészeink itthoni és külföldi táborozási

költségeinek fedezésére. A kisebb tételek mellett különösen kiválik Maróthy Kálmán ezredes 2.000.000 K-ás adományával.

Decemberben vetítettképes beszámoló előadást tartottunk a nyári táborunkról. Karácsonykor a rajok jól sikerült karácsonyestéket rendeztek, melyeken a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást, a parancsnokság pedig kb. egymillió korona értékű ruhaneműn kívül N. N. úr pénzádományát, egymillió koronát is kiosztott az arra érdemesek közt.

Ugyancsak a karácsonyi szünetben, december 26-ján, 3-ig dr. Bátori József k. r. tanár és Fináczy Ernő orvostanhallgató vezetésével a Sztrilich Tamás-raj 35-ös létszámmal sikerült téli tábort rendezett a Mátrában. Minden fiú megtanulta az egészséges síkfutást. Kár, hogy a kedvezőtlen időjárás miatt a Budapesten tervezett cserkész-síversenyt nem lehetett megtartani.

Húsvéthétfőn valamennyi piarista gimnázium cserkészvezetői feljöttek Budapestre, és tanácskozásukon elhatározták, hogy az egységes piarista-cserkész szellem kifejlesztése, továbbá az egyes csapatok jó oldalainak közkinccsé tévése céljából ezen a nyáron egységes, nagy piarista tábort rendeznek Nagymaros közelében. A rendezést a pesti csapat vállalta. Jelenleg ennek a tervnek a megvalósításán dolgozunk.

1925–1926

A csapatszervező testület elnöke Kisparti János dr. igazgató. A Szervező Testület tagjai Balanyi György dr. és Szomolányi József piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr. a tábla másodelnöke.

Vezetőtanárok: Sik Sándor dr., Neuhauser Frigyes, Bátori József dr. és Kiss József. A csapat létszáma három rajban 143 fő. A már érettségizettekből alakult tisztikar 41 fő, összesen 184 fő.

Cserkészcsapatunk az elmúlt évben a szokott cserkészmunkán, az átlag 2-3 hetenként rendezett kirándulásokon, a hetenként tartott raj és őrsi órákon, a különböző katolikus körmeneteken való szolgálatokon kívül is eleven cserkészéletet élt. Legnagyobb eseményünk a július 1–23-ig Nagymaros közelében a budapesti csapat által rendezett egységes piarista nagytábor. Méreteiről némi fogalmat ad, hogy valamennyi iskolánk cserkészcsapata résztvett rajta összesen 340 fiúval. 16 piarista tanár mellett két orvos és húsznál több egyetemi hallgató látta el a vezetés bonyolult munkáját. Eredményei a minden táborban célzottakon kívül az egységes piarista cserkészszellem kifejlesztése, az egyes csapatok jó oldalainak közkinccsé tévése, a vezetők egymásközi szeretetének elmélyülése, a fiúkban a piarista öntudat szemmel látható erősödése. A tábort a főtisztelendő Rendfőnök úr képviselőjén, Sebes Ferenc dr. asszisztens úron kívül a rend, a szülők és a társadalom részéről igen számosan fölkeresték. (Látogatók száma az első vasárnap 200, a másodikon 300.)

Régi tradíciókhoz híven a parancsnokság ezidén is híven állotta elvét, hogy anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozásról. Hála a szülők és jóakarók

nagyarányú támogatásának, a múlt évben a Testvériségi alpból kereken hatmilliót fordítottunk szegénysorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

A csapat szellemének és munkájának színvonaláról adott tájékoztatást a szeptember első napjaiban az új pesti Népszigeten rendezett kerületi Jamboree, a budapesti cserkészcsapatok nagy, versennyel egybekötött összejövele. Csapatunk három rajjal, teljes létszámmal vette fel a versenyt a többiek válogatott versenyrajaival és minden versenyszámban az elsők között végzett, számos nyeresemény tárggyal gyarapítva a csapat trófeumait.

November hóban jól sikerült ünnepély keretében vetítettképes beszámoló előadást tartottunk a nyári nagytáborról. Karácsonykor a rajok bensőséges karácsonyestéket rendeztek, melyeken a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást. Ugyancsak a karácsonyi szünetben, december 26-tól január 1-ig, Bátori József dr. tanár és Fináczy Ernő orvostanhallgató vezetésével a Sztrilich Tamás-raj 40-es létszámmal sikerült télitábor rendezett a Börzsöny-hegységben, Leányapusztán. Az egészséges sífutás megtanulása mellett alkalmunk nyílt a gyönyörű börzsönyi hegyek bekalandozására. Többízben voltunk a Csóványoson, a Nagy- és

Kishideghegyen, bejártuk a Várbükk (Salgó), Oltárkő, Pintérhegy, Háromhárstető, Kurucbérc és Magas Tax vidékét. Ezúton is köszönetünket nyilvánítjuk Huszár Tibor magyaros vendéglátásáért.

Január 24-én csapatunk rendezte a Magyar Cserkészsövetség második országos cserkész-síversenyét. A piarista csapat indította a legtöbb versenyzőt (49), számos értékes járőr és egyéni díjon kívül megnyerte a legjobb sífutó járőrnek kijáró Honvédelmi Miniszter-vándordíjat és holtversenyben érdemelte ki a Főcserkész örökös vándordíját: A legjobb síelő cserkészcsapatnak. A verseny sikere főleg Fináczy Ernő érdeme.

A húsvéti vakációban a Sztrilich Tamás-raj Fináczy Béla min. tanácsos és Fináczy Ernő vezetésével 40 fővel négynapos mozgó tábor rendezett Mohács–Pécs–Abaliget útiránnyal. A mohácsi vész 400 éves évfordulója alkalmával II. Lajos emlékművét a Cselepaták partján az egész magyar társadalom részéről a piarista cserkészek koszorúzták meg legelőször a Verbőczy reál gimnázium cserkészcsapatával együtt rendezett ünnepély keretében. Pécs városában a cisztercita cserkészek kalauzoltak, velük együtt jártuk be a Mecsek szép részeit és az abaligeti cseppkőbarlang útjait is.

Ezen a nyáron a Magyar Cserkészsövetség Nemzeti Nagytábor rendez, ahol együtt fog táborozni minden magyar cserkész. A Nemzeti Tanács elnöke, parancsnokunk, Sík Sándor. Csapatunk más négy csapattal együtt a versenyzés lebonyolítására készül.

A csapatszervező testület elnöke Kispartai János dr. igazgató. A Szervező Testület tagja Balanyi György dr. és Szomolányi József piarista tanárok, s a szülők részéről Degré Miklós dr. a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A vezetőtanárok: Sík Sándor dr., Ferenczi Zoltán dr., Kiss József és Bátori József dr. A gyakorlati munkában segítő tisztii fogadalmat és próbát tett tisztek és segéd tisztek: Major Dezső dr. és Horváth György dr. orvosok, Finánczy Ernő és Sabáthiel József, Krémer Ferenc, Nagy József és Ranschburg Géza. Zsembery István, Dán György. Fogadalmat és próbát tett raj- és őrsvezetők: Degré Lajos, Liber Endre, Nagy István, Szemenyei János, Zerkowitz Ferenc, Semjén János, Csapody Csaba, Metzger Lambert, Virágh Zoltán, Virter Pál, Szakvály János, Manno Sándor, Sima Imre, Szemenyei László, Thomka Kálmán, Farkas József, Hajós György, Maurer Gyula, Szabó Zoltán.

A csapat létszáma 162 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar és öregrájé 13. Összesen 205 fő.

Cserkészcsapatunk az elmúlt évben a szokott cserkészmunkán, az átlag 2-3 hetenként rendezett kirándulásokon, a hetenként raj- illetőleg őrsi összejöveteleken, a különböző katolikus körmeneteken és iskolai szolgálatokon kívül több nagyobb szabású teljesítményre is visszatekinthet. Legnagyobb eseményünk a megyeri dombokon júl. 2–23-ig rendezett.

Nemzeti Nagytábor. Az egész magyar cserkészlet bemutatkozása és hatalmas erőpróbája volt ez az óriási vállalkozás, elsősorban azzal a céllal, hogy a mozgalmat egységesebbé és az egyes csapatoknál elért eredményeket közkinccsé tegye. Csonkamagyarország mintegy 70 városából 8000 magyar fiú vett rajta részt és 11 nemzet képviseltette magát kisebb-nagyobb portokkal (dánok, olaszok, angolok, osztrákok, németek, svájciak, lettek, izlandiak, hollandok, bolgárok, lengyelek). Az egyetemes magyar cserkészletnek ezt a hatalmas megmozdulását csapatunk tőle telhetően előremozdította. 108 fiúval és 24 vezetővel vett részt benne, más négy csapattal együtt elvállalta és teljesítette az előkészítés és a versenyrendezés bonyolult munkáját. Az egész tábor elnöke csapatunk parancsnoka, Sík Sándor volt, a központi vezetőségben 13 tisztünk és segéd tisztünk működött. A nem kötelező versenyekben való sikeres részvétel (35 különböző díj, közöttük 11 első díj éppen a különpróából) szép képet nyújtott a csapat előző évi munkájából.

Különösen a vízi cserkészmunkában tűntek ki a fiúk. A kötelező versenyt mi rendeztük, ezekben azért nem indultunk. — Csapatunk táborát látogatásával tisztelte meg a Főméltóságú Kormányzó Úr, Hám Antal dr., a piarista rend főnöke, Kispartai János dr., a gimnázium igazgatója, a gimnázium számos tanára és igen sok szülő.

Hosszabb ideig is táborunkban tartózkodott Lord Hampton, a világ főcserkészenek Baden Powellnek helyettese, a magyar, német, svájci és osztrák főcserkész.

A Nemzeti Nagy tábor városi élete után a nyár folyamán még több tábor rendeztünk: 14 fiú Bátori József tanár vezetésével Miskolcra Egerbe gyalogolt. A nyolc napig tartó mozgótábor nemcsak a Bükk-hegység hatalmas rengetegeit és

messzetekintő hegycsúcsait, tavait, vízéseit és patakcsobogástól hangos mély völgyeit gyönyörködtük végig, hanem még a város nevezetességeit is áttanulmányozta (katedrális, líceum, a vár, Dobó és Gárdonyi sírja, uszoda). Szeptember 2-től 6-ig 16 cserkészünk Bátor József tanár vezetésével Esztergomból csónakon jött le a Dunán. Ugyanezen idő alatt Kiss József tanár vezetésével 12 cserkész Pécs városának környékének nevezetességeit nézte meg (székesegyház katakombák, múzeum, Zsolnay-gyár. Mecsek-hegység szebb részletei, ezenkívül kirándult Pécsváradra, a Zengőre és megtekintette az abaligeti cseppkőbarlangot is. Mohácson tavaly húsvétkor volt a csapat 10 tagja.) Szeptember 7–8-án Sík Sándor parancsnok vezetésével 18 résztvevővel rendezte meg a csapat az Esztergom melletti Vaskapunál tiszti táborát. Nemzeti Nagytábor tanulságait és a jövő év terveit beszélte meg itt a csapat vezetősége.

Régi tradíciókhoz híven a vezetőség ezidén is híven állotta elvét, hogy anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozásból. Hála szülők és jóakarók nagyarányú támogatásainak, ebben az esztendőben Testvériségi Alapból kerekén 8 millió K-t fordítottunk szegény sorsú cserkészeseink táborozási költségeinek fedezésére.

November hóban jól sikerült ünnepély keretében vetített képes beszámoló-előadást rendeztünk a nyári nagytáborról. A különböző cserkész-számok mellett Harsányi Kálmán: Páter Benedek c. drámai miniatűrjét előadta a csapat. A szereplők közül ki kell emelnünk Nagy Iván játékát.

Karácsonykor a rajok bensőséges estét rendeztek, ahol a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást.

1927–1928

A csapatszervező testület elnöke: Kisparti János dr. igazgató. A Szervező Testület tagjai: Balanyi György dr. és Szomolányi József piarista tanárok s a szülők részéről: Degré Miklós dr., a budapesti kir. Ítéltábla elnöke. A vezetőtanárok: Sík Sándor dr. és Bátor József dr. A gyakorlati munkában segítő tisztfogadalmat tett tisztek és segéd tisztek: Fináczy Ernő és Sabáthiel József (a Sztrilich Tamás-öregrajban), Zsembery István és Gundrum Kázmér (a Sztrilich Tamás-rajban), Krémer Ferenc, Nagy József és Ranschburg Géza (a Rozgonyi-rajban), Hesz István gépészmérnök (a Csapody István-rajban), Nagy Iván és Degré Alajos (a Vass Tibor-rajban). Fogadalmat és próbát tett raj- és őrsvezetők: Csapody Csaba, Metzger Lambert, Virágh Zoltán, Virter Pál VIII. A., Szakváry János VIII. B., Sima Imre, Szemenyei László VII. A., Farkas József, Hajós György, Maurer Gyula VII. B., Bónis László, Fridrich Gyula, Hodinka László, Szabó, Zoltán VI. B., Mihályfi Pál, Szentiványi László V. A. o. t.-k. A csapat létszáma 148 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar és öregraj 52. Összesen 200 fő.

Cserkészcsapatunk az elmúlt évben a szokott cserkészmunkán, az átlag

kéthetenként rendezett kirándulásokon, a hetenként tartott raj-, illetve őrsi összejöveteleken, a különböző katolikus körmeneteken és iskolai szolgálatokon kívül több nagyobb szabású teljesítményre is visszatekinthet.

Szemben az előző évvel, mikor a csapat egységesen, vett részt a Nemzeti Nagy táborban, ezidén egymástól független rajtáborokat rendeztünk. Mégpedig a Sztrilich Tamás-raj Fináczy Ernő cserkésztsízt vezetésével s előbb Dragos Károly, majd Kiss József tanárok kíséretével, 35 fiúval négyhetes külföldi mozgótábort rendezett Ausztriában. Útirányuk a következő volt: Budapest-Linz hajón; innen vasúton a Salzkammrgutba, Sanct Gilgenen át Salzburgba. Innen csónak okon a Salzach és Inn folyókon át Passaunál a Dunába és ezen Budapestre. A tábor legnagyobb és legszebb emlékei a Schaf-berg (1780 m) és a Dachstein (2996 m) megmászása, valamint a rendkívül gyors folyású, egészen ismeretlen Salzach és Inn folyókon való levezés.

A Vass Tibor-raj Bátori József tanár, Krémer Ferenc és Nagy József vezetésével, 28 fiúval hajón ment a Passau alatti Wesenuferig és onnan ladikokon ereszkedett le a Dunán. Az egészséges víziélet nyújtotta kemény élvezeteken kívül a gyönyörű Wachau festői vár romjaival, a hunnokig visszanyúló hagyományaival, Melk, Krems, Linz és Bécs nevezetességei, a Csalló-köz vadregényes tájai, a megszállt Felvidék partjairól felénk hangzó üdvözlő kiáltások ma is élnek a lelkünkben.

A két fiatal raj, a Rozgonyi Ödön- és a Csapody István-raj Sík Sándor, Ferenczi Zoltán és Gombos Albin tanárok vezetésével a dunántúli Somlőváron táborozott 76 fővel. A somlővári park erdejével, rétjeivel, tavával, patakjával, az alig 2 km-re lévő gyönyörű somlővári romok történelmi romjaikkal pazarul ontották mindazt, ami egy tábor romantikájához, egészségéhez és jókedvéhez szükséges, gr. Erdődy Sándor bőkezősége pedig az anyagiakról gondoskodott. Ezt a tábor szamos szülővel és előkelőséggel együtt a gimnázium igazgatója is meglátogatta.

Alig érkeztek haza a fiúk a különböző táborokból július 27-én a csapat öregcserkészei és 20 válogatott cserkésze, összesen 33-an, ennek az esztendőnek legnagyobb cserkészeseményére indultak, a dániai Nemzetköz Tengericserkész összejöveteleire. Itt csak megemlítjük, hogy a tíz versenyszámból három első és négy második díjat hozva haza, derekasan megállták helyüket.

Teljesítményük részleteiről az értesítő külön helyén számolunk be.

Szept. 7. és 8-án Sík Sándor tanár vezetővel 23 résztvevővel a hárs-hegyi Cserkészparkban tartotta a csapat vezetői kara a szokásos év eleji tisztí-táborát. A múltak tanulságait is a jövő terveit beszélte itt meg a csapat vezetősége.

Régi tradíciókhoz híven a vezetőség ezidén is híven állotta elvét, hogy anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozásról. Hála a szülők és jóakarók nagyarányú támogatásának, ebben az esztendőben a Testvériségi Alaphól kereken 1000 p-t fordítottunk szegény sorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

Október folyamán a kedves szülők, novemberben pedig a budapesti cserkészcsapatok számára vetítettképes előadást rendeztünk a nyári táborokról. A dániai tengeri versenyeken győzelmes őrstik mutatóványai, szavalatok, dán és angol dalok szerepeltek még a műsoron. Karácsonykor a rajok bensőséges karácsonyestéket

rendeztek, melyeken a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást.

Ugyancsak a karácsonyi szünetben, dec. 26-jan. 3-ig, illetőleg 8-ig rendezte a csapat hatodik sí táborát a Semmeringen három csoportban. A Sztrilich Tamás-öregraj Fináczy Ernő vezetésével 18 fővel Steinhaus am Semmeringen, a Sztrilich Tamás-raj Bátor József tanár vezetésével 24 fővel Spital am Semmeringen, az örs vezetői kar tábora ugyanott Hesz István vezetésével 17 fővel. Összesen tehát közel 60 piarista cserkész élvezte a természet téli szépségeit s hozzá a gyönyörű Semmeringen. A csapat egyes tagjai által már a múlt esztendőben is megtett 1783 m magas Stuheck, az 1500 m Kamp-Alpen kívül, a Sztrilich Tamás-öregraj a gyönyörű Sonnwendstein és a hatalmas 2009 m magas Schneepel is megmászta. Sőt a javarészt 1500-2000 m magasságban nem egyszer óriási viharban és 20 fokos hidegben filmfelvételeket is készített Cserkészek a havasok közt címmel. A saját erejükhöz mérten igen jól sikerült két felvonásos filmet februárban mutatták be a szülőknek.

Január végén rendezte a Magyar Cserkészszövetség harmadik országos síversenyét. A csapat 44 fővel indult rajta és a következő eredményeket érte el.

Első lett az 1. korosztály (18–21 évig) futó-, első ugyanezen korosztály műversenyében, megnyerte a honvédelmi miniszter: A legjobb sífutó járőrnek feliratú vándordíját. Második lett a II. korosztály (16–18 évesek) műversenyében és a III. korosztály (16 évig) futóversenyében. A csapatversenyben 11½ ponttal végzett a 13 pontot szerző Bocskay-csapat mögött.

A húsvétot megelőzően a Sztrilich Tamás-öregraj számára Zimányi Gyula kalazantínumi igazgató tartott lelkigyakorlatot. Ez a lelkigyakorlat volt befejezője annak az előadássorozatnak, melyet a Piarista Diákszövetség előkelő tagjai egész éven át tartottak öregcserkészeinknek. A húsvéti vakációban több irányban is rendeztünk mozgótáborokat.

A Sztrilich Tamás-öregraj 17 fővel Csonka-Zemplén megyét kereste fel. Az útirány a következő volt: Sárospatak–Sátoraljaújhely, Bányácska–Széphalom, Füzérkomlós, Radvány, Regöczke–Boldogkőváralja–Tálya–Budapest. A sárospataki Rákóczi-emlékek, Kazinczy Széphalma, Waldboth báró és a sátoraljaújhelyi piarista házfőnök vendégszerzete mindmáig emlékeztetések maradnak. A Sztrilich Tamás- és Vass Tibor-raj összesen 39 fővel ugyanezen idő alatt a Vértes-hegységet járta be Bánhida–Vitányvár–Gesztés-vár–Gerencsér-vár–Mór–Csókakő–Bodajk útiránnyal.

Június 3.-án tett fogadalmat nagyszámú és díszes közönség jelenlétében a csapat 39 jelöltje. Sík Sándor parancsnok szavai után a szülők részéről Karafiáth Jenő államtitkár mondott nagyhatású beszédet. A fogadalommal kapcsolatban keresztelte a csapat új csónakait. A szertartást Kisparti János dr., a gimnázium igazgatója végezte; a szülőkhöz és fiúkhoz intézett gazdag tartalmú beszéde után a csónak-anyák: Karafiáth

Jenőné, Kovács Dénesné, Kuncz Ödönné, Ruszinkó Béláné, Szentiványi Edéné, Szűsz Istvánné, Vajna Edéné és Zerkowitz Oszkárné a piarista vízicserkészszázló feltűzésével

átadták a csónakokat az egyes őröknek. A csónakok vízre bocsátása után vízicserkészmutatványok szórakoztatták a megjelent nagyszámú közönséget.

Az idei nyáron a csapat két helyen öt rajtábort tervez. A két fiatalabb raj az Eger melletti Felsőtárkányra, a három idősebb raj Tihanyba, a Balatonhoz megy táborozni. A tavalyi dániai magyar győzelem után következtébe ugyanis ezidén a Magyar cserkészsövetség rendezi a Nemzetközi Vízicserkész versenyeket Tihanyban. A három idősebb raj tábora ezekbe fog bekapcsolódni.

A csapat tagjai közül jó munkájukért könyvjutalomban részesültek: Mészner Tivadar VIII. B. o. t., Szemenyei László VII. A. o. t., Farkas József VII. B. o. t., Szabó Zoltán VI. B o. t.

CSEKÉSZEINK A NEMZETKÖZI TENGERI- CSEKÉSZ ÖSSZEJÖVETELÉN DÁNIÁBAN

A piarista pedagógiát kezdet óta gyakorlati érzék, a kor követelményeivel számoló rugékonyság, nevelés és tanítás viszonyának kiegyensúlyozottsága jellemzi. Calasanzius elemi iskolával kezdi, de a viszonyok változásával áttér a gimnáziumra is; az istenfélelemre nevel, de siet az oktatásba illeszteni a matematikát és a reális ismereteket; tízezer szerzetes se volna sok neki, de mert minden nemes eszmét szolgálni akar, akad piaristája, akit éjjel-nappal a nagy Galilei támogatására rendel. A magyar piaristák hívek maradtak hozzá. A modernebb filozófia legelőször a piarista iskolákban jut szóhoz. A hazai történelem tanításával, a tudományoknak magyar nyelven való megszólaltatásával messze megelőzték a többi hazai iskolát. A piarista hagyományokból következik tehát, hogy mikor a zseniális Baden Powell cserkészmozgalma hódítani kezd világszerte, a piarista iskola illeszti legelőször nevelési tényezői közé. A rend vezetőségének kezdeményzeni-hagyásával Sik Sándor 1912 végén, alig négy esztendővel az első angol csapat után megalapítja az első magyar iskolai cserkészcsoportot. Iskolánk cserkészcsoportja. A 2. sz. B. K. G. (Budapesti Kegyesrendi Gimnázium), az alakulás óta a magyar cserkészlet minden nagy próbálkozásából kivette részét. Elhatározóan befolyt annak fejlődésébe, Sik Sándorral az élén, 13 tiszte dolgozott a Nemzeti Nagytábor vezetőségében és így nem volt véletlen, hogy 1927 nyarán, mint a Magyar Cserkészsövetség reprezentatív csapata indult ki Dániába, nemzetközi tengeri cserkész összejövételre.

Mit kerestek a tengernélküli magyarok a tengerek fiainak összejövételén? Mi volt ott Dániában? Elsősorban rengeteg látni- és tanulnivaló. Július 27-én indultunk, augusztus 19-én már itthon voltunk, közben részt vettünk egy sok számból álló világverseny izgalmaiban, mégis azt kell mondanunk, hogy nincs tér a látott és tanult dolgok részletes leírására. A fő szenzáció kétségkívül a tenger volt. A közel ötszáz fotográfáról meg lehet állapítani, mi érdekelte a fiúkat elsősorban. A fényképek háromnegyed részben a tengert, csatahajókat, vitorlásokat, szóval a vízzel kapcsolatos dolgokat ábrázolják. A hatalmas tengeri sirályok etetése a hajóról, a vonatokat magába fogadó tengeri komp. Az éppen a koppenhágai kikötőben tartózkodó amerikai és

holland csatahajó óriások, a tiszteletükre díszlövéseket adó dán haditengerészet. A nyílt tengeren előttünk fel-lebukó s később személyesen is össze-visszajárt tengeralattjárók, a különböző tengerészeti múzeumok, melyekben a vikinghajón kezdve a legmodernebb dreadnoughtok modelljeit is láhattuk. De nem mosódtak el emlékezetünkben a szép Helsingör nevezetességei sem. Hamlet dán királyfi gyönyörű szobra és állítólagos sírja, az Ofélia-forrás, Kronbor történelmi nevezetességű vára, az egykori dán és svéd csaták színhelye. Állandó emlékezetünkben van a nagyszerű svédországi kirándulás. Az egész nemzetközi társaság 30-40 embert magába fogadó kis vitorlásokon. A véletlenül Helsingborgban időző magyar zenészcsoport, a svéd trónörökös előtt való megjelenés. Keppler mesterének, Tycho Brachenak, a híres csillagásznak szigete. Több mint egy hetet töltöttünk a kereskedők kikötőjében, Kopenhágában (Köbenhavn, Kaufmannhafen). Megnéztük Marmor és Frauen kirche-jét, a Glyptothek világhírű szobrait, a Thorwaldsen múzeum csodálatos egyiptomi, görög és római gyűjteményeit; a dán Nemzeti Múzeumot. Hilleröt és Frederiksborg múzeumait. Megmutogatták a dánok — mindenütt szakavatott vezetőkkel — nagy gyáraikat. Jártunk a hatalmas dokkok, hajógyárak gőzkalapácsainak fülsiketítő zúgásában, elmagyarázták és megmutatták a Szabadkikötő hatalmas raktárait, megcsodáltatták a kétféle felnyíló és oldalt elforgatható hídjaikat.

Hazafelé jövet már csak két napot tölthettünk Berlinben. Potsdam, a Sans Souci; a világhírű ZOO-t Középeurópa legnagyobb aquáriumával. Egy Rundfahrt az autóbuszon és különböző múzeumok (jellemző, hogy a fiúk legnagyobb része a tengerészetre volt kíváncsi), Berlin forgalmának a tanulmányozása a Wertheimer-áruházban volt a programunk, a gyönyörű Collegium Hungaricum a szállásunk. A szász Svájcban átutazva egy nap Drezdában: a Zwinger, a Grünes Gewölbe, egy negyed óta Rafael Madonna Sixtinája előtt — s ezzel elmondtuk idegenben járásunk állomásait és a látottak címeit.

De nemzetközi vízi cserkész-összejövetelről, sőt versenyekről beszéltünk. A dán vízi cserkészlet tizenöt éves jubileuma alkalmával a versenyekkel egybekötött második nemzetközi tengericserkész összejövetelt ezidén Shakespeare híres Hamletjének szülőföldjén, Helsingörben rendezték. Ott voltak rajta a dánokon kívül az angol, skót, német, osztrák, lengyel, svéd, norvég, lett, litván és belga vízcserkészek kiküldöttei. Magyarországot az esztergomi bencés gimnázium tíz Holló-ján kívül harminchárom piarista cserkész képviselte. A versenyekben — amelyekben egy-egy országot egy vagy több, nyolc fiúból s egy vezetőből álló, meghatározott életkorú órs képviselt — négy dán, egy angol, egy skót, egy német, egy lengyel és három magyar ór, összesen tehát tizenegy csoport vett részt. Magyar részről a hét esztergomi Holló-ból álló órsöt Werner Gyula testnevelési tanár és Mattyasovszky Kasszián dr. bencés igazgató vezette; a piarista órsök a következők voltak: A Gémelek. Vezetőjük Fináczy Ernő, tagjai: Huber Miklós, Szemenyei János, Zerkowitz Ferenc VIII. A., Sömjén János VIII. B., Rerrich Ervin VII. B., Szemenyei László VI. A., gr. Teleki Géza VI. B., Szentiványi László IV. A. o. t. 2. A Vöcsök. Vezetőjük Gundrum Kázmér. Tagjai: Kleiner Endre VIII. A., Metzger Lambert, Virter Pál VII. A., Sasics Szvetozár VII. B.,

Farkas József, Maurer Gyula VI. B., Manno Sándor VI. A Haraszi Károly V. A. o. t. És az esztergomi Hollók kiegészítésére Friedrich Gyula V. B. o. t. A három versenyőrös közös parancsnoka Bátori József dr. volt. A többi itt nem említett magyar a litván stb. kiküldöttekkel együtt a kísérőket alkotta.

Milyenek voltak a versenyek? A csapatversenyek elseje és legfőbbje volt a «Fellépés». Pontozás járt a pontosságért, az általános megjelenésért (egyforma ruházat), fegyelemért, szellemért. Ez a szám az egész verseny ideje alatt folyt. Dicsekvésnek látszanék sokat beszélni róla, hogy a cserkészszellemet bíráló versenyszámban miért lettünk elsők, hogy jóllehet felszerelés tekintetében az angolok és dánok messze megelőztek bennünket, a bíróság mégis miért ítélte nekünk a verseny fődíját, a Viking-hajót. Magyarázatul csak egy esetet említünk. Egyik ebédnél a táborparancsnok ismételten figyelmezteti az egész tábort a tisztaságra, ilyen módon: «Az egész táborban olyan rendnek és tisztaságnak kell uralkodnia, mint a magyarok táborában.»

2. Csónakverseny. A feltétel szerint négy váltott evezőjű tengeri mentőcsónakban kellett evezni 800 méteres távon. Az együttes kornak 64 éven alul kellett lennie. Összesen 11 csónak indult. Több előfutam után a végeredmény: első egy dán őr, második Fináczy Ernő piarista őrse, a Gémelek.

3. Csónakkötélhúzás. Ugyanolyan csónakok, mint az előző számnál. A verseny abból állt, hogy a csónakok két végét egy jó vastag kötéllel összekötötték és adott jelre evezve kellett áthúzni az ellenfelet a középvonalon. A legszebb küzdelem — sajnos — a két piarista őr egymásközi versenye volt. Végeredményben elsők a piarista Gémelek, nyerik a Dán Cserkészszövetség ezüst serlegét; második egy dán őr.

4. Vitorlás-regatta. Ez volt a verseny egyik legnehezebb száma. Nagy kielek (tőkesúlyos) hajókkal háromszögű pályán (tehát egyik oldalon szél ellen!) kellett megkerülni ki horgonyzott hajókat és bójákat s összesen kb. 9–10 km-es távon. Óriási, időnként a hajón is átcsapó hullámok, szakadó eső, előttünk ismeretlen tengeráramlatok. Tíz csapat indult. Tíz viharruhába öltözött kormányos között sorsolták ki az előfutamokat. Magyar részről csak a piarista Gémelek indultak, a harmadik futamba osztották őket. A döntőbe került három dán és az egy magyar hajó. Izgató küzdelemben elsőnek jött be az egyik dán vitorlás és másodiknak a magyar. Végeredményben tehát a magyar hajót csak a helyi tengeráramlatokkal ismerős egyik dán hajó tudta megelőzni, az angolok, németek és a többi tengerész nemzet csapatát legyőzte Fináczy Ernő piarista versenyőrse. A tengernélküli Csonka-Magyarország leverte az óceáni nemzeteket.

5. Hajózási verseny. A feladat abból állt, hogy adott maximális időn belül hét, az induláskor kapott tengeri térképen megjelölt bója közül négy megnevezett bóját kellett megtalálni Ez az egyetlen versenyszám, melyben sajnálatos félreértés következtében nem értünk el helyezést.

6. Jelzés. Ebben a versenyszámban az őr minden tagja együtt szerepeit. Négy részre osztották őket. Az első állomásnak (két fiú) a nemzetközi zászló-abc segítségével kellett egy hatszor öt betűből álló táviratot leadnia. A második állomásnak

az így felvett üzenetet morzezászlóval kellett eljuttatnia a harmadik állomáshoz, mely azt szemaforzászlókkal közölte a negyedik csoporttal. Az utolsó két fiú azután a távirtdában használt sürgöny kulccsal kopogtatta le a távirat szövegét a versenybírósnak. Elsők lettek az esztergomi Hollók, második Anglia, harmadik a piarista Vöcskők.

7. Kenuverseny. Ebben a versenyben csak a piarista Vöcskők indultak a németek és angolok ellen. A versenyzőket már reggel 5-kor elvitték ismeretlen vizekre és csak este 7-kor kerültek haza. Ez volt a legérdekesebb verseny. Itt csak megemlíthetjük, hogy szerepelt benne 800 méter gyors evezés, nyílt tengeren ki kellett ugrani a csónakból és visszamászni, mintha hajótörést szenvedtek volna, a csónakot elsüllyeszteni és a ruhákat mégis szárazon kihúzni, utána ebédet főzni stb. A fiúk — Viter Pál és Sasics Szvetozár — mindent végig csináltak és Angliát megelőzve másodikak lettek.

8 és 9. A tábortúzi szórakoztatás és mutatványok c. versenyszámban megengedték, hogy az egész magyar csapat együtt szerepeljen. A Politiken dán napilap erről a szereplésről 1927. aug. 13-i cikkében így ír: «A magyarok, nyitották meg az estét - egyúttal meg kell mondanunk, hogy joggal viselik a «legvidámabb vendégeink» nevet. Gyors egymásutánban pergett le egyik szkeccsük a másik után. Humoros cirkuszt és boxolást mulattak be, parodizáltak a népszerű svéd fűrésztjátekot és végül egy bikaviadalt oly módfelett vidáman rendeztek, hogy a közönség majdnem gurult a neveléstől...». Bírói eredmény: tábortúzi szórakoztatásban elsők a skótok, másodikak a magyarok. Színpadi és vízi mutatványokban elsők a magyarok, másodikak az angolok.

Az ú. n. egyéni versenyekben voltak a legcserkészszerűbb számok. Nemcsak azért, mert az őrök tagjai sorsot húztak, hogy melyikük milyen versenyszámban indult, hanem az egyes versenypontok is igen ügyesen és cserkészszerűen voltak összeválogatva. Kézügyesség, első segélynyújtás, kötélmunka (kötélfonás különböző módokon, «babázás», hurokfonás stb.) vitorlafoltozás és felszerelés, távolság és magasságbecslés, megfigyelés és következtetés, 100 méteres gyorsúszás, búvárkodás (50 kg-os babát kellett 4 méter mélyről felhozni), életmentés (25 méterre kellett a «hullát» menteni). A legtöbb pontszámot és így a legjobb eredményt a piarista Vöcsök-őr érte el. Megnyerte vele a dán Cserkészszövetség kristályserlegét.

Végeredményben tehát a tíz versenypontcsoport közül a két piarista őr nyert 3-3 első, 4, illetőleg 3 második díjat, hazahozva a verseny fődíját a remekbe készült Viking-hajó modelljét, a dán Cserkészszövetség egy ezüst és egy kristály serlegét és maga mögött hagyta az angolok, németek, lengyelek, dánok, skótok versenyőrseit,

Hogyan volt ez lehetséges? Hiszen mikor kimentünk, csak, az volt a célunk, hogy életjelt adjunk a magyar vízcserkészlet létezéséről. Hasznosnak tartottuk volna Magyarország számára azt is, hogy egyáltalán részt tudunk venni valamennyi versenyszámban. Búcsúztatóink — a gimnázium részéről Kisparti János dr. igazgató úr, a Cserkészszövetség részéről Papp Antal államtitkár úr — is csak ezt kötötték a lelkünkre. És másként történt

Segített a piarista diák magyarsága. Nem sporteredményért, hanem Magyarországiért küzdöttek.

Segített a magyar fiúk győzni akarása. Az a lefojtott dac és elszántság, az a csonka határokat áttörni készülő győzni akarás, melyet megéreztek ott kint is s melyet a dán vízcserkészlet 15 éves jubileumi ünnepélyén a főbíró csudálkozva emlegetett. Segített a magyar cserkészlet, mondhatjuk, a piarista cserkészlet mélyebb megalapozottsága és magasabbratörése, a mi Veni Sancte-val, szentáldozással kezdett, Te Deum-mal végzett táborbaszállásunk, ami imádságos komolyságunk, az emberebb ember és magyarabb magyar piarista cserkészideálja.

A most növekvő nemzedéknek sok mindent a szemére lehet hányni, — mi éjjel-nappal vele lévő vezetői látjuk legjobban hibáit, — mégis a kint tapasztaltak arról győztek meg bennünket, hogy itt a kezünk között új generáció nő, melynek számára Vörösmarty szava: Előttünk egy nemzet sorsa áll, eleven valóság. Becsüljük meg ezt a nagy értéket és neveljük olyan erővé, melynek segítségével nemcsak visszaszerezni tudjuk a régi határokat, de meg is tartani.

1928–1929

A csapatszervező testület elnöke Kisparti János dr. igazgató. A Szervező testület tagjai: Balanyi György dr. és Szomolányi József piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A vezető tanárok Bátorfi József dr. és Szamek József dr., a gyakorlati munkában segítő fogadalmat tett tisztek, segédítettek és öregcserkészek: Jellenz Nándor és Mészner Tivadar (a Sztrilich Tamás-rajban), Nagy József dr., Metzger Lambert és Virágh Zoltán (a Vass Tibor-rajban), Mészáros László (a Rozgonyi-rajban), Hesz István gépészmérnök (a Csapody István-rajban), Jencs Árpád és Máday István (az irodában). Fogadalmat és próbát tett raj- és őrsvezetők: Sima Imre, Szemenyei László VIII. A., Farkas József, Hajós György, Maurer Gyula VIII. B., Puria Miklós, Haraszi Károly VII. A., Bruck György, Lini Gyula VII. B., Bónis György, Jalsovszky Jenő, Mihályfi Pál, Oláh Ákos, Purtt Endre, Szentiványi László, Valló József VI. A., Agárdy Jenő, Gerencsér István VI. B. o. t.-k.

A csapat létszáma 138 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar 34. Összesen 172 fő. Ebben a létszámban nincsenek benne az öregcserkészek, mivel a nagyobb fejlődési lehetőségek úgy kívánták, hogy külön csapatba tömörüljenek. Így február havában megalakult a Piarista Diákszövetség öregcserkész csapata az anyacsapattal, a 2. BKG-vel való kapcsolatok kifejezésére 2. Ö. B. K. D. névvel. Szervező testületük a Budapesti Piarista Diákszövetség. A csapat parancsnoka Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke, raj parancsnok Fináczy Ernő szigorló orvos.

a) Általános munka. Cserkészcsapatunk ezévi általános cserkészmunkájában az átlag kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott raj, illetve őrsi összejövetelek, a különböző katolikus körmeneteken és iskolai szolgálatokon való részvétel mellett a műhelymunkára vetett különösebb súlyt. A fiúk a gimnázium jóvoltából újra feléledt asztalos- és lakatosműhelyben végzett munkájuknak a

karácsonyi segítőegyesületi kiállításon szép bizonyosságát adták.

b) Táborozások. A cserkészszellemben és gyakorlatiasságban való növekedés igazi tere a táborozás. A nyár folyamán épúgy, mint az előző évben is, egymástól független raj táborokat rendeztünk. A csapat legidősebb raja, a Sztrilich Tamás-raj Bátor József dr. tanár, Zsembery István és Szemenyei János vezetésével 35 fővel négyhetes vízi mozgótábort rendezett a Dunán, Sión és Balatonon. Utirányuk a következő volt: a Dunán le Fadd-Tolnáig, ennek a tájékán be a Sió-torkolatba, Sió-Agárd, Simontornyán át föl a Sión Siófokig, innen a Balatonon Bélatelepig, át Szigligetre, onnan Badacsony, Révfülöp, Dörgicsén keresztül Tihanyba, majd utóbb Alsóórse, innen vasúton haza. A közel 400 km út rendkívüli változatosságánál fogva folytonosan új és új feladatok elé állította a fiúkat. A Dunán kedélyes vitorlázás, a megduzzadt Sió sodrával szemben kemény evezés, majd később vontatás, a Balatonon ismét vitorlázás és evezés. De éppen ezek az akadályok adták meg a rajnak azt az edzettséget és keménységet, melyek segítségével a tábor végén Tihanyban rendezett vízi cserkészversenyeket megnyerhette. A Vass Tibor-raj Nagy Iván és Degré Alajos vezetésével ugyancsak csónakokon a Balaton egy részét evezte körül táboruk nagyobbik felében a Sztrilich Tamás-rajjal együtt. A Rozgonyi- és Csapody-raj Schmidt Mihály, Gombos Albin, Sztrilich Pál, Hesz István, Mészáros László, Nagy József, Krémer Ferenc, Virágh Zoltán vezetésével a két raj együtt 70 fővel egymástól kb. egy kilométer távolságra a Felsőtárkány melletti gyönyörű Barát-réten ütötte fel táborát. Az egyes táborok Szmracsányi Lajos egri érsek jóvoltából csobogó patak partján, hatalmas fák árnyékában, a Bükk egyik gyönyörű völgyében rejtőzködtek. Maga a táborhely és a környékre tett kirándulások (Tarkő, Lillafüred, Görömböly-Tapolca) a természet szépségeiben való elmélyülést biztosították; a közelben levő Eger várának dicső multról tanuskodó falai, a katedrális, a lyceum, Gárdonyi sirjának meglátogatása az igazi honismeretet segítette elő.

Szept. 8–9-én Sík Sándor parancsnok vezetésével 25 résztvevővel a hárshegyi cserkészparkban rendezte a csapat vezetői kara szokásos éveleji tisztitáborát. A multak tanulságait és a jövő terveit beszélte itt meg a vezetőség.

Szokásunkhoz híven — immár hetedízben — a karácsonyi vakációban téli táborba indultunk dec. 26-tól jan. 3-ig, illetve 8-ig, három csoportban. Külön az öreg-raj, a Sztrilich Tamás-raj és az őrsvezetők, összesen 64 fővel. Mind a három tábor helye a gyönyörű Semmering, a két fiatal rajé Spital, az öregeké pedig Steinhaus am Semmering-en. Az idei nagyszerű hóviszonyok lehetővé tették, hogy a síelés nagy testi ügyességet, kitartást, gyors elhatározó képességet kívánó és így ezeket a tulajdonságokat fejlesztő sportját a fiúk megszeressék és elsajátítsák és nagyszabású túrákon élvezhessék a téli természet szépségeit. Így bejártuk a Stuhleck (1783 m), a Sonnwendstein (1523 m), a Kamp-Alpe (1535 m) és a környék kisebb kirándulóhelyeit, sőt az öregek a 2009 m magas Schneealpét ezidén újra megmászták.

c) Versenyek. A cserkészlet a harmonikus életre akar nevelni s éppen ezért nem barátja az egyoldalú tehetségeket fejlesztő, sokszor meg tisztulatlan indulatokat feltámasztó versenyzésnek. Mindamellett az olyan versenyekben, ahol a csapatért

kellett kiállni és amelyekben nemcsak egyesek kiválósága, hanem az általános jó cserkészmunka jutott szóhoz, szívesen részt vettünk. Két ilyen nagyszabású cserkészverseny volt az idén, az egyik a síelésre, helyesebben a télen is ki a szabadbajjárásra szoktató síverseny, a másik a III. nemzetközi vízi cserkészversenyekkel kapcsolatos magyar vízi cserkészverseny. A síversenyben a csapat 57 fővel indult. Első lett a másodosztályú műversenyben, a harmadosztályú műversenyben, második a másodosztályú futóversenyben, harmadik a negyedosztályú műversenyben és második helyen végzett a főcserkészi vándordíjért folyó csapatversenyben.

A vízi cserkészversenyeket júl. 23-tól aug. 5-ig rendezte a Magyar Cserkészszövetség Tihanyban. A külföldiek közül nagyobb számban voltak képviselve az angolok, németek, lengyelek, osztrákok, kisebb számmal a dánok, norvégek, bolgárok, braziliaiak. A nemzetközi versenyekben, mivel a magyarok voltak a rendezők, ezidén nem vettünk részt, azonban szembe került csapatunk a külföldieknél jóval erősebb magyar vízi csapatokkal és épen annak kellett eldőlni, vajon a tavalyi dániai nemzetközi versenyeken Magyarországot olyan szép sikerrel képviselő piarista vízi cserkészek első maradnak-e a magyar vízi cserkészek között is. Az alapos kiképzés és a vízi élet minden csínja-bínjaira megtanító duna-síó-balatoni tábor valóra váltották reményeinket.

A főcserkész vándordíjért kiírt versenyek két csoportra oszlottak. Az őrsi versenyek a következő számokból állottak: evezős-cserkészés, jeladás, 7×50 m úszó staféta, vízbőlmentés, buvárkodás; szabadon választott gyakorlatok, fegyelem. Az egyéni versenyek: első segély, kötél munkák, csónakjavítás, kormányzás, csáklózás, beclés, vízi rendészeti ismeretek. Külön versenyeztek az öregek, külön a fiatalok. Az eredmények a következők: A fiatalok versenyében első, harmadik és ötödik helyet nyerte a három versenyre benevezett piarista őrs és így Sasich Szvetozár őrse nyerte a főcserkész úr vándordíját, a gyönyörű ezüstpajzsot. Az öregek benevezett két őrse az első és második hely megszerzésével megnyerte a Magyar Cserkészszövetség vándordíját, a Harmsworlh-serleg kicsinyített mását. Az ú. n. különleges versenyekben (csónak-akadályverseny; összetett kajak-verseny, csónakkötélhúzás) csak a kajak-versenyben lettünk másodikak, a másik kettőben öregek és fiatalok is elsőek.

d) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat mindig csak egy esztendőre teszik, Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, újból írásban kell kérnie fogadalomújításra való bocsátását. Az ünnepélyes fogadalomújítás a cserkészparkban szeptemberben tartottuk. A csapat új tagjai, a jelöltek, pedig a gimnázium igazgatója, számos tanára és a kedves érdeklődő szülők jelenlétében Sík Sándor alapító parancsnok kezébe a Cserkészszövetség vízi telepén máj. 26-án tette le a fogadalmat. A csapatnak ehhez a két legbensőségesebb és leginkább a Cserkészideál felé irányuló csendes ünnepségéhez csatlakozott a rajonként külön rendezett karácsonyeste, melyen a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást. Dec. 20-án rendezte a csapat tábori beszámolóját, Herczeg Ferenc Két ember a bányában c. egyfelvonásosa és egy nagy táborúzi jelenet voltak a műsor kiemelkedőbb számai.

e) Nyári terveink, segélyezések. A világ cserkészete ezen évben lesz 21 éves. Ebből az alkalomból a négyévenként szokásos jamboreet Angliában, Liverpool közelében rendezik. A sokszáz magyar fiú között cserkészcsapatunk 56 fiúval és 22 vezetővel jelentkezett. A magyar vízicserkészetet 12 más csapatbeli cserkésszel kiegészítve csapatunk, vízicserkészei fogják képviselni. Az angliai jamboreet megelőzőleg a csapat négy rajtábort tervez, a Senyő völgyében, illetve a Balaton mellett.

Régi tradíciókhoz híven a vezetőség ezidén is állotta elvét, hogy anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozásról. Hála a szülők és jóakarók nagyarányú támogatásának, ebben az esztendőben a Testvériségi Alapból kerekén 1000 P-t fordítottunk szegénysorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére. Különösen nagy szükség volt a Testvériségi Alapra angliai készülődéseinknél. A Cserkészszövetség kilátásba helyezett támogatásán kívül a következő szülők járultak hozzá a Testvériségi Alapba juttatott adományaikkal terveink megvalósításához: Budapest Székesfőváros 500 P-t, gr. Teleki Pál, özv. Zerkowitz Oszkárné 300-300 P-t; Floderer Vilmos 200 P-t; Domony Endre, Luczenbacher Pál, Zimmermann Lajos 100-100 P-t; Bálint Béla, Manno István 50-50 P-t; Erődi-Harrach Tihamér, Pattantyús-Ábrahám Géza 40-40 P-t; Dubovitz Hugó, Fóti Imre, Vermes Nándor, Jutassy Ödön, 30-30 P-t; Dögl Adolf, Karafiáth Jenő, Puria László, Purt Ernő, Sajó Elemér 20-20 P-t; Bónis Pál 15 P-t; Kovács Dénes, Maurer Gyula, Somogyi Béla, Wohryzka József 10-10 P-t; Dr. Körmöczy Emil, a budapesti Önkéntes mentőegyesület igazgatója 12 Elsősegély füzetet adományozott a cserkészeknek. Fogadják ezúton is a fiúk és az intézet háláját.

1929–1930

A csapatszervező testület elnöke Kisparti János dr. igazgató. A Szervező testület tagjai: Balanyi György dr. és Szomolányi József piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A vezető-tanárok Batori József dr. és Szamek József dr.; a gyakorlati munkában segítő fogadalmat tett tisztek, segéd-tisztek és öregcserkésze: Jellenz Nándor, Mészner Tivadar, Rerrich Ervin és Sima Imre (a Sztrilich Tamás-rajban), Szűsz András, Metzger Lambert (a Vass Tibor-rajban), Virágh Zoltán (a Rozgonyi-rajban), Nagy József dr. és Krémer Ferenc (az őrsvetetői iskolában), Jencs Árpád és Máday István (az irodában). Fogadalmat tett raj- és őrsvetetőik: Haraszi Károly, Puria Miklós VIII. A., Domony András VIII. B., Bónis György, Jalsovszky Jenő, Mihályfi Pál, Purt Endre, Szentiványi László, Szimonisz László VII. A., Giel János, Hiesz Dénes, Mannó István VII. B., Kump Tibor VI. A., Dögl Tibor, Réczey Jenő, Rózsa Iván és Zimmermann György VI. B. o. t.-k.

A csapat létszáma 143 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar 33, összesen 176 fő. (A Diákszövetségnek 2. ö. BKD néven külön öregcsapata van.)

a) Általános munka. Amíg az elmúlt esztendő általános cserkész-munkáját az átlag

kéthetenként rendezett kirándulásokon, a hetenként tartott őrsi-, illetve rajösszejöveleteken, a különböző katolikus körmeneteken és a különböző iskolai szolgálatokon való részvétel mellett a műhelymunka jellemezte, ebben az esztendőben — jóllehet a műhelymunka is szép teljesítményre tekinthet vissza — a regenerálódás, a kiválóan a jellemnevelésre tekintő belső munka szempontja uralkodott. Ezt a munkát természetesen nagyon nehéz statisztikailag regisztrálni, de talán a decembernek a szeretet, a másokon segítés hónapjává avatása némi fogalmat ad. Ebben a hónapban minden cserkész nemcsak elvégezte, hanem fel is jegyezte és névtelenül beadta napi jótetteit. Karácsony hetében pedig minden őr és raj együttesen tizenhat felé járt szeretetszolgálatban tettekkel gyakorolván a keresztény felebaráti szerelmet parancsát. A többi hónapokban is mindig valamelyik cserkésztestvérünk kicsiny tettekben való aprópénzreváltása állott a megvalósítandó törekvések homlokterében. A gyakorlati dolgokban ebben az évben a lovaglás, a céllövészet és az elektrotechnika jutott szóhoz.

b) Táborozások. A megelőző évek intim kis táborai után ez az év ismét a nagy összejöveletek, az angliai jamboree éve volt. Mindamelllett, hogy az igazi cserkész-tábor nevelő hatásait a fiatal cserkészek ne nélkülözzék, a csapat két fiatal raja, a Csapody- és Rozgonyi-raj 70 fővel Szamek József, Gombos Albin, Füves Jenő és Mészáros László vezetésével júl. 1–20-ig ez idén is raj táborba szállt, az idősebbeknek hagyván a külföldön való reprezentálást. A tábor helye az Abaujtorna megyében fekvő Senyő völgye nagyszerű alkalmat adott a cserkészügyességekben való gyakorlásra, a tábori élet kemény, de ezer romantikával teli gyönyörűségeinek élvezésére. A közelben lévő Regéc, Füzér és Sárospatak vára, a híres Kollégium, Sátoraljaújhely városa eltörölhetetlen benyomásokat véstek a fiúk lelkébe. A két idősebb raj, a Sztrilich Tamás- és Vass Tibor-raj itthoni táborai már az Angliára való készülést jegyében zajlottak le. A Vass Tibor-raj tagjai Nagy József dr., Szűsz András, Ranschburg Géza és Virágh Zoltán vezetésével, mint az ötödik számú jamboree-csapat cserkészei Tiszakeszin szálltak táborba júl. 10–20-ig 25 fővel. Előzőleg a raj 10 tagja Szűsz András vezetésével Sárospatakról mozgótábor keretében érkezett meg a Tiszakeszi táborba. A Sztrilich Tamás raj 35 cserkésze Batori József dr., Schmidt Mihály, Jellenz Nándor, Mészner Tivadar vezetésével, mint a jamboree-vizicsapat tagjai a Badacsony közelében levő Rendesen voltak előkészítő táborban a Balaton partján. Mindkét tábor napjait az angliai jamboree bemutatásaira való készülést foglalta le.

Az angliai jamboree-ről való részletes beszámoló nem fér el az értesítő hasábjain, itt csak rövid áttekintésre szorítkozhatunk. Július 27-én indult el a különvonat a 850 magyar cserkessel és Ausztrián, Németországon átszáguldván, 29-én Ostende–Dover között kelt át a Csatornán. Másnap reggel a ringató angol különvonaton London elkerülésével egyenest a tábor színhelyére a Liverpool közelében fekvő Birkenhead városába robogtunk. A tábor óriási méreteiről fogalmat ad, ha meggondoljuk, hogy hatvanezer fiú gyűlt össze az Arrowe-Park tisztásain a szó szoros értelmében az egész világtól: Barbados szigetéről éppúgy, mint Újfundlandról. A tábor programja a különböző ünnepségeken kívül leginkább az ú. n. nemzeti bemutatásokból állott, amelyeken minden nemzet arra törekedett, hogy nemzeti sajátosságait minél jobban

érvényre juttassa. Hogy a magyar tábornak ez milyen mértékig sikerült, arra vonatkozólag elég lesz a Times egyik szeptemberi számának pár sorát idézni. A lap gyarmati szerkesztője, Eric Peterson többek között így ír: «Ha igaz, amit Spencer mond, hogy minden nemzet életereje ifjúságában nyilatkozik meg, akkor a jamboree megdöbbenő igazságokkal szolgált. Halálra ítélt nemzetek ifjúsága bizonyította itt be, hogy nemzete életképes — erőszakosan összetakolt birodalmak gyermekei mutatkoztak be hazájuk életereje szerint meglepően gyengén. Megbocsátják talán, ha eklatáns példának a magyar táborat említem meg. Ez a nyolcszáz pirosposztag fiú eleven bizonyítéka mindannak, ami a Nyugat kapujának országában elpusztíthatatlan...». Hogy a piaristacsapatnak milyen szerepe volt ebben a hatásban, arra nézve elég megemlíteni, hogy a nyolcszázötvenfőnyi magyar táborban minden más csapatot messze meghaladó 67-es létszámmal vett részt és hogy az ötvenfőnyi vízcserkészcsapat, amelynek bemutatásairól lord Hampton úgy nyilatkozott, hogy «felnyitották, az angol fiúk szemét a vízcserkészlet lehetőségeire» — vezetésében egészen, a fiúknak pedig kilencven százalékában piaristacserskész volt. Baden-Powell, a világ főcserkésze a westkirbyi bemutatások után külön fölkereste a magyar tábor parancsnokát és megkérte őt, hogy adja át a fiúknak elismerésének kifejezését. A birkenheadi tábor után következett a kilencnapos feledhetetlen londoni tartózkodás. Lord Rothermere jóvoltából saját autóbuszainkon tekintettük meg Londont, sőt az egész Kent grófság nevezetességeit, miután még a birkenheadi táborozás ideje alatt számos kirándulást tettünk Chester, Liverpool, Port Sunlight, New-Brighton, a Manchester melletti Oldhambe stb. Külön fogadott bennünket a londoni lordmayor. Részletesen megnéztük többek között a borzalmas múltú Towert, a St. Paul székesegyházat, Parlamentet, a Westminster Abbeyt történelmi sírjaival, a British-Múzeumot, kirándultunk a középkori levegőt lehelő Canterburybe, az oxfordi kollégiumokba, Margate tengeri fürdőhelyre stb. Hazafelé egy napot még Bruxellesben is töltöttünk.

Szeptember első napjaiban kb. 15 résztvevővel a hárshegyi cserkészparkban rendezte a csapat vezetői kara szokásos éveleji tisztis táborát. Itt határoztuk el, hogy a nagy külföldjárás után ebben az évben a belső munkát kell hangsúlyozni. Szokásunkhoz híven immár nyolcadízben a karácsonyi vakációban téli táborba indultunk dec. 26-tól jan. 4-ig három csoportban. Külön a Sztrilich Tamás-raj, az őrsvezetők és a Vass Tibor-raj, összesen 60 fővel. Mind a három tábor helye ismét a gyönyörű Semmering, amelyen már évek óta karácsonykor nagyszerű hóviszonyoknak örvendhettünk. A fiúk a sízés nagy testi ügyességet, kitartást, gyors elhatározóképességet kívánó és így ezeket a tulajdonságokat fejlesztő sportját még jobban megszerették és új csoportok járhatták be nagyszerű túrákon a Stuhleck (1783 m), a Sonnwendstein (1523 m), a leggyakorlottabbak pedig a 2009 m magas Schneepet.

A húsvéti vakációban, virágvasárnap és nagycsütörtök között négy irányban is rendeztünk mozgótáborokat hús-hús, tíz és tizenöt, összesen 65 fővel. Az útirányok a következők voltak: Bpest–Abaliget, Pécs és a Mecsek; Budapest–Kőszeg, Nagycenk,

Szombathely, Sopron; Bpest–Szob–Bányapuszta, a Börzsöny; Bpest–Nagybátony, Gályatető, Kékes, Parád.

c) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat mindig csak egy esztendőre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, újból írásban kell kérnie fogadalomújtásra való bocsátását. Az ünnepélyes fogadalomújtást — melyet épen úgy, mint a jelöltek fogadalomtételét és a táborbaszállást közös szentgyónás és áldozás előzött meg — a cserkészparkban szeptemberben tartottuk. A csapat új tagjai, a jelöltek pedig a gimnázium igazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében a Cserkészpark szomszédságában máj. 29-én, Áldozócsütörtökön tették le a fogadalmat. Az ünnepi beszédet Zimányi Gyula kalazantinumi igazgató mondta, a szülők nevében vitéz békei Koós Miklós alezredes, szárnysegéd intézett buzdító szavakat az új cserkészekhez. A csapatnak ehhez a két legbensőségesebb és leginkább a cserkészideál felé irányuló csendes ünnepségéhez csatlakozott a rajonkint külön rendezett karácsonyeste, melyen a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást. Okt. 13-án rendezte a csapat jamboree-beszámolóját az Ufa-filmszínházban. Sík Sándor beszéde, a színes jamboreefilm, az eredeti jelmezekben bemutatott skót és angol matróztáncok, a hindu-krinolin voltak a műsor kiemelkedőbb számai.

d) Nyári terveink, segélyezések. A belső munka szerves folytatásaként ezidén ismét rajtáborokat terveztünk. A két fiatal raj Fehérvárurgóra készül, a Vass Tibor-raj kombinált álló- s mozgótáborot rendez a Bakonyban és a Balaton mentén, a Sztrilich Tamás-raj pedig külföldi mozgótábort bonyolít le a Salzkammergutban és csónakokkal jön le a Dunán.

A csapat vezetőségének régi elve, hogy t. i. anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozásról, még sosem állított olyan óriási nehézségek elé, mint az angliai jamboree előtt. Hála a szülők, jóakarók és a Cserkészszövetség nagyarányú támogatásának, az elvet ezidén is meg tudtuk tartani. A csapat Testvériségi Alapjából közel 3000 P-t fizettünk ki táborozási segélyekre, úgyhogy a Cserkészszövetség 2000 P-jével is támogatva, húsz szegény sorsú fiúnak vált lehetségessé az angliai jamboreen való részvétel. A nagylelkű adakozók, akiket a multévi értesítőnkben név szerint is felsoroltunk, fogadják újjólag a fiúk és az intézet háláját.

1930–1931

A csapatszervező testület elnöke Kisparti János dr. főigazgató. A Szervező Testület tagjai: Balanyi György dr. és Szomolányi József piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A vezető-tanárok Bátori József dr., Szamek József dr., Kiss József és Ferenczi Zoltán dr.; a gyakorlati munkában segítő fogadalmat tett tisztek, segédtiszték és öregcserkészek: Meszner Tivadar, Metzger Lambert, Farkas József (a Sztrilich Tamás-rajban), Nagy József dr., Sima Imre (a Csapody-rajban), Virágh Zoltán (a Rozgonyi-rajban), Maurer Gyula (a Vass Tibor-rajban) és Jencs Árpád dr. (az irodában). Próbát tett raj- és őrsvezetők: Bónis György,

Jalovszky Jenő, Letenoczi Ferenc, Szentiványi László, Szimonisz László, Valló József VIII. A., Giel János, Mannó István VIII. B., Dögl Tibor, Kump Tibor, Pápai József VII. A., László Miklós, Pattantus A. Dénes, Réczey Jenő, Rózsa Iván VII. B., Jalovszky György, Rohrböck László VI. A., Hajts Gyula VI. B o. t.-k.

A csapat létszáma 142 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar 24, összesen 166 fő. (A Diákszövetségnek 2. ö. B. K. D. néven külön öreg csapata van.)

Első helyen kell megemlítenünk, hogy szeptember 8-án fájdalmas veszteség érte a csapat minden egyes cserkészt és vezetőjét: Zimmermann György őrsvezető, a mindenki számára felejthetetlen „Cimi” váratlan és megrendítő körülmények között elhunyt. Könnyes szemmel kísérte őt az egész csapat utolsó útjára. Kedves egyénisége minden piarista cserkész előtt követendő példaként lebeg. A cserkészideál megtestesítését láttuk benne. Felejthetetlen emlékét szívünkbe zárva őrizzük.

a) Általános munka. Cserkészcsapatunk ezévi általános munkájában az átlag kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott raj-, illetve őrsi összejövetelek, a különböző katolikus körmeneteken és iskolai szolgálatokon való részvétel mellett az otthon berendezésére és ismét a műhelymunkára vetett súlyt. A Sztrilich Tamás-raj tagjai Szamek József dr. vezetésével négy összerakható vászonkajakot készítettek — gimnazista fiúkkal tudomásunk szerint első ízben az országban.

b) Táborszások. A cserkészszellemben és gyakorlatiasságban való növekedés igazi tere a táborozás. A nyár folyamán egymástól független raj táborokat rendeztünk. A csapat legidősebb raja, a Sztrilich Tamás-raj Molnár Sándor piarista tanár kíséretében, Sima Imre vezetésével szárazföldi és vízi külföldi, mozgótábort rendezett. Útirányuk a következő volt: Budapest–Bécs–Linz–Salzkammergut–Mondsee–Attersee–Schafberg–Salzburg–Passau. Innen a Dunán csónakokon Budapestre. A Vass Tibor-raj Szamek József dr., Szűsz András, Metzger Lambert vezetésével kombinált mozgó- és állótábort vezetett a Bakony és Balaton vidékén a következő útvonalal: Budapest–Pannonhalma–Zirc–Bakonybél–Farkasgyepű–Városlőd–Veszprém–Balatonalmádi–Füred–Tihany–Badacsony. A két legfiatalabb raj Bátor József dr., Gombos Albin dr., Nagy József dr., Major Dezső dr., Virágh Zoltán és Bruck György vezetésével gróf Károlyi József

Fehérvárcsurgó közelében lévő vadaskertjében ütötte fel sátorfáját. A kedvesen csobogó Gaja-patak völgye nagyszerű alkalmat adott a cserkészügyességekben való gyakorlásra, a tábori élet kemény, de ezer romantikával teli gyönyörűségeinek élvezésére. A változatos program, a labdajátékok, a sokfajta hadijáték, a vadlesek, a mouflonok, a bodajki fürdés, Székesfehérvár nevezetességei, a nagy Prohászka sírjához való zarándoklás, Csókakő történelmi várromjai eltörölhetetlen benyomásokat véstek a fiúk lelkébe. A tábor két ízben is igen sok szülő látogatta meg, köztük a gimnázium igazgatója és a pesti rendház főnöke is.

Szokásunkhoz híven — immár kilencedszer — a karácsonyi vakációban téli táborba indultunk dec. 26-ján. 3-ig három csoportban Bátor József dr., Szamek József dr., Ferenczi Zoltán dr., Kiss József, Nagy József dr., Meszner Tivadar és Sima Imre vezetésével, összesen 60 fővel. Mind a három tábor helye ismét a gyönyörű Semmering (Spital és Steinhaus am Semmering), amelyen már évek óta karácsonykor nagyszerű hóviszonyoknak örvendhettünk. A fiúk a sízés nagy testi ügyességet, kitartást és gyors elhatározóképességet kívánó s így ezeket a tulajdonságokat fejlesztő sportját még jobban megszerették és újra, most már egyszerre több csoportban járhatták be nagyszerű túrákon a Stuhleck (1783 m), a Sonnenwendstein (1523 m), a gyakorlottabbak pedig a 2009 m magas Schneepalét.

A húsvéti vakációban, virágvasárnap és nagycsütörtök között két irányban is rendeztünk mozgótáborokat. A Sztrilich Tamás-raj Metzger Lambert és Farkas József vezetésével Mohács–Pécs és a Mecsek útiránnyal, a Csapody-raj pedig Sima Imre vezetésével a Vértes-hegység szebb részeit járta be a következő útiránnyal: Budapest–Felsőgalla–a bánhidai Turul és a Centrálé–Tatabánya–Vitány-vár–Geszes-vár–Szentkereszt–Gerencsér-vár–Mór–Budapest. Pünkösdkor a Sztrilich Tamás-raj a Csepel-szigetet evezte körül.

c) Versenyek. Szept. 6–7–8-án rendezte a Magyar Cserkész Szövetség második országos vízicserkészversenyét a főcserkész örökös vándordíjáért. A versenyek két csoportra oszlottak: őrsi és egyéni versenyekre. Az őrsi versenyek pontjai voltak: 7×50 m-es úszóstafféta, jeladás morze, szemafor és kodezástzlókkal, vízikirándulás főzéssel, táborozással, akadályverseny 7-8 mesterséges akadállal (pl. elszabadult csónakot kihúzni stb.). Az egyéni versenyek számai voltak: csáklázás és molnárevezés, kormányzás, elsősegélynyújtás, csónakjavítás, kötélmunkák (csomók és fonások), vízrendészeti ismeretek és fuldoklónak úszva való kimentése. A versenyszámok tehát az egész víziéletet magukba foglalták. A piarista csapat két őrst indított és megnyerte az első és második helyet s így továbbra is birtokában maradt a főcserkész vándordíja, a gyönyörű ezüstpajzs.

A csapat évközben több ízben rendezett az egyes rajokon belül őrsi versenyeket. Ezek a versenyek négy fordulóval egy-egy hónapig tartottak és magukba ölelték a cserkészélet minden mozzanatát, a próbák pontjait éppúgy, mint a tanulás terén elért eredményeket.

Január 2-án rendezte a csapat házi síversenyét a Semmeringen 50 részt vevővel évfolyamok szerint; külön lesikló- és külön műversennyel. Az egyes

kategóriák első három helyezettje emlékérmét is kapott. Elsők voltak: lesiklóversenyben: 18–16 év közt Giel János; 16 éven alul: Gecső Domokos; kezdők között: Ránits László. A műversenyben: 16 éven felül Tariczky Zoltán; 16 éven alul: Gecső Domokos; kezdők: Ránits László.

d) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat mindig csak egy esztendőre teszik. Szeptemberben mindenkinek aki cserkész akar maradni, újból írásban kell kérnie fogadalomújításra való bocsájtását. Az ünnepélyes fogadalomújítást — melyet éppen úgy, mint a jelöltek fogadalomtételét és a táborba szállást, közös

szentgyónás és áldozás előzött meg — a cserkészparkban szeptemberben tartottuk. A csapat új tagjai pedig a gimnázium főigazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében a cserkészpark szomszédságában május 24-én, áldozócsütörtökön tették le a fogadalmat. Az ünnepi Menczer József piarista tanár mondotta, a szülők nevében Heinrich János kereskedelmi iskolai igazgató intézett buzdító szavakat az új cserkészekhez. A Csapatnak ehhez a két legbensőségesebb és leginkább a cserkésziideál felé irányuló csendes ünnepségéhez csatlakozott a rajonként külön rendezett karácsonyeste, melyen a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást. December 14-én rendezte a csapat ez évi táborozási beszámolóját az intézet tornatermében. Komoly és tréfás magyar nóták, árnyképek, két cserkész-szindarab voltak a műsor kiemelkedőbb számai.

e) Nyári terveink, segítyezések. A belső munka folytatásaként ezidén ismét rajtáborokat tervezünk. A két fiatal raj Magyaróvár környékére készül a Csapody-raj kombinált mozgó- és állótábort készülő lebonyolítani a nyugat magyarországi hegyekben és a Dunán, Sztrilich Tamás-raj a Passau–Budapest evezőstúrárt fogja megrendezni.

Régi tradíciókhoz híven a vezetőség ezidén is állotta elvét, hogy anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozásról. Hála a szülők és jóakarók nagyarányú támogatásának ebben az esztendőben a Testvériségi Alapból kereken 950 pengőt fordítottunk szegény sorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

1931–1932

A csapat szervező testület elnöke Kispartai János dr. főigazgató. A Szervező Testület tagjai: Balanyi György dr. és Kanszky Márton dr. piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A csapat alapító parancsnoka Sík Sándor. A vezetőtanárok Bátor József dr., Ferenczi Zoltán dr., Szamek József dr. és Kiss József. Tisztek, segéd-tisztek és öregcserkészek: Virágh Zoltán és Bruck György (a próbaidős öregrajban), Sima Imre (a Sztrilich Tamás-rajban), Farkas József (a Rozgonyi-rajban), Maurer Gyula és Bónis György (a Vass Tibor-rajban), Metzger Lambert és Szentiványi László (a Csapody-rajban), Jencs Árpád dr., ifj. Endrényi Tivadar és Szimonisz László (az irodában). Próbát tett örsvezetők: Dögl Tibor, Kump Tibor, Pápai József VIII. A., Hammersberg Elemér, László Miklós, Pattantus Á. Dénes, Réczey Jenő, Rózsa Iván VIII. B., Farkasfalvi Ervin, Jalsovszky György, Karafiáth László VII. A., Schöller Rudolf VII. B., Bátor Ferenc, Halász József, Pálffy László, Ránits László, Suppan Tibor VL B. o. t.-k.

A csapat létszáma 127 cserkész. A már érettségizettekből alakult tiszti kar 27, összesen 151 fő. (A Diákszövetségnek 2. ö. B. K. D. néven külön öregsapata van.)

Ebben az évben ismét fekete fátyolba kellett hurkolnunk a liliomos jelvényeket: Endelényi László, a Csapody-raj újonca, az iskolaév utolsó napjaiban váratlanul és hirtelen elköltözött az élők sorából. Tragikus halála megdöbbentett mindnyájunkat és megrendült lélekkel kísértük utolsó földi útjára. Kedves egyéniségének emlékét

hűségesen fogjuk őrizni.

a) Általános munka. Cserkészcsapatunk ezévi általános munkájában az átlag két kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott raj-, illetve őrsi összejövetelek, a különböző katolikus körmeneteken és iskolai szolgálatokon való részvétel mellett a belső munkára vetett súlyt. Az egész esztendő legtekintélyesebb ilyen irányú eredményének tartjuk a napi jótetteknek az eddiginél nagyobb buzgósággal való teljesítését. Karácsony hónapjában az őrsök együttesen is buzgolkodtak. Mivel ezek az őrsi jótettek túlnőttek a csapat keretein, és bekapcsolódtak az iskola Karítász-akciójába, részletesebben ott emlékezünk meg róla.

b) Táborozások. A cserkészszellemben és gyakorlatiasságban való növekedés igazi tere a táborozás. A nyár folyamán egymástól független rajtáborokat rendeztünk. A csapat legidősebb raja, a Sztrilich Tamás-raj Szamek József dr., Metzger Lambert és Virágh Zoltán vezetésével szárazföldi és vízi mozgótábort rendezett. Utirányuk a következő volt: Budapest–Bécs–Linz–Salzkammergut–Mondsee–Altersee–Schafberg–Salzburg–Königs-see–Passau; innen a Dunán saját készítésű kajakokkal Budapestre. A Csapody-raj Sima Imre vezetésével kombinált mozgó- és állótábort bonyolított le a nyugatmagyarországi hegyek és a Duna mellékén a következő útvonallal: Budapest–Fraknóvára–Sopron–Fertőtó–Süly-sziget; innen ladikokon a Dunán Budapestre. A két legfiatalabb raj Bátori József dr., Gombos Albin dr., Ferenczi Zoltán dr., Kiss József, Maurer Gyula, Farkas József, Szemenyei László vezetésével a Magyaróvár vidékén levő Süly-szigeten ütötte fel sátorfáját. Az egészen sajtáságos vidék egészen sajtáságos jelleget adott ennek a tábornak. Körülbelül száz sziget vett körül bennünket a kisebb-nagyobb Duna-ágaknak rendkívüli változatosságával. Egy darab felfedezetlen magyar világ rejtőzködik itten. A falvakban az ősi települések szintiszta magyarságának vendégszeretete és nemes előkelősége fogta meg lelkünket; a lakatlan szigeteken a szabadjára engedett nagy gólyák és ménesek, a vízpartokon, a kis Dunáágakban az apró kis vízcisirkéktől kezdve a rárókatónák halászó társaságát és a méltóságos, magányos gémebig a vízmadarak gazdag változata, a szigetek erdeit vörösre festő naplementék színpompája — mind, mind a régi, érintetlen és hamisítatlan természetbe vitt vissza bennünket. Előttünk az ott még erős esésű Nagy-Duna hömpölygött és örvénylett pesti szemeknek szokatlan sebességgel. Szemben a csehektől megszállott terület napról napra eszünkbe juttatta csonkaságunkat. A változatos program, a labdajátékok, a sokfajta hadijáték, a vadlesek, a szigetek ismeretlen világába tett felfedező kirándulások, a nagyszerű fürdészek, a nagyszabású athlétikai és úszóversenyek, Magyaróvár nevezetességei, különösen Gazdasági Akadémiája, a magyaróvári piarista cserkészek lekötelező segítsége és kezünkre járása — mindez még a szűnyogokkal vívott vérengző csatákat is feledtette és egész életre szóló benyomásokat vésett a tábor minden résztvevőjének a lelkébe. A tábor kétízben is igen sok szülő látogatta meg. A látogatók között üdvözölhettük a gimnázium igazgatóját, a magyaróvári rendház főnökét és számos tanárát is.

Szokásunkhoz híven — immár tizedszer — a karácsonyi vakációban téli táborba indultunk dec. 26-tól jan. 6-ig három csoportban Bátori József dr., Szamek József dr.,

Ferenczi Zoltán dr. és Sima Imre vezetésével, összesen 50 fővel. Valutáris okokból az idén a Semmering helyett a Mátrát kerestük fel. Almásihuta, Ötházhuta és a galyatetői menedékház adtak szállást, a Galya- és a Pizskés-tető pedig síelési lehelőségeket. Jóllehet ezek a lehetőségek távolról sem voltak olyanok, mint semmeringi táborainkban, mégis különösen a kezdők igen szép eredményeket értek el a sífutásban.

A húsvéti vakációban, virágvasárnap és nagycsütörtök között mozgótáborokat rendeztünk. A Sztrilich Tamás-raj Sima Imre, a Vass Tibor-raj Maurer Gyula vezetésével a Pilis-hegységet, a Rozgonyi-raj pedig Farkas József vezetésével a Vértes-hegység szebb részeit járta be a következő útiránnyal: Budapest–Felsőgalla–a bánhidai Turul és a Centrálé–Tatabánya–Vitánvár–Gesztes-vár–Bodajk–Budapest. A bánhidai erőműtelepet Verebély László egyetemi professzor vezetésével tekintették meg.

c) Versenyek, műhelymunka, különleges kiképzés. A csapat évközben több ízben rendezett az egyes rajokon belül őrsi versenyeket. Ezek a versenyek négy fordulóval egy-egy hónapig tartottak és magukba ölelték a cserkészélet minden mozzanatát, a próbák pontjait éppúgy, mint a tanulás terén elért eredményeket. A csapatműhelyben Szamek József dr. vezetésével szorgalmasan dolgoztak a fiúk. A fiatalabbak a szerszámok kezelésével kapcsolatos elemi ügyességek elsajátításán, az ügyesebbek és idősebbek pedig az asztalos- és lakatosműhelyben. A karácsonyi kézügyességi kiállítás az egészen apró tárgyaktól kezdve a székek, asztalok és kajakokig az évközi szorgalmas munkáról adott képet. A Rozgonyi-raj ezenkívül még különleges kiképzést is nyújtott a fiúknak. Bakay Lajos egyetemi professzor úr 15 fiút mentőkiképzésben részesített. Ezek a fiúk vizsgát tettek és hatósági mentőigazolványt is szereztek. A raj többi része Sztrilich Pál dr. indiai iskolájában a bumerangozás, nyilazás, pányvavetés stb. ügyességét sajátította el.

d) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat csak egy évre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, újból írásban kell kérnie fogadalomújításra való bocsátását. Az ünnepélyes fogadalomújítást — melyet éppen úgy, mint a jelöltek fogadalomtételét és a táborbaszállást, közös szentgyónás és áldozás előzött meg — a Cserkészparkban szeptemberben tartottuk. A csapat új tagjai pedig a gimnázium igazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében a gimnázium dísztermében, február 14-én tették le a fogadalmat. Az ünnepi beszédet Kanszky Márton dr. piarista tanár mondta, a szülők nevében pedig Solarcz Hugó tábornok intézett buzdító szavakat az új cserkészekhez. A csapatnak ehhez a két legbensőségesebb és leginkább a cserkészideál felé irányuló csendes ünnepségéhez csatlakozott a rajonként külön rendezett karácsonyeste, melyen a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást. December 8-án rendezte a csapat ezévi táborozási beszámolóját az intézet tornatermében. Komoly és tréfás magyar nóták, tréfás bemutatásuk, Koszterszitz József Palkó barátai című cserkészszíndarabja és a magyar huszártánc voltak a műsor kiemelkedőbb számai.

e) Nyári terveink, segítyezések. A belső munka folytatásaként ezidén ismét rajtáborokat tervezünk. A két fiatalabb raj Bakonybél környékére készül, a Rozgonyi-raj kombinált mozgó- és állótáborot készül bonyolítani a bakonyi hegyekben és a

Dunán, a Sztrilich Tamás-raj kombinált szárazföldi és vízi mozgótábor rendez a Duna–Sió–Balaton–Bakony–Rába és a Duna vidékén.

Régi tradíciókhoz híven a vezetőség ezidén is állotta elvét, hogy anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozásból. Hála a szülők is a jóakarók nagyarányú támogatásának, ebben az esztendőben a Testvériségi Alapból kereken 900 pengőt fordítottunk szegénysorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

1932–1933

A csapatszervező testület elnöke Kisparti János dr. főigazgató. A Szervező-Testület tagjai: Balanyi György dr. és Kanszky Márton dr. piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A csapat alapítóparancsnoka Sík Sándor. A vezetőtanárok: Bátori József dr., Ferenczi Zoltán dr. és Szamek József dr. Tisztek, segéd-tisztek és öregcserkészek: Farkas József és Réczey Jenő (a Rozgonyi-rajban), Maurer Gyula és Pápai József (a Vass Tibor-rajban), Szentiványi László (a Csapody-rajban), Metzger Lambert és Szüsz András dr. (mentő, raktár és gazdasági ügyek), Bónis György (titkárság). Próbát tett őrsvezetők: Schöller Rudolf VIII. B., Bátori Ferenc, Halász József, Pálffy László, Ránits László, Suppan Tibor, Czeller György, Hellmann Aurél VII. B., Filipek Erich VII. A., Janits Iván, Náday Zoltán, Nagy Ernő VI. A., Straub Gyula, Saláta Kálmán, Verebély László, Bakay Lajos, Kintli Kálmán VI. B. o. t.-k.

A csapat létszáma 120 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar 31, összesen 151 fő. (A Diákszövetségnek 2. Ö. B. K. D. néven külön öregsapata van.)

a) Általános munka. Cserkészcsapatunk ezévi általános munkájában az átlag kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott őrsi-, illetve raj összejövetelek s a különböző katolikus körmeneteken és iskolai szolgálatokon való részvétel mellett a belső munkára vetett súlyt. Az egész esztendő legtekintélyesebb ilyen irányú eredményének tartjuk a napi jótettek terén tavaly elért eredmények továbbfejlesztését. Különösen a karácsonyi együttes őrsi jótettek emelkednek ki. Annak bizonyítására, hogy mit jelentenek ezek a karácsonyi jótett-cserkészesek, nem annyira a nyomoron való, tényleges segítség, hanem sokkal inkább a fiúk szociális nevelése szempontjából, ideiktatjuk az egyik őr jelentését: „1932. december 22-én d. u.

indultunk jó nagy csomagokkal ezévi jótett-cserkészésünkre. Egy szegény munkáscsalád karácsonyának megrendezését vállaltuk magunkra, hogy ajándékainkkal segítsünk rajtuk és közéjük is vigyünk valamit a

betlehemi istálló áldott melegéből. Felszálltunk egy 52-es jelzésű villamosra és hosszú út után megérkeztünk a Valéria-baraktelepre. A karácsonyfát egy itt a telepen élő asztalos-család házában díszítettük fel, mert a mi kiválasztott családkunk a hiányos öltözék miatt nem tudta gyermekeit a díszítés idejére máshová küldeni. Ez az elég jómódú asztalos-család valóságos áldása a telepnek, amiben lehet, segítenek a szerencsétlen embereken. Most is mindenben a segítségünkre voltak és egy teli kosár ételmet is adtak, hogy azt is vigyük magunkkal. A díszítés befejeztével összeszedtük holmijainkat, fogtuk a fát és átmentünk a közeli . . . jelzésű barakszobába, ahol H. Gy. munkanélküli tüdőbeteg vasmunkás él feleségével és négy kisgyermekével. A szoba mintegy 2×4 m nagyságú lehetett. Bútorzata egy ócska vaskályha, egy üres ágy, egy szék, egy asztal és néhány rongy volt. Úgy látszik, ezen aludtak. Egyik nap a népkonyha, másik nap az ember édesanyja ad valami kevés ételmet nekik. A fát feltettük a kis asztalra, meggyújtottuk a gyertyákat és csillagszórókat és a ragyogó világosságban, mely teljesen elnyomta a pislákoló, kormos petróleumlámpa fényét, elénekeltünk néhány karácsonyi éneket. Énekünk nagyon sok kívánnivalót hagyott maga után; másutt talán derűtséget keltett volna, itt azonban a hatás megdőbbentő volt. A férfi szemében könnyek csillogtak, a gyerekek szájtátva bámultak. Első karácsonyuk volt életükben. Ez a meghatottság átragadt ránk is. Önfeledten térdeltünk közéjük, és eljátszadoztunk velük. Egyikünk labdázni kezdett a hároméves csöpp kislánnyal, valaki más az ólomkatonákat vezette rohamra a rongyosruhájú, de csillogószemű elemista előtt. Nagyszerűen elszórakoztattuk őket és körülbelül egy negyedóra múlva, mikor már mindegyik elmerült játékába, eltávoztunk. A gyerekek orgonasípok gyanánt, sorban állva csengő hangon köszöntek el, az ember pedig könnyes szemmel rebegett hálaszót. Emelkedett hangulatban, felejthetetlen élménnyel gazdagabban oszoltunk a villamos megállónál. Jó munkát! Cz. Gy. őrszervező”. A csapatparancsnokság az elmúlt karácsony után a fentihez hasonló tizennyolc őrsi jelentést kapott.

b) Táborozások. A cserkészszellemben és gyakorlatiasságban való növekedés igazi tere a táborozás. A nyár folyamán egymástól független rajtáborokat rendeztünk. A csapat legidősebb raja, a Sztrilich Tamás-raj Sima Imre és Szemenyei László vezetésével vízi és szárazföldi mozgótábor rendezett. Útirányuk a következő volt: Budapest–Sió-torkolat–Sió–Balaton (túrázás három napig), Veszprém–Bakonybél (gyalog), Rábamolnári (vonat), Rába–Győr–Budapest (csónak). A Rozgonyi-raj Ferenczi Zoltán dr. és Farkas József vezetésével ugyancsak kombinált vízi és szárazföldi táborozásban vett részt a következő útiránnyal: Budapest–Veszprém–Csopak (vonaton), Balaton (kisebb víziút), Nagyvázsony, Kab-hegy–Bakonybél–Zirc (gyalog), Győr (vonaton), innen Pestig a Dunán ladikokon.

A két legfiatalabb raj Batori József dr., Gombos Albin dr., Szamek József dr., Metzger Lambert, Szentiványi László, Maurer Gyula és Bónis György vezetésével a Bakonybél melletti Gerence-patak völgyében üttötte fel sátraikat. Két főjellegetessége volt ennek a tábornak. Az egyik a történelmi tradíciókkal való töltekezés. Táborunk a már Szent István király okleveleiben említett Hegyeskő, vagy Szentkő aljában állott; a falubamenet Szent Gellért remeteszékéről híres Szentkútból ittunk, vasárnapi misére a

Szent István alapította bakonybéli apátságba jártunk. Alaposan áttanulmányoztuk a zirci apátságot, voltunk a veszprémi püspökvárban, a Gizella-kápolnában Szent Imre nyomait kutattuk; megtekintettük a veszprémi piarista gimnáziumot és a városi múzeumot. Elmondhatjuk: árpádházi szent királyaink emléke lebegett táborunk felett. A másik jellegzetesség volt a Bakony csendjébe való elvonulás és a Bakony rengetegeinek tanulmányozása. A legközelebbi vasútállomástól 25-30 km-re igazán a szűz természet csendjében éltünk, a madárcsicsergésen és a Gerence-patak csobogásán kívül semmi más zaj nem jutott el hozzánk. A fáradhatatlan Gombos Albin dr., a fiúk szeretett Albin bácsija vezetésével mindennap más-más őr indult el „cserkészni”, a természetet igazán megismerni. A félnapi séta eredményeként mindegyik 7-8 fiú között akadt egy-egy, aki 40-50 különböző növényt gyűjtött össze és tanult megismerni az ő ügyes és gyakorlati vezetésével. Ha ezekhez még hozzávesszük a tábor nagy „műszaki építményeit”, a saját magunk készítette gyaloghidakat, a „vizisiklonak” keresztelt alkalmatosságot, melynek segítségével a vízzel telt kanna a forrástól egyenesen a konyhára siklott, a szép tábori oltárt, a falunak rendezett vasárnap délutáni előadást, a romantikus éjjeli és egyéb hadijátékokat, a céllövő és atlétikai, meg úszóversenyeket, a nagy, egésznapra terjedő őrsi cserkészést ismeretlen rengetegeiben a Kőrös-hegy vidékének, a nagy málnázásokat, méta- és kézilabda-meccseket, az indián „iskola” romantikus „tantárgyait” stb., stb., megértjük, hogy a tábor minden résztvevője mint életének egyik legszebb emlékére fog visszaemlékezni az itt töltött szép napokra. A tábort kétízben is külön megszervezett autbuszjáráttal sok-sok szülő látogatta meg. A látogatók között üdvözölhettük Schütz Antal és Eckhardt Sándor egyetemi tanárokat, Zimányi Gyula kalazantinumi igazgatót, Solarc Hugó tábornokot, a gimnázium igazgatóját képviselő Balanyi György tanár urat, valamint az intézet számos tanárát.

Szokásunkhoz híven — immár tizenegyedszer — karácsonyi vakációban téli táborba indultunk december 26-tól január 5-ig, Bátori József dr., Szamek József dr., Ferenczi Zoltán dr., Maurer Gyula és Farkas József vezetésével, összesen 62 fővel, — még pedig ezidén először a megszállott Felvidékre, a Besztercebánya közelében levő Dóval nevű fátrai falucskába. A hóviszonyok ebben az esztendőben nem voltak a legkitűnőbbek, mégis az 1400 m-es Zólyom és sok más szép túra, a Magas Tátra közvetlen közeléből élénk meredő, napberagyogta csipkézete, a komoly körülmények között rendezett modern lesiklóverseny, a semmeringinél is sokkal jobb sítéreképek kárpótoltak az előkészítés csaknem leküzdhetetlen nehézségeiért. Azoknak, pedig, akik talán megütköznek azon, hogy magyar cserkészek a megszállt Felvidékre mentek legyen elég annyit mondani: az elzárkózás csak a megszállók szempontjából lehet előnyös, a tényekkel való közvetlen érintkezés a tábor minden résztvevőjében növelte a realitás érzékét, az elszakított területek szépségének látása pedig mindenkiben tüzesre szította a vágyat...

A húsvéti vakációban, virágvasárnap és nagycsütörtök között mozgótáborokat rendeztünk. A Sztrilich Tamás-raj a Csepel-szigetet evezte körül, a Rozgonyi-raj Visegrád–Dömös–Dobogókő–Klastrompuszta–Hüvösvölgy útvonalat járta be. A Vass Tibor-raj Kismaros–Kisinóc–Csóványos–Szokolya–Nógrádverőce–Naszály–Vác; a

Csapody-raj a Naszály kivételével ugyanezt a túrát hajtotta végre.

c) Versenyek, műhelymunka. A csapat évközben többször rendezett az egyes rajokon belül őrsi versenyeket. Ezek a versenyek, négy fordulóval egy-egy hónapig tartottak és magukba ölelték a cserkészélet minden mozzanatát, a próbák pontjait épűgy, mint a tanulás terén elért eredményeket.

Jelentősek voltak még Bakonybélén az egész tábor tartama alatt folytatott versenyek. Ezeknek az őrsi versenyeknek a pontjai a következők voltak: 1. általános rend a sátrakban (ezt naponta pontoztuk); 2. a napossági munkák ellátása; 3. őrsi célok megvalósítása; 4. akadályverseny; 5. őrsi cserkészés; 6. melyik őr tett le a tábor folyamán több próbapontot; 7. melyik őr ért el legjobb eredményeket az atlétikai versenyben; 8. melyik a pályázatokban. Az összesített eredmények alapján a Vass Tibor-raj vándordíját Turul őr Pattantyús Á. Ödön vezetésével, a Csapody-raj vándordíját a Kócsag-őr Ránits László vezetésével nyerte el.

Miután az eddig rendezett országos vizeskerész-versenyeket csapatunk nyerte meg, a Magyar Cserkész Szövetség fölkérésére szeptemberben csapatunk tagjai rendezték és tisztjei bírálták el az idei versenyeket.

A csapatműhelyben Szamek József dr. vezetésével szorgalmasan dolgoztak a fiúk. A fiatalabbak a szerszámok kezelésével kapcsolatos elemi ügyességek elsajátításában tevékenykedtek, az ügyesebb és idősebb fiúkból álló Rozgonyi-raj tagjai pedig különleges munkát is végeztek az asztalos- és lakatosműhelyben. A Rozgonyiak magyaros motívumú öt őrsi szekrényt készítettek és festettek az újoncok új otthona számára, a Sztrilich Tamás-raj pedig három szétszedhető gummikajakot fejezett be a Jamboree vizibemutatói számára.

d) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat csak egy évre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, újból írásban kell kérnie fogadalomra való bocsájtását. Az ünnepélyes fogadalomújítást — melyet éppen úgy, mint a jelöltek fogadalomtételét és táborbászallást, közös szentgyónás és szentáldozás előzött meg — a Cserkészparkban szeptemberben tartottuk. A csapat új tagjai pedig a gimnázium igazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében, a gimnázium dísztermében, február 18-án tették le a fogadalmat. Az ünnepi beszédet Pusch Ödön dr. piarista tanár mondta, a szülők nevében pedig Gervay Mihály dr. OTI igazgató intézett buzdító szavakat az új cserkészekhez. A csapatnak ehhez a két legbensőségebb és leginkább a cserkészideál felé irányuló csendes ünnepségéhez csatlakozott a rajonként rendezett karácsonyeste, melyen a fiúk kölcsönösen megajándékozták egymást. Március 24., 25., 26-án rendezte a csapat ezévi ünnepélyét, teljesen a nyári Jamboree propagandája jegyében. Az előadás első felében a nyáron Gödöllőre várt idegen cserkészek képviselői vonultak fel sajtósájos jelmezeikben, második felében pedig egy Jamboree-tábortűz keretében próbáltuk megéreztetni a Jamboree nemzetközi és mégis magyar hangulatát.

e) Nyári terveink, segítyezések. Terveink mind a Jamboree-vel vannak összefűggésben. Csapatunk, mint a vízi tábor és a vizibemutatók törzscsapata veszi ki részét a nagy világtalálkozó rendezéséből. Hogy azonban a fölkészűlés teljes legyen

és a csapattábor intim értékeit se veszítjük el ebben az évben sem, az egyes rajok a Jamboree-t megelőzően tíz-tizenkétnapos előtábort rendeznek az ország különböző részein. Az újoncraj, melynek csak vezetői vesznek részt a Jamboree-n, három hétre a Balatonhoz megy táborba.

Régi tradíciókhoz híven a vezetőség ez évben is állotta elvét, hogy anyagi okok miatt egy jó cserkészt sem hagy itthon a táborozáshól. Hála a szülők és a jóakarók nagyarányú támogatásának, ebben az esztendőben a Testvériségi Alapból kereken 750 pengőt fordítottunk szegénysorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

1933–1934

A csapatszervező-testület elnöke Kisparti János dr. főigazgató. A Szervező-Testület tagjai: Balanyi György dr. és Kanszky Márton dr. piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A csapat alapítóparancsnoka Sík Sándor. A vezetőtanárok és rajparancsnokok: Bátori József dr., Fercnczi Zoltán dr., Jochs József, Papp Elemér és Szamek József dr. Tisztek, segédtsztek és öregcserkészek: Farkas József (a Rozgonyi-rajban), Maurer Gyula és Pápai József (a Vass Tibor-rajban), Hajós Géza (a Csapody-rajban), Metzger Lambert és Szűsz András dr. (mentő- és gazdasági ügyek). Próbát tett őrvezetők: Bátori Ferenc, Czeller György, Halász József, Hellmann Aurél, Pálffy László, Ránky László. Suppan Tibor VIII. B., Fügedi Erich VIII. A., Janits Iván, Náday Zoltán, Nagy Ernő, Nagyselmeczy László, Schweitzer Béla VII. A., Bakay Lajos, Heinrich Frigyes, Kintli Kálmán, Saláta Kálmán, Straub Gyula, Verebély László VII. B., Gazdik Gyula, Stolmár Géza, Stolmár József VI. A., Berger Antal VI. B. o. t.-k.

A csapat létszáma 151 cserkész. A már érettségizettekből alakult tiszt kar 15, összesen 166 fő. (A Diákszövetségnek 2. Ö. B. K. D, néven külön öregsapata van.)

a) Csapatunk elmúlt esztendei cserkészmunkájára éppen úgy, mint országos viszonylatban, a Jamboree nyomta rá bélyegét. Meglátzott ez már az évközi munkán is, melyről a tavalyi Értesítőben számoltunk be részletesen. Az egyes rajok újjáalakították a csapatotthon különböző helyiségeit. A Rozgonyi-raj az újoncok számára magyaros motívumú bútorokat készített, a legidősebbek összerakható gumikajakokat «gyártottak»

a vízbemutatókra, hatalmasan fellendült a nyelvtanulás stb. De teljesen a Jamboree jegyében, arra való előkészületül folytak le a nyári táborozások is. Mivel a csapat a Jamboree vizitáborának, vízbemutatóinak vezetője volt, különösen a vízirajok készülődtek erősen. A legidősebb raj, a Sztrilich Tamás-raj Bátori József dr. vezetésével kéthetes külföldi tábort rendezett Budapest–Bécs–Passau (hajón) és vissza Budapestre (kajak). Az egész Passau–Budapest útszakasznak, vitorlás kajakokkal való

végigvezetése nagyszerű gyakorlásnak bizonyult a Jamboree kajakbemutatóira. A Rozgonyi-raj Farkas József vezetésével Sárospatak (vonat)–Tokaj–Szeged (csónak)–Budapest (vonat) útvonalon a Tiszán tett meg két hét alatt 410 km-es víziutat. A tábor 17 résztvevője saját szemével látta a Tisza áradásának mérhetetlen pusztításait és így borzalmasan felejthetetlen élményben volt része. A Vass Tibor-raj kombinált mozgó- és vízitábort rendezett Maurer Gyula és Pápai József vezetésével Tatatóváros (vonat)–Gesztos–Bodajk–Csesznek (gyalog)–Győr (vonat)–Budapest (ladik) útvonalon 18 fővel. A Csapody-raj Sukorón, a Velencei-tó partján táborozott tíz napig Szamek József dr. és Szentiványi László vezetésével 21 fővel. A legfiatalabb raj rendi birtokon, Dörgicse-Akalin ütötte fel sátrait Ferenczi Zoltán dr. vezetésével 46 fővel. Szemben a Jamboree külsőséges szenzációival, ez a tábor biztosította azt a kedves intimitást, romantikát, fiús világot, amit csak az erdőbe rejtett, látogatóktól messzire bújtt álló tábor tud nyújtani a cserkészeknek. Ez a tábor nem is volt előkészület a Jamboreera, a tábor zöme, az őrök tagjai nem is vettek részt rajta, azonban az idősebbeknek, az őrsvezetőknek még ebből a rajból is be kellett vonulniok, hogy mikor a világtábor kapui megnyílnak, minden vonalon teljes készségben találják a piarista cserkészeket.

A vízirajok (a Sztrilich Tamás-, Rozgonyi Ödön- és Vass Tibor-raj) 60 fővel Bátori József dr. vezetésével a Jamboree reprezentatív vízcserkészszakosztályát állították fel és adták annak törzs csapatát. A Csapody-raj viszont 25 fővel Szamek József dr. vezetésével a VII. altáborban képviselte csapatunkat a szárazföldi cserkészek között. Remekbe készült tábori oltárunk a VII. altábor főterére került. Vízirajainknak jutott az a megtiszteltetés, hogy a kormányzó úr Őfőméltósága megérkezésénél mint dízscsapat szerepeltek. Valamennyi vízcserkészünk szerepelt a Csepelen rendezett vízbemutató alkalmával, ahol őrsi hajó-, kajak- és ladik-gyakorlataikkal nagy sikert arattak. Egy csoportunk a

Jamboree-színházban adott elő huszár-verbunkós táncot, egy másik pedig a Sport-téren és az Arénában mutatta be az angol matróz-táncot; valamennyi vízcserkészünk résztvett a nagy jeladó bemutatáson. A reprezentatív vízitábor megszervezésével és fenntartásával csapatunk

külön szint vitt bele a Jamboree tarkaságába. Mindezek nagy sikert jelentettek a csapat számára kifelé, de számunkra többet jelentett, hogy a Jamboree forgatagában is megőriztük az igazi tábor hangulatát. Magán csapat-tábortüzeink a reggeli tábori mise és rajmegbeszélések, a régi Jamboreekon leszűrt tanulságok hozzásegítették a

parancsnokságot ahhoz, hogy a Jamboreenak csak jó hatásai tegyenek benyomást a csapat tagjainak a lelkiületére. Így a fiúknak nagyon nagy hasznára szolgált az idegen nemzetek cserkészetének és cserkészeinek megismerése, amit nagy mértékben segített elő a külföldi vízcserkészek számára táborunkban rendezett uzsonna. A fiúk közül sokan szereztek, maguknak külföldi barátot, akikkel azóta is buzgó levelezést folytatnak. Sőt a Jamboree alkalmából egy angol cserkészt csapatunk kültagjává is avattunk. A piarista testvériség kimélyítését célozta valamennyi piarista cserkész összejövele. A vizitábort zsúfolásig megtöltő piarista cserkészeket és vezetőket Sík Sándor után Teleki Pál gróf és Papp Antal dr. szövetségi elnök is üdvözölte nemcsak mint táborparancsnok vagy szövetségi elnök, hanem mint piarista tanítvány. Hiszen éppen úgy, mint a magyar cserkészlet eddigi megmozdulásain, a Jamboreen is a legfőbb vezetőség számos tagja csapatunk soraiból került ki. Így csapatunk tagjai és piarista öregdiákok: Teleki Pál gróf, a Jamboree táborparancsnoka, helyettese Sík Sándor, a Szövetség országos elnöke, Papp Antal dr., a külügyi főtktár Molnár Frigyes dr. a vezérkari titkárok Gundrum Kázmér és Degré Alajos dr.-ok; a gazdasági csoport vezetője Major Dezső dr., a szórakoztatási csoport vezetője Sztrilich Pál dr. és Berthóty István. A Diákszövetség öregcsapatának és csapatunknak tagjaiból 77 közszolgálatos került ki, különösen a tolmács, sajtó, gazdasági, szórakoztatási és vízcsoport kereteiben és a VII. altábor parancsnokságában. 19 piarista tanár, 12 növendék és a vidéket is beleszámítva 400-500 fiú képviselte a piarista színeket a Jamboreen. Mindezek alapján meg lehet állapítani: a nagy világtalálkozó a piarista cserkészcsapatot virágzása idejében, ereje teljében, jó megszervezettségben találta és a csapat fenntartás nélkül minden erejével és munkájával odaállt szolgálni a merő cserkészügyeken messze túlnövő nemzeti ügynek, a Jamboree sikerének előmozdítására.

b) Általános munka. Csapatunknak a Jamboree óta lefolyt munkáján be kell vallani, kissé meglátszott a világtábor nagy erőfeszítéseinek visszahatása. Különösen a vezetők érezték az elmúlt év túlfeszített munkájának és a vakáció nélküli nyárnak következményeit. Mindamellet a csapat ezidén is arra törekedett, hogy az átlag kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott őrsi-, illetve rajösszejövelekek s a különböző katolikus körmeneteken és iskolai szolgálatokon való részvétel mellett a belső munkát, a fiúk nevelését mozdítsa elő. Az évek óta újra és újra megrendezett karácsonyi jótett-portyázást ezidén sem hagytuk el. Az idén is sok-sok ruhát, élelmiszert, édességet gyűjtöttek össze az egyes őrök, hogy karácsony előtt egy nappal elvigyék a Karítász-akció vagy a Szociális Misszió, vagy saját utánjárásuk révén szerzett szegény család címére. Sőt ebben az évben az eddigi törekvéseket megtoldották azzal, hogy a gimnázium diákjai között propagandát fejtettünk ki abból a célból, hogy a fiúk behozzák törött vagy megúnt játékaikat. Ezeket azután a Csapody-raj cserkészei Jochs tanár úr vezetésével kijavították, újrafestették, megmosták, az egyes őrök pedig csomagjaikhoz csatolva széthordták. Még talán szociális olajcseppnek sem nevezhető az a pár száz pengő értékű ruha, élelem, játék, amit a fiúk így, névtelenül a nyomortanyákra szállítottak, mégis az iskolai szociális nevelés olyan

lehetőségeire világít rá, hogy ezidén is leközzöljük az egyik őrς jelentését egy ilyen karácsonyi jótétről: «... tisztelettel jelentem hogy 23-án a parancsnok úrtól kapott cím alapján a .....-utcába vonultunk ki. Résztvett az őrς valamennyi tagja. A következő holmikát vittük magunkkal: 2 db télíkabát, egy női ruha, négy pár harisnya, három pár cipő, egy pár tornacipő, két pár kesztyű, egy sapka, két alsónadrág, három ing, két hálóing, öt db könyv, egy kézynomda, két társasjáték, egy játékaútó, két kg kenyér, 1 kg szalonna ½ kg szaloncukor, 2 tábla csokoládé, 3 kg zsír, 3 kg krumpli, 2 kg liszt, karácsonyfadíszek, karácsonyfa. A gramofonos, elegáns jégpályától alig kétszáz méterre a nyomor kiáltó ellentétére találtunk. Kicsiny kis kamrának nevezhető helyiségben nyolcan voltak összezsúfolva. Előre beköszönve kiküldtük egy kicsit a négy kis gyereket. Felállítottuk és feldíszítettük a fát, kiraktuk az ajándékokat, majd énekelni kezdve a Mennyből az angyal-t, behívtuk a gyerekeket. Valami furcsa zavartság, valami nem-enyém hitetlen érzés ragyogott ezekben a szemekben. Talán azt hitték, kirakat előtt állnak, hogy csak a szemnek és nem a kéznek való dolgok ezek. A kislány valami verset hadart el, utána mi hozzáláttunk a barátokozáshoz. Megvallva az igazat, nehezen ment ez a barátokozás. Alig egy ideig játszottunk, amikor az egyik kisfiú felsikoltott, mert ő autót szeretett volna kérni a Jézuskától és most valóban felfedezett egyet a játékok között. Tomboló örömen az anyja annyira elkezdett sírni, hogy mi eltűntünk anélkül, hogy megkíséreltük volna csítítani. — Jó munkát! F. E. őrςvezető.» A csapatparancsnokság 1933 karácsonya után tizenhat ehhez hasonló őrςi jelentést kapott.

c) Évközi táborok. A karácsonyi szünetben ismét télítábort rendeztünk, mégpedig Bad-Aussee-ben. A sifutás gyakorlására rendezett külföldi túrán Bátori József dr., Ferenczi Zoltán dr., Szamek József dr. és Maurer Gyula vezetésével a csapat 57 tagja vett részt. Régebbi téli táborainkhoz viszonyítva nemcsak a terep volt kiválóbb, hanem főleg az ellátása: négy-ötágvas szobák, hideg-meleg víz, ötszöri étkezés aránylag igen olcsón. A csapat idősebb és gyakorlottabb tagjai néhány szép túrát is csináltak a rendelkezésre álló rövid idő alatt.

A húsvéti szünidő alatt — virágvasárnaptól nagycsütörtökig — a Rozgonyi-raj tagjai a Szövetség központi őrςvezetői táborában vettek részt, mint kiképző őrςvezetők. A Vass Tibor-raj a Mátrában rendezett négynapos mozgótábort, a Csapody- és az újoncraj a Dobogókőre mentek fel.

d) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsoapatunk tagjai a fogadalmat csak egy évre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni újból írásban kell kérnie fogadalmra való bocsátását. Az ünnepélyes fogalomújítást — melyet éppen úgy, mint a jelöltek fogadalom tételét és a táborbaszállást, közös szentgyónás és szentáldozás előzött meg — október 5-én tartottuk a Vízitelepen. A csapat új tagjai pedig a gimnázium igazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében, a gimnázium dísztermében február 18-án tették le a fogadalmat. Az ünnepi beszédet Papp Elemér tanár úr a jelöltek parancsnoka mondta, a szülők nevében pedig Sajó Elemér min. tanácsos intézett buzdító szavakat az új cserkészekhez.

Dec. 7. és 8-án rendezte a csapat ezévi ünnepélyét az intézet dísztermében. A

műsoron cserkésztréfák, színdarabok, betlehemes játék és tánc szerepeltek.

e) Nyári terveink, segélyezések. A Jamboree forgataga és külsőséges «kirakatelele» után csöndes rajtáborokat rendezünk nagyjából a Balaton és a Duna partján. Ismét rendi birtokon, a B.-Szemes melletti Öszödön fog táborozni a két legfiatalabb raj és ugyanide fognak legalább pár napra ellátogatni a mozgótáborozó idősebb rajok is.

A Jamboree és az ausztriai télitábor igen nehéz helyzetbe hozta a parancsnokságot, mikor állani akart a régi elvet, hogy egy jó cserkész sem hagy itthon anyagi okok miatt a táborozásról. Hála azonban a szülők és más jóakarók szíves támogatásának, az elmúlt esztendőben is sikerült kereken 800 pengőt fordítani szegény sorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

1934–1935

A csapatszervező-testület elnöke Kisparti János dr. főigazgató. A Szervező-Testület tagjai: Balanyi György dr. és Kanszky Márton dr. piarista tanárok s a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A csapat alapítóparancsnoka Sík Sándor. A vezetőtanárok és rajparancsnokok: Bátor József dr., Szamek József dr., Ferenczi Zoltán dr., Jochs József és Barta István. Tisztek, segédtisztok és öregcserkészek: Farkas József (a Rozgonyi-rajban), Maurer Gyula és Pálffy László (a Vass Tibor-rajban), Lukács Gyula (a Csapody-rajban), Hajós Géza és Nagy György (a Degré-rajban), Metzger Lambert (mentőügyek). Őrsvezetők: Janits Iván, Nagy Ernő, v. Nagyselmeczy László, v. Náday Zoltán, Schweiczter Béla VIII. A., Bakay Lajos, Heinrich Frigyes, Kintli Kálmán, Saláta Kálmán, Straub Gyula, v. Verebély László VIII. B., Gazdik Gyula, Stalmár Géza, Stalmár József, Zimburg Iván VII. A., Berger Antal, Hoffmann Pál VII. B., Metzger Ernő, Radó György, Sándor Tibor, Tomcsányi László VI. A., Böck Zoltán, Földi István VI. B. o. t.-k.

A csapat létszáma 154 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar 13, összesen 167. (A Diákszövetségnek 2. Ö. B. K. D. néven külön csapata van.)

a) Általános munka. Csapatunk az idén is arra törekedett, hogy az átlag kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott raj- és őrsgyűlések, a különböző katolikus körmenetek és iskolai szolgálatok keretében a belső munkát, a fiúk nevelését mozdítsa elő. Ezidén is előkészítettük és lebonyolítottuk a karácsonyi ú. n. jótett-portyázást. A tavalyi év újítását, a diákok törött vagy megunt játékaik összegyűjtését, megjavítását és a szegény gyerekekhez való eljuttatását, most sem hagytuk el. A Karitás-Akció, a Szociális Misszió és részben a saját utánjárásunk révén szerzett hús különböző címre (ahol az idősebbek előbb helyszíni szemlét tartottak) hús őr rendezett karácsony estét és ezeken szétosztott 50 drb felsőruhát, 76 drb fehérneműt, 24 pár cipőt, 68 csomag (3-4 kg-os) élelmiszert (zsír, húsfélék, cukor, liszt, sütemény) és igen sok, játékot.

b) Táborok. A cserkészelet koronája a cserkész-táborozás. Csapatunk az elmúlt nyáron az egyes évfolyamoknak megfelelően külön rajtáborokat rendezett. A megelőző év Jamboree-jának hangossága után nagy szükség volt ezekre a csendes, intim

magunkbavonulásokra. A két legfiatalabb raj Ferenczi Zoltán dr. és Papp Elemér vezetésével rendi birtokon, a B. Szemes melletti Ószödön táborozott három hétig. Az álló táborok-nyújtotta szokásos élménye mellett három dolog tette ezt a tábor nevezetessé. Először a piarista rend jószágkormányozóságának nagy szívessége és kedvessége, mellyel mindenben előmozdította céljaink valóraválását, másodsor a mindkét raj számára rendezett sűrű portyázások és kirándulások a környékre és a távolabbi vidékre, harmadszor pedig az a lehetőség, hogy a csapat három idősebb raja is együtt tölthetett pár napot a fiatalabbakkal. A Csapody-raj ugyanis Jochs József vezetésével kombinált mozgó- és állótábor rendezett a Bakony és a Balaton környékén. A tábor útvonala volt: Budapest–Pannonhalma vonaton, P.-Halma–Zircz–Bakonybél–Farkasgyepű–Herend–Nagyvázsony gyalog, Badacsony–Szigliget–Keszthely–Ószöd–Tihany–Füred–Győr vasúton, hajón és gyalog, végül Győr–Budapest ladikon. A Vass Tibor-raj ugyancsak három hétig Bátor József dr. vezetésével a Balatont evezte körül. Közben szárazföldi kirándulásokon a környéket is megtekintették. (Badacsony, Tapolca, Gulácsi-, Szt. György-hegy, Szigliget stb.) A Rozgonyi-raj Szamek József dr. vezetésével 24 napos kajakos és gyalogos mozgótábor rendezett a Rábán R.Molnáritól Győrig, a Salzkammergutban bejárta a tavakat, megmászta a Schafberget és a Traunsteint, Salzburgból a Salzach és az Inn folyókon levezett kajakjain Passauba és onnan Linz–Bécs–Pozsony–Gönyü–Komárom–Esztergom érintésével Budapestre.

c) Évközi táborok. A karácsonyi szünetben ismét télitábor rendeztünk, még pedig Ausztriában Radstadt mellett. Szállásunk az 1300 m magasán fekvő Gnadentalban volt. A sífutás gyakorlására rendezett külföldi túrán Bátor József, Szamek József és Maurer Gyula vezetésével a csapat 32 tagja vett részt. A csapat tagjai a rendelkezésre álló rövid idő alatt többek között a Zehnerkar (2375) és a Pleislingkeil még magasabb csúcsait is megmászta. A csapat 21 tagja Ferenczi Zoltán dr. vezetésével, mivel a Mariazell-i sítábor a kedvezőtlen hóviszonyok miatt elmaradt, febr. 1-én és 2-án a Mátrában rendezett siiskolát.

A húsvéti szünet alatt a Vass Tibor-raj és a Csapody-raj a Pilisben és a Dunán rendezett négynapos mozgótábor. A Sztrilich Tamás-raj pedig Esztergomot járta meg kerékpárral.

d) Műhelymunka. Az apróbb kézügyességi tárgyakat nem említve, a csapat különböző őrsei az elmúlt iskolai évben Szamek József dr. vezetésével hat őrsi, egy rajszekrényt és három összerakható gumicsónakot készítettek.

e) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat csak egy évre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, írásban kell kérnie fogadalomújításra való bocsátását. Az ünnepélyes fogadalomújítást — melyet éppen úgy, mint a jelöltek fogadalomtételét és a táborbászallást, közös szentgyónás és áldozás előzött meg — október 4-én tartottuk a Cserkészparkban. A csapat új tagjai pedig a gimnázium dísztermében, a rend főnöke, a gimnázium igazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében február 24-én tették le a fogadalmat. Az ünnepi beszédet Menczer József, a jelöltek osztályfőnöke mondta, a szülők nevében

pedig Rajz Károly MÁV igazgató intézett buzdító szavakat az új cserkészekhez.

Dec. 6–8-án rendezte a csapat ezévi ünnepélyét az intézet tornatermében. A műsoron a múlt év cserkész történetét mutattuk be apró jelenetekkel. Egy alkalommal a hajléktalanok menhelyén rendeztünk műsoros farsangi délutánt.

f) Nyári terveink, segítéyzések. Csapatunk ezen a nyáron három nagytábor rendez. A két legfiatalabb raj a Dombóvár melletti Heténypuszta közelében, a piarista-rend birtokán üti fel sátraikat. A Sztrilich Tamás-raj kerékpáros és ladikos mozgótábor, a Csapody- és a Vass Tibor-raj külföldi mozgótábor rendez a Salzkammergutban és a Dunán.

Az elmúlt évben sem volt könnyű helyzete a parancsnokságnak, mikor állni akarta a régi elvet, hogy t. i. egy jócserkészt sem hagy itthon anyagi okokból a táborozásról. Hála azonban a szülők és más jóakarók szíves támogatásának, az elmúlt esztendőben is sikerült kereken 500 pengőt fordítani szegénysorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

1935–1936

A csapatszervező-testület elnöke Balanyi György dr. igazgató. A szervező-testület tagjai Kanszky Márton dr. piarista tanár és a szülők részéről Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke. A csapat alapító parancsnoka Sík Sándor dr. A vezető tanárok és rajparancsnokok: Batori József dr., Szamek József dr., Ferenczi Zoltán dr., Jochs József, Barta István és Bozi Ferenc. Segédtsiztek: Hajós Géza (a Degré-rajban), Lukács Gyula (a Csapody-rajban), v. Nagyselmeczy László (a Rozgonyi-rajban), Janits Iván és Saláta Kálmán (a Vass Tibor-újoncraiban). Őrsvezetők: Gazdik Gyula, Stolmár Géza, Stolmár József, Zimburg Iván VIII. A. o. t.-k, Benkő Antal VIII. B. o. t., Kovács László, Metzger Ernő, Ruzsák János, Tomcsányi László VII. A. o. t.-k, Böck Zoltán, Földi István VII. V. o. t.-k, Cholnoky Imre, Juhász Zoltán, Mártha Sándor VI. A. o. t.-k, Kintli Andor, Kormoss István, Petricskó Miklós, Soós Imre VI. B. o. t.-k.

A csapat létszáma 150 cserkész. A már érettségizettekből alakult tisztikar 12. Összesen 162. (A Diákszövetségnek 2. Ö. B. K. D. néven külön csapata van.)

a) Általános munka. Csapatunk az idén is arra törekedett, hogy az átlag kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott raj- és őrsi gyűlések, különböző katolikus körmenetek és iskolai szolgálatok keretében a belső munkát, a fiúk nevelését mozdítsa elő. Ezidén is előkészítettük és lebonyolítottuk a karácsonyi, ú. n. jótett-portyázást. Most sem hagytuk el a diákok törött vagy megúnt játékaiknak összegyűjtését, megjavítását és a szegény gyerekekhez való eljuttatását. A Karitás-Akción, a Szociális Misszió és részben a saját utánjárásunk révén szerzett különböző címeken (ahol az idősebbek helyszíni szemlét is tartottak) 18 órs rendezett karácsony estét és ezeken szétosztott élelmiszert, ruhaneműt, játékot kb. 400 P értékben.

b) Táborok. A cserkészlet koronája a táborozás. Csapatunk az idén is az egyes évfolyamoknak megfelelőleg külön raj táborokat rendezett. A két legfiatalabb raj Barta István és Jochs József vezetésével Heténypusztán táborozott. A gyönyörű táborhelyet

még kellemesebbé tette az a körülmény, hogy a két raj a piarista rend vendégszeretét élvezhette. A Sztrilich Tamás-raj hazánk megismerése céljából hosszabb mozgótáborozásra Indult. A tábor újdonsága a bicikli volt. A tábor útvonala: Budapest–Bánhida (az erőmű megtekintése)–Kisbér–Pannonhalma–Zirc–Veszprém–Keszthely–Sümeg–Sárvár–Szombathely–Nagyecenk–Sopron–Csorna–Magyaróvár–Dunaremete. Innen ladikokra szállva Budapestre eveztek. A tábor igazolta, hogy valóban célszerű a kerékpárt cserkész célra felhasználni, ugyanis ez tette lehetővé, hogy a raj közel 800 km-t tehessen meg. A Csapody- és Vass Tibor-raj hosszabb külföldi mozgótábort rendezett. Linzig hajón mentek. A Vass Tibor-raj Salzburgból a Salzach és az Inn folyókon levezett kajakjain Passauba és onnan a Csapody-rajjal együtt Linz–Bécs–Pozsony–Gönyü–Komárom–Esztergom érintésével Budapestre.

c) Évközi táborok. A karácsonyi szünetben ismét téli tábort rendeztünk Ausztriában, Radstadt mellett. A tábort Bátori József dr. és Szamek József dr. vezették. Gnadenahn-ban laktunk, ahonnan szép túrákat rendeztünk a radstadti Tauern szebb helyeire és csúcsaira. (Südwienershütte, Seekerhaus, Zehnerkaarspitze.) A Sztrilich Tamás-raj a Mátrában rendezett sitábort. Sajnos, a rossz hóviszonyok miatt a síelésre csak kevés alkalom nyit.

A húsvéti szünet alatt a Csapody-raj a Csepel-szigetet kerülte meg kajakokkal. A Sztrilich Tamás-raj Székesfehérvárt látogatta meg kerékpáron. A Degré- és a Rozgonyi-raj a Pilisben rendeztek kétnapos kirándulást.

d) Műhelymunka. Az apróbb munkáktól eltekintve a Rozgonyi-raj Jochs József vezetésével négy őrsi asztalt és hozzávaló padokat készített.

e) Külső és belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat csak egy évre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, írásban kell kérnie fogadalomújításra való bocsájtását. Az ünnepélyes fogadalomújítást — melyet éppúgy, mint a jelöltek fogadalomtételét és a táborbaszállást, közös szentgyónás és áldozás előzött meg — okt. 13-án tartottuk a megyeri dombokon. A csapat új tagjai pedig a gimnázium dísztermében a gimnázium igazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében február 16-án tették le a fogadalmat. Az ünnepi beszédet a szülők részéről Cholnoky Imre dr. kir. közjegyző mondta. December 6–8-án rendezte a csapat ezévi ünnepélyét az intézet tornatermében. Színdarabok, szavalókórus, zeneszám tették a műsort változatossá. Május 10-én a csapat résztvett Megyeren a körzeti egységnapon, ahol a szemlében és a felvonulásban a csapat, mint első 238 pontot szerzett (második a 15. csapat 208 ponttal, harmadik a 13. csapat 207 ponttal).

f) Nyári terveink és segélyezések. Csapatunk ezen a nyáron 4 nagytábort rendez. A két legfiatalabb raj Girincsen, a Sajó partján üti fel sátrait. A Degré-raj Dunaalmáson kombinált vízi- és állótábort rendez. A Sztrilich Tamás-raj kerékpáros, evezős mozgótábort a Tiszán, a Csapody-raj pedig kajakos tábort rendez.

Az elmúlt évben sem volt könnyű helyzete a parancsnokságnak mikor állni akarta a régi elvet, hogy t. i. egy jó cserkész sem hagy itthon anyagi okokból a táborozásról. Hála azonban a szülők és más jóakarók szíves támogatásának, az elmúlt esztendőben is

sikerült kereken 600 pengőt fordítani szegény sorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

1936–1937

A csapatszervezőtestület elnöke Dr. Balanyi György igazgató. A szervezőtestület tagjai Kanszky Márton dr. a tanárok és Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla elnöke, a szülők részéről. A csapat alapító parancsnoka dr. Sík Sándor. A vezető tanárok és rajparancsnokok: Bátor József dr., Ferenczi Zoltán dr., Jochs József, Bozi Ferenc, Faludi Béla, Lukács Gyula, Vitéz Tóth-Urbán László. Segédtsiztek: Székely András (a Degré-rajban), Balassa László (a Rozgonyi-rajban), Janits Iván és Saláta Kálmán (a Vass Tibor-rajban), Gazdik Gyula és Réti Géza (az újoncraiban). Hajós Géza és Gergely Károly (csapatpénztárosok). Őrsvezetők: Sándor Tibor, Böck Zoltán, Földi István, Metzger Ernő, Tomcsányi László VIII. o. tanulók, Imrédy János, Kintli Andor, Than Károly, Kormoss István, Juhász Zoltán, Cholnoky Imre, Soós Imre VII. o. tanulók, Fügedi Tamás, Rötth András, Halabuk László, Nusser Béla, Aulich Antal, Balázs László, Hoffmann Hugó, Szentpéteri Ádám VI. o. tanulók.

A csapat létszáma: 167 fő. A más érettségizettekből alakult tisztikar: 15. Összesen: 182 fő. (a Diákszövetségnek 2. Ö. B. K. D. külön csapata van.)

a) Általános munka. Csapatunk az idén is arra törekedett, hogy az átlag kéthetenként rendezett kirándulások, a hetenként tartott raj- és őrsi gyűlések, különböző katolikus körmenetek és iskolai szolgálatok keretében a belső munkát, a fiúk nevelését mozdítsa elő. Ezidén is előkészítettük és lebonyolítottuk a karácsonyi ú. n. jótettportyázást. Most sem hagytuk el a diákok törött, vagy megúnt játékainak összegyűjtését, megjavítását és a szegény gyerekekhez való eljuttatását. A karitászi akció, a Szociális Misszió és részben a saját utánajárásunk révén szerzett különböző címeken 19 órs rendezett karácsonyestén és ezeken szétosztott élelmiszert, ruhaneműt, játékot, kb. 500.- P értékben.

b) Táborok. A cserkészlet koronája a táborozás. Csapatunk az idén is az egyes évfolyamoknak megfelelően külön rajtáborokat rendezett. A két legfiatalabb raj Bátor József, Jochs József és Bozi Ferenc vezetésével Girincsen, a Sajó mellett táborozott Serényi László gróf birtokán. A kedvesség és bőkezűség, amellyel elhalmoztak bennünket kedves vendéglátóink, messze felülmulta a szokásos méreteket. A fiúk nevében is fogadják ezúton is köszönetünket. Amit másodsorban ki kell emelni ezzel a táborral kapcsolatban, az a történelmi levegő, mely valósággal visszavitt bennünket az elmúlt magyar századokba. Táborunk egészen közel volt azokhoz a gázlókhoz, ahol a tatár lovasok rátörtek IV. Béla királyunk összezsúfolt táborára. De Ónod is pár kilométerre volt tőlünk, innen Rákóczi-emlékek szóltak felénk. Nem kellett nagy előkészület ahhoz, hogy a tábor első felében a tábortüzek, hadijátékok, történelmi visszaemlékezések a tatárjárásról szóljanak, második felében pedig kuruc portyázó hadnagy volt minden őrsvezető és az éjjeli hadijátékon labancokat fogtunk. De a honismeret szempontja sem szorult háttérbe. Maga a tény, hogy a tábor a Sajó mellett

feküdt, bizonyítja, hogy a fiúk legtöbbször olyan vidékre került, ahol még sosem járt, a környékre és a távolabbi vidékre rendezett kirándulások pedig elmélyítették és kiszélesítették az idevonatkozó kézzelfogható ismereteket. Minden őr s portyázott ilyen céllal a vidéken az ú. n. őrsi cserkészés keretében, az idősebb raj őrsei pedig többnapos mozgótáborban bejárták a Bükköt, megtekintették Miskolc és Eger város nevezetességeit is. Egy csoport meg Sárospatakra és Sátoraljaújhelyre is ellátogatott.

Ugyancsak a honi föld egyéni tapasztalatok alapján való megismerése domborodott ki abban a mozgó táborban, melyet Ferenczi Zoltán dr. vezetésével a Sztrilich Tamás-raj bonyolított le kerékpáron és őrsi csónakon. Folytatása volt ez a vállalkozás azoknak a tervszerű honismeretszerzéseknek, melyet ez a raj évek óta végzett. Ezévből a Bükkön át a girincsi állótábor érintésével Tokajig kerekedtek, onnan Szegedig őrsi csónakon eveztek, Szegedről Budapestre pedig ismét «vasparipáikra» ültek.

A Degré-raj Barta István és Szemenyei László vezetésével Dunaalmás vidékén táborozott. Innen egy-kétnapos őrsi kirándulásokon bejárták a Buda pestről nehezen megközelíthető és így meglehetősen ismeretlen Gerecse-hegységet, a tábor utolsó hetében pedig ladikjaikon jöttek haza.

A Csapody-raj Szamek József és Lukács Gyula vezetésével rendkívül változatos kajakvándorlást végzett a Dunántúlon, kihasználván a szétszedhető és szállítható, saját gyártmányú gumikajakjaink nyújtotta lehetőségeket. Útvonaluk a következő volt: Budapest–Fonyód vasúton. Fonyód–Badacsony–Gyenesdiás kajakkal a Balatonon. Innen kirándulások Tapolcáig és vissza, tovább kajakon Keszthelyre. Fenékpusztá, Zalahíd meg a Balatonon, innen a Zalán át a Kisbalatonba, egy napig az érdekes madárvilág tanulmányozása. Másnap tovább a Zalán Zalaváron át Kehidáig. Most vasúton Szombathelyre, onnan Rábamolnáriba és innen ismét kajakon a gyönyörű, de veszélyes Rábán egészen Győrig. Győrből Sopronba vonaton. Itt 60 km-es kőrséta a soproni hegyekben, majd Balf-fürdőről indulva kajakokon a Fertőre, onnan kocsin át a Hanságra, ismét kajakon a Rápca-beömlésig és tovább Győrig. Innen azután már ismert úton a Dunán Pestig. 60 km gyalog, 600 kajakon, összesen (a vasúttal együtt) kb. 1000 km a hazai vizeken.

c) Évközi táborok. A karácsonyi szünetben ismét téli tábor rendeztünk Ausztriában, a Radstädter-Tauern hegyvidékén. A tábor Bátori József dr. és Ferenczi Zoltán dr. vezették. Flubachalmban laktunk, ahonnan gyönyörű túrákat rendeztünk a Tauern szebbnél-szebb csúcsaira. (Seekkehrhaus, Seekareck, Seekarspitze, Hundskogel, Zehnerkaarspitze.)

A húsvéti szünet alatt a Degré-raj a szentendrei szigetet kerülte meg őrsi hajókkal. A fiatalabb rajok a Börzsönyben voltak. A Sztrilich Tamás-raj pedig Szolnokra kerékpározott és megtekintette a Tisza-áradást.

d) Műhelymunka. Az apróbb munkák (kajakjavítások, repülőgépmoделlek készítése) mellett a műhely teljesen elkészítette a Rozgonyi-raj bútorait.

e) Belső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat csak egy évre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, írásban kell kérnie fogadalomújításra való bocsátását. Az ünnepélyes fogadalomújítást — melyet épügy,

mint a jelöltek fogadalomtételét és a táborba szállást, közös szentgyónás és áldozás előzött meg — okt. 4-én tartottuk az iskolaudvaron. A csapat új tagjai pedig a gimnázium dísztermében a gimnázium igazgatója, számos tanára és az érdeklődő szülők jelenlétében február 14-én tették le a fogadalmat. Az ünnepi beszédet a szülők részéről Vajna Győző tábornok mondta. Megjelent még az ünnepségen Csik Ferenc olimpiai bajnok is, aki rövid beszédében arról szólt, hogy a kiváló sporteredmények elérésében legnagyobb jelentősége a cserkésztestvények megtartásának van.

f) Nyári terveink és segítyezések. Az egész világ cserkészei gyűlnek össze augusztus 1-én Bloemendaal-Vogelenzangban az V. világjamboree-ra (Hollandiában). Csapatunkból 12-en Ferenczi Zoltán vezetésével) kerékpáron iparkodunk Hollandiába jutni, 24-en pedig a magyar Jamboree-csapat víziraját fogják alkotni. Ennyi fiú kiküldését az iskola 200, Kornfeld Móric br. 250 és Zimmermann Lajos dr. 100 pengős segítye teszi lehetővé. Fogadják érte hálás köszönetünket.

A jamboreen kívül csapatunk ezen a nyáron még négy táboron vesz részt. A két legfiatalabb raj (a most fogadalmat tett) Csapody Géza-raj és a Vass Tibor-raj Dörgicse-Akalin úti fel sátrait. A Rozgonyi-

raj kombinált álló-, vízi- és mozgótábor rendez a Vértes és a Bakony hegyein és a Dunán. A Degré-raj pedig körülevezi a Balatont.

Az elmúlt évben sem volt könnyű helyzete a parancsnokságnak, mikor állni akarta a régi elvet, hogy t. i. egy jó cserkészt sem hagy itthon anyagi okok miatt a táborozásról. Hála azonban a szülők és más jóakarók szíves támogatásának, az elmúlt esztendőben is sikerült kereken 600 P-t fordítani szegény sorsú cserkészeink táborozási költségeinek fedezésére.

1937–1938

A csapatszervező testület elnöke dr. Balanyi György Igazgató. A szervező testület tagjai Kanszky Márton dr. a tanári kar, és Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla ny. elnöke, a szülők részéről. A csapat tb. parancsnokai Sík Sándor dr. és Bátori József dr. A csapat és rajainak vezetésében működtek az év folyamán: Jochs József, Miháلكó Béla, Szamek József dr., Faludi Béla, Bozi Ferenc, Steixner István, Andreánszky Jenő, Balassa László, Gazdik Gyula, Hajós Géza, Janits Iván, Kaczián Egon, Réti Géza, Saláta Kálmán, Straub Gyula, Suján Pál, Szaszovszky István és vitéz Tóth Urbán László. Őrsvezetők: Bachmann Róbert VIII. A. o. t., Imrédi János, Kintli Andor VIII. B. o. t.-k, Fügedi Tamás, Halabuk László, Róth András VII. B. o. t.-k, Csontos László, Haggemacher Jenő, Kálazy Bódog, Rajz József, Vidacs László VI. A. o. t.-k, Mártha Endre, Mészáros László VI. B. o. t.-k, Erney Tibor, Hunkár Dénes V. A. o. t.-k,

Cholnoky Tamás, Nagy Tibor, Tasner Pál V. B. o. t-k, Fabiny Tibor, Szórádi Tibor IV. A. o. t-k, Csik László, Fazakas Miklós, Veress Gábor IV. B. o. t-k.

A múlt évben csapatunk egy új rajjal gyarapodott, a Kalazantinumnak, a Kegyes Tanítórend hittudományi és tanárképző intézetének tisztképző rajával. A raj tagjai Szamek József dr. intézeti prefektus, cserkészcsoportot vezetőjével készültek a cserkészvezetői munkára és a f. évben életkoruknak megfelelően valamennyien pr. id. vezetői, ill. segédvezetői vizsgát tettek.

A csapat létszáma: 170 cserkészfiú, 18 vezető, 25 tanárjelölt, a tisztképző raj tagjai és a M. Cs. Sz. központi munkájában résztvevő 10 vezető, összesen 223. (A Diákszövetségnek 2. ö. B. K. D. néven külön csapata van.)

a) Általános munka. Csapatunk az idén is arra törekedett, hogy az átlag kéthetenként rendezett kirándulások és hetenként tartott raj- és őrsi gyűlések keretében a belső munkát, a fiúk nevelését mozdítsa elő.

b) Táborok. Az évközi munka betetőzése a cserkésztábor. Itt váltja valóra a fiú, amiről az év folyamán tanult. Itt nyílik alkalma arra, hogy ügyessége, önállósága kifejlődjék. Itt nyílik alkalma arra, hogy egészében élje a cserkésztörvényt s komoly harcot kezdjen kisebb-nagyobb hibáival szemben, melyeknek felismerésére a mindennapos önvizsgálatban, leküzdésére a táborúzi elmélkedésekben, a vezetőjével folytatott beszélgetésekben s legfőképpen magának az egész tábornak a tiszta természetet a természetfölöttivel egybekapcsoló szellemében nyer segítséget.

Csapatunk az elmúlt nyáron is az egyes évfolyamoknak megfelelően külön rajtáborokat rendezett.

A két legfiatalabb raj a Magyar Kegyes Tanítórend dörgicsei birtokán, a Balaton közelében táborozott. A Rozgonyi-raj Budapestről gyalogosan ment Zsámbékon s a Gerecse hegységen át Tatára, majd a Vértes hegységen s Mórton, Cseszken át a Cuha völgyébe. Innen vonaton folytatta útját — meglátogatva a dörgicsei tábor — Győrbe, ahonnan ladikokon evezett vissza Budapestre. A Degré Lajos-raj a Balatont evezte körül mozgótáborában.

Az elmúlt nyár legnagyobb cserkész eseménye volt a vogelenzangi világ-jamboree. Csapatunkra hárult az a feladat, hogy 24 résztvevőjével, valamint az esztergomi és budapesti bencés csapatok 4-4 cserkészeivel a magyar tábor vízi-raját alkotva, a magyar vízicserkészetet képviselje. Éltek a jamboree érdekes életét, résztvettünk a magyar csapat bemutatásain, külön kirándulásokon meglátogattuk a nagy németalföldi kikötőket, az amsterdami gyarmati s a rotterdami hajózási múzeumot. A németalföldi cserkészek által rendezett versenyen kajakosaink megnyerték a verseny első díját.

Ugyancsak meglátogatta a jamboree-táborát a Sztrilich Tamás-raj hat cserkésze, akik dr. Ferenczi Zoltán és Janits Iván vezetésével kerékpáron tették meg az 1700 km-es utat Budapesttől Bécsen, Münchenen s a Rajna völgyén át a jamboree-táborig, majd tovább Rotterdamiig, ahonnan felejthetetlen élményekkel gazdagodva utaztak vissza Budapestre.

Csapatunk legifjabb hajtása, a Kalazantinum tisztképző raja a Kegyes Tanítórend dörgicsei birtokán táborozott.

c) Évközi táborok. A karácsonyi szünetben dr. Bátori József és Steixner István vezetésével téli tábort rendeztünk Ausztriában. A húsvéti szünetben több rajunk rendezett kisebb mozgótábort.

d) Vallásos nevelés. Táborainkba közös szentáldozással s a Szentlélek Isten segítségével hívásával indulunk. Állótáboraink napirendjében van a mindennapi szentmise. A vallási élet rendes gyakorlatain kívül e cél szolgálatába állítottuk az év legnagyobb vallási eseményét, az Eucharisztikus Kongresszust, melynek megrendezésében mint a dunaparti vasúti állomás és a hajóállomás vendéggondozó kirendeltsége vettünk részt. Részt vettünk a hajóközvetlen és az eucharisztikus közvetlenben.

e) Hazafias nevelés. A hazaszeretet egyik forrása a honismeret. Ezért rendezzük táborainkat évről-évre más-más vidéken. Az ős folyamán egész csapatunk részt vett a budapesti Cserkészkerület hadijátékán. A dec. 9-én rendezett első budapesti légvédelmi gyakorlat alkalmával készültség-, kordon- és beteghelyettesítő szolgálattal vettünk részt. A tengerészlelkű leleplezésénél egy vízcserkész díszrajjal, a tűzérelmkű leleplezésénél egy cserkész díszrajjal, a Kormányzó Úr Ófömlétsága jelenlétében megtartott szemlén egész csapatunkkal részt vettünk.

f) Szociális nevelés. Karácsonykor ez évben is megrendeztük az ú. n. jótettportyázást, amikor egyes őrök karácsonyfával, élelmiszer- játékszer- és ruhanemű-ajándékokkal szegénysorsú családokat látogattak meg. Egy vidéki cserkészcsapat szegénysorsú tagjai számára csapatunkon belül ruhaneműt gyűjtöttünk. A Magyar Cserkészszövetség új alapszabályaiban rendszeresített önkéntes tagdíjmegajánlásoknak olyan formáját vezettük be, mely a teljes önkéntesség biztosítása mellett mégis eredményesnek bizonyult. Jelentősége nem a cserkészmozgalom közös céljaira befolyt pénzösszegekben, hanem a közös célok érdekében áldozni tudó lelkiület neveléséből áll.

g) Műhelymunka. A teljesen átrendezett műhelyben folyó kisebb munkák mellett (kajakjavítás) megkezdtük az egyik otthon nehéz tölgyfabútorainak elkészítését.

h) Belső és külső ünnepélyek. Cserkészcsapatunk tagjai a fogadalmat csak egy évre teszik. Szeptemberben mindenkinek, aki cserkész akar maradni, írásban kell kérnie fogadalomújításra való bocsátását. Az ünnepélyes fogadalomújítást, melyet közös szentgyónás és szentáldozás előzött meg, a szeptemberi csapatkirándulás keretén belül tartottuk meg. December 6., 7., és 8-án rendeztük meg csapatünnepélyünket az intézet tornatermében. Különös érdekessége volt, hogy a csapat mindem tagjának munkáját igénybe vette. Csupán a testvéri összedolgozás tette lehetővé az aránylag kis helyen 170-nél több szereplőnek gyors mozgását. Március 27-én, a jelöltek fogadalomtételével kapcsolatban ünnepeltük meg csapatunk megalakulásának 25. évfordulóját. 26-án este volt a régi cserkészek találkozója a Szent Gellért szálló márvány termében, ahol Balanyi György dr. igazgató az intézet nevében, Sík Sándor dr. pedig mint a csapat alapító parancsnoka üdvözölte a megjelenteket. 27-én hálaadó szentmisével kezdődött a jubileumi ünnepség. Szentbeszédet mondott Zimányi Gyula asszisztens, kalazantinumi igazgató. Ezt követte a cserkészjelöltek fogadalomtétele, ünnepi beszédet mondott Sík Sándor dr. A szülők nevében Mészner Tivadar dr. kir.

ítélőtáblai tanácselnök, az intézet nevében pedig Balanyi György dr. igazgató szolt az új cserkészekhez. Dr. Papp Antal, a Magyar Cserkészszövetség elnöke, csapatunk zászlajára tűzte a Szövetség díszes jubileumi emlékszalagját. Befejezésül csapatgyűlésre jöttek egybe a 25 év cserkészei Sztrilich Pál dr., a Magyar Cserkész szerkesztőjének vezetésével.

i) Nyári terveink. A két legfiatalabb raj a Sztrilich Tamás-raj és a Csapody-raj a Tisza mellett, a poroszlói uradalmi erdőben üti fel sátraikat. A Vass Tibor-raj kerékpáros mozgótábor rendez a Bakony, Balaton s Szombathely vidékén át Dunaremetéig, ahonnan ladikjainkon jönnek vissza Budapestre. A Rozgonyi-raj őrsi hajókon fog a Tiszán lelevezni. A Degré-raj hajón megy Belgrádig, ahonnan kajakokon eveznek le Viding. Meglátogatják a bolgár fővárost, többnapos utat tesznek gyalogosan a Balkán-hegységben, vonattal bejárják Bulgária természeti és történelmi érdekességű helyeit. A várnai tengerparti táborozás után hajón, majd vonaton utaznak vissza.

Hála a szülők és más jóakarók támogatásának, az előző évben is jelentékeny összegekkel tudtuk az arra érdemes szegénysorsú cserkészek táborozását lehetővé tenni. Külön is meg kell emlékeznünk intézetünknek, Kornfeld Móric br. és Zimmermann Lajos dr. uraknak nagylelkű adományáról, mert csupán ezekkel volt lehetséges, hogy megfelelő számban vehettek részt cserkészeink a világ-jamboreen. Hálás köszönetet mondunk a táborhely átengedésért és sok támogatásért a Magyar Kegyestanítórendnek, mozgótáborozó rajaink szíves megvendégléséért pedig Hagenmacher Oszkár vezérigazgató úrnak, Kálazy Sándor máv. tanácsos úrnak és Körösy László hírlaptudósító úrnak és Lednický János M. N. Bank revizor úrnak.

1938–1939

A csapatszervező testület elnöke dr. Balanyi György igazgató. A szervező testület tagjai Kanszky Márton dr. a tanári kar, és Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla ny. elnöke, a szülők részéről. A csapat tb. parancsnokai Sík Sándor dr. és Bátori József dr. A csapat és rajainak vezetésében működtek az év folyamán: Jochs József, Albert István dr., Bozi Ferenc, Mihálkó Béla, Steixner István és Szamek József dr. piarista tanárok, Andreánszky Jenő m. kir. honv. huszárszázados, ifj. Hajós Géza P. K. tisztviselő, továbbá Balassa László, Leimeter Ferenc, Mártha Sándor, Saláta Kálmán, Straub Gyula és vitéz Tóth-Urbán László főisk. hallgatók. Őrsvezetők: Macskásy Hugó, Halabuk László, Fügedi Tamás, Mészáros László, Vidacs László, Cholnoky Tamás, Szabó Károly, Tasner Pál, Fazakas Miklós, Mátray György, Szórádi Tibor, Nagy Tibor, Hunkár Dénes, Hagenmacher Jenő, Csontos László, Mártha Endre, Szentiványi Miklós, Kritzer Antal, Magasrévy János és Nagy Albert.

A csapat létszáma: 166 cserkészfiú, 31 piarista tanárjelölt, a vezetőképző raj tagjai, 18 a csapatmunkában és 10 a M. Cs. Sz. központi munkájában résztvevő vezető, összesen 225. (A Diákszövetségnek 2. ö. BKD néven külön csapata van.)

Itt emlékezünk meg arról a gyászestéről, mely Gombos Albinnak, csapatunk egykori parancsnokának, a táborok „mesélő lócájáról” híres „Albin bácsijának”

elhúnytával érte csapatunkat.

a) Táborkok. A Sztrilich Tamás- és Csapody-raj a Tiszafüred közelében levő poroszlói erdőben táborozott. Kirándulásaikon megtekintették a Hortobágyot, Egert s a Bükk nyugati részét. A Vass Tibor-raj kerékpáros mozgótábort rendezett. Bejárták a Bakonyt, a Balaton, valamint Szombathely vidékét s Dunaremetétől ladikokon jöttek vissza Budapestre. A Rozgonyi-raj őrsi hajókon evezett le a Tiszán, Szegedig. Új vállalkozás volt a Degré-raj négyhetes mozgó tábora. Elsőízben irányították útjukat délfelé. Belgrádig hajón tették meg az utat, innen gumi-kajakjaikban eveztek le az Alduna veszélyes szirtjei közt Vidinig. Szófiából gyalogosan mászták meg a Balkán-hegység legmagasabb csúcsát, majd vonaton utaztak Várnábn, ahol néhány napig a tenger partján táboroztak. Innen felejthetetlen emlékekkel gazdagodva tértek vissza.

A karácsonyi szünetben Steixner István pk. vezetésével elsőízben rendeztünk téli tábort a visszatért Felvidéken, Rozsnyó közelében.

b) Évközi munka. Az általában kéthetenként rendezett kirándulások és hetenkinti raj- és őrsi gyűlések alkották munkánk keretét. Számos esetben teljesítettünk szolgálatot s vettünk részt ünnepélyes kivonulásokon. Amikor veszedelem fenyegetett, készen álltak fiaink, hogy cserkészmunkájukkal a mentésbe és a légoltalom sokféle ágába belékapcsolódva szolgálják Hazánkat.

Evégből felkérésünkre az I. cserkészkerület a tél folyamán légoltalmi tanfolyamot rendezett intézetünkben, melyen 80 cserkészünk vett részt. Résztvettünk a középiskolás fiúk mentőkiképzésében s az I. cserkészkerület hadijátékán. A pünkösdi ünnepek alatt vízcserkész rajaink jól sikerült vízihadjátékot rendeztek. A szociális nevelést szolgálták a karácsonyi jótettek. Egy felszabadult gimnázium cserkészcsapata számára könyveket, cserkészfelszerelést és nemzeti zászlót, egy felvidéki elemi iskola tanulóinak számára könyveket és ruhaneműt gyűjtöttünk csapatunkon belül. Három napon át vettek részt cserkészeink a „Magyar a magyarért” gyűjtésben, házról-házra járva gyűjtötték össze a jólelkű emberek adományait. Négy napon át teljesítettek szolgálatot a Katolikus Nagygyűlés rendezésében.

Szeptemberben csapatkirándulás keretében tartottuk meg fogadalomújításunkat. December 6., 7. és 8-án csapatünnepélyt rendeztünk. Február 19-én ünnepélyes keretek közt tettek jelöltjeink fogadalmát.

A műhelyben elkészültek egy otthonunk tölgyfaasztalai és padjai. Kovács Mihály piarista tj. cserkésztsiszt vezetésével megalakult a repülőgép-építő csoport. A kis csoport nagy kedvvel folytatja munkáját s építgeti egyre összetettebb szerkezetű gépeit.

A nagyobb fiúk számára lehetővé tettük, hogy a vízcserkészmunka helyett egyesek a vitorlázó repülést választhassák cserkészfoglalkozásul. Mártha Sándor vezetőnk felügyelete alatt álló csoportba nyertek beosztást intézetünk nem cserkész diákjaiból jelentkezett vitorlázórepülők is. Hétről-hétre kirándulnak a Cserkészrepülők hármashatárhegyi telepére,

ahol szakszerű kiképzésben részesülnek.

Új őrsvezetőink részt vettek a körzeti őrsvezetői tanfolyamon és 9 őrsvezetőnk vett részt a húsvéti országos őrsvezetői táborban.

A nyár folyamán csapatunk minden raja táborba száll. A tisztképzőraj tagjai az országos tisztképző táborokon vesznek részt.

Hálatalt szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik irányításukkal, avagy az anyagi eszközök előteremtésével segítségünkre voltak. Segítségük tette lehetővé, hogy egy jó cserkészünknek sem kellett anyagi eszközök hiányában a táborozásról elmaradnia. Külön is meg kell emlékeznünk Haggemacher Oszkár, Kornfeld Móric br., Weiss Alfonz br. és Zimmermann Lajos dr. urak nagylelkű támogatásáról; Hálás köszönetet mondunk Graefl Károly földbirtokos úrnak a poroszlói táborhely átengedéséért és a táborozóink iránt tanúsított szíves jóságáért. Özv. Gombos Albinné ömlesztősága csapatunk egykori parancsnokának hagyatékából értékes cserkészfelszerelést adott szegénysorsú cserkészeinknek.

1939–1940

A csapatszervező testület elnöke dr. Balanyi György igazgató. A szervezőtestület tagjai Kanszky Márton dr. a tanári kar, és Degré Miklós dr., a budapesti kir. ítélőtábla ny. elnöke, a szülők részéről. A csapat tb. parancsnokai Sík Sándor dr. és Bátorfi József dr. A csapat és rajainak vezetésében működtek az év folyamán: Jochs József, Miháلكó Béla, Bozi Ferenc, Hardi István, Ongrádi József dr., Papp László dr., Senye István és Szamek József dr. piarista tanárok, Andreánszky Jenő m. kir. honv. huszárszázados, ifj. Hajós Géza P. K. tisztviselő, vitéz Tóth-Urbán László dr., Fügedi Tamás, Halabuk László, Körösy László, Leimeter Ferenc, Macskásy Hugó, Saláta Kálmán, Straub Gyula és Székely András főisk. hallgatók, továbbá Benkő Andor, Galambos László, Halász József, Helyes László, Kolláti István, Kovács Mihály, Lengyel József, Meggyes János, Rozsály Ferenc, Scultéty Kálmán, Timár Gyula, Torontáli László piarista tanárjelöltek, a vezetőképző raj tagjai.

Rajvezetők: Hunkár Dénes, Kritzer Antal, Mátray György, Nagy Albert és Szabó Károly. őrsvezetők: Csík László, Fazakas Miklós, Péry Vilmos, Suján Zoltán, Háj József, Kemény Dezső, Major Tamás, Rév Endre, Mészner Sebestyén, Minár Gábor, Unger Mihály, Varga Miklós, Kump Egon, Paul Iván, Szóradi Tibor, Cholnoky Tamás, Tasner Pál, Mészáros László, Rajz József, Vidacs László.

A csapat létszáma: 155 cserkészfiú, 40 piarista tanárjelölt, a vezetőképző raj tagjai, 17 a csapatmunkában és 21 a M. Cs. Sz. központi irányításában és más cserkész munkakörben működő vezető, összesen 233. (A Diákszövetségnek 2. ö. BKD. néven külön csapata van.)

a) A Degré Lajos- és Sztrilich Tamás-raj nyári táborát Hosszúhetény közelében, a hidasi völgyben rendezte. Kirándulásaiakon bekalandozták a Mecsek legszebb helyeit és megtekintették Pécsét. A Csapody-raj ladikokon evezett le Bajáig, majd az állótáborát is meglátogatva, a Mecsekben rendezett gyalogos mozgó tábor. A Vass Tibor-raj a

2. sz. BKG története

---

visszacsatolt Felvidéken rendezett kerékpáros mozgótábor Eger–Kassa–Rozsnyó–Ballalassgyarmat–Érsekújvár–Komárom útvonalon, ahonnan őrsihajókon tért vissza Budapestre. A Rozgonyi-raj kajakokon evezett le Bajáig. Innen gyalogosan folytatta útját az állótábor érintésével Pécsre. Vonaton Szigetvárra, majd Nagykanizsára utaztak. Az út következő szakasza a göcsei gyalogtúra volt. Eközben megtekintették a lispei olaj kutakat. Körmenden az időközben ideérkezett kajakokra szállva Győrbe, majd Komáromba eveztek. Vonaton Lévára utaztak, majd a Garamhoz mentek és visszaeveztek Budapestre. A vízen megtett útjuk kb. 900 km volt. A vezetőképző raj tagjai a nyár folyamán vezetőképző-táborokban vettek részt és ezzel megszerezték a raj tiszti, ill. csapattiszti képesítést.

A pünkösdi ünnepek alkalmával rendezett országos őrsvezetői táborban 13 cserkészünk vett részt.

b) Évközi munka. A tanév elején újra megalakultak a rajok. Szept. 24-én csapatkirándulás keretében volt a fogadalomújítás. Ugyanekkor hadijátékot rendeztünk. A kiképzés a hetenkint tartott őrsi- és rajgyűléseken, valamint az általában kéthetenkint rendezett kirándulásokon rendszeresen folyt. Résztvettünk az október folyamán rendezett légtalmi gyakorlaton.

November folyamán egyik rajunk részt vett a Vida Vilmos dr. cserkész tiszttel vezetésével csapatunkban rendezett magyar-táncanfolyamon. December 6., 7. és 8-án rendeztük meg tábori beszámolóval kapcsolatos előadásunkat. Az év folyamán többször rendeztünk őrsvezetői napot; ezeknek tárgya őrsvezetőink gyakorlati kiképzése és a csapatszellem ápolása volt. Április 14-én volt a szeptemberben felvett jelöltek fogadalomtétele. Május 23-án őrsvezetőink résztvettek a Ludovika-akadémia megtekintésére rendezett kiránduláson. Május 26-án egész csapatunk résztvett a budakeszi erdőben rendezett körzeti tábori napon.

Számos esetben vettek részt cserkészeink kivonulásokon, központi szolgálatban. A cserkészműhely mellett fejlődésnek indult a repülő modellezés. Heti két délutánon, a fiúk által szabadon választott időben folyt a kis repülőgépek építése. 40 fiú nyert e téren kiképzést, 8-an az egész év folyamán rendszeresen dolgoztak.

A nyár folyamán csapatunknak minden raja táborba száll.

Hálatalattal szívvel mondunk köszönetet jótevőinknek, akik irányításukkal vagy az anyagi eszközök előteremtésével segítségünkre voltak. Ennek köszönhetjük, hogy az elmúlt nyáron sem kellett egy jó cserkészünket sem otthonhagynunk. Külön is meg kell emlékeznünk Haggenmacher Oszkár, Kornfeld Móric br., Weiss Alfonz br. és Zimmermann Lajos dr. nagylelkű támogatásáról.

1940–1941

A csapatszervező testület elnöke dr. Balanyi György igazgató. A szervező testület tagjai Kanszky Márton dr. a tanári kar részéről és Degré Miklós dr., a budapesti ítéletábla ny. elnöke, a szülők részéről.

A csapat tb. parancsnokai Sík Sándor dr. és Bátori József dr. A csapat és a rajok

vezetésében a következők működtek az év folyamán: Senye István, Szamek József dr., Hardi István, Szemenyei László, Papp László dr., Kovács Mihály, Halász József és Skultéty Kálmán piarista tanárok, Andreánszky Jenő m. kir. huszár-örnagy, Leimeter Ferenc, Halabuk László, Macskásy Hugó főisk. hallgatók, Mátray György, Paul Iván segédtsztek, Cholnoky Tamás, Hunkár Dénes, Nagy Tibor rajvezetők, Tusnádý Pál, Veress Gábor, Szorádi Tibor, Kemenes Egon, Varga Miklós, Mészner Sebestyén, Adler-Rácz József, Kemény Dezső, Rév Endre, Fazakas Miklós, Csik László, Péry Vilmos, Suján Zoltán, Fodor László, Mináry Gábor, Jancsár Péter, Rottman Elemér, Kürthy Péter őrsvezetők.

A csapat létszáma: 160 cserkészfiú, 33 piarista tanárjelölt, a vezető-képzőraj tagjai, 16 a csapatmunkában, 7 a M. Cs. Sz. központi munkájában résztvevő vezető, összesen: 216. (A Diákszövetségnek 2/ö. B. K. D. néven külön csapata van.)

a) Táborok. Az Erdély visszatérésével kapcsolatos mozgósítás súlyos nehézségeket okozott a táborrendezésben, táborainkat mégis sikerült szerencsésen lebonyolítanunk. A Rozgonyi-raj és a Degré-raj tábora Csehbánya mellett volt, egy gyönyörű völgyben. A tábori életet élénkítette az a kirándulás, amelyet a Herendi-porcelángyár megtekintésére rendeztünk. Megtekintettük a városlódi majolika-gyárat is. A Sztrilich Tamás-raj mozgótábor rendezett a Szigetközben, majd ladikon jött le Pestre. A Csapody-raj a Kárpátalján volt mozgótáborban. Nehéz és fárasztó, de igen szép hegyi terepen gyalogoltak, majd a Tiszán eveztek le őrsihajóval egészen Szolnokig. A Vass Tibor-raj kerékpárostábor rendezett a Kárpátalja déli részén. A Vass Tibor-raj és a Csapody-raj tábora különösen szolgálta a fiúk honismeretét.

A karácsonyi szünetben jól sikerült télitáborunk volt Rahón 39 cserkész részvételével. Élményszámba ment a kezdő sielők részére rendezett dumeni kirándulás.

b) Évközi munka. Az ősz jelentős változást hozott a csapat életében. Jochs József parancsnok a rendfőnök úr intézkedésére Szegedre távozott. Három évi hozzáértő és lelkes vezetés után adta át helyét. Parancsnoksága a belső munka ideje volt. Elgondolásai és szervezési kezdeményezései jelentősen megkönnyítették utódjának a munkáját. A szeptember hónap a csapat újjászervezésével telt el. Szeptember 22-én ünnepélyes keretek közt tartottuk meg fogadalomújításunkat a svábhegyi diáktelkünkön: tábort vertünk és elhatároztuk, hogy egész évi munkánkat táborozásnak fogjuk tekinteni.

Résztvet a csapat az I. cserkészkerület őszi hadijátékán. Az ősz egyébként rajmunkával, cserkészképességgel telt el.

December 5-én, 6-án és 8-án csapatünnepélyt rendeztünk. A nyári beszámoló mellett kizárólag magyar népi számok szerepeltek a műsoron. Itthon és a Zeneakadémián egyaránt nagy sikere volt a lövétei betlehemesnek.

Szereplői a következők voltak: Baross Miklós, Cholnoky Tamás, Dobrovolszky László, Ernőházi Vilmos, Fundák Lajos, Haselbeck János, Héjja György, Hieronymi Gábor, Hortobágyi Győző, Borsa Károly, Kemény Dezső, Kemenes Egon, Péry Vilmos, Tusnádý Pál, Sándor László, Steingaszner Pál, Szabó Mihály, Veress Gábor. Itthoni műsorunk nagysikerű erdélyi táncait Fundák Lajos, Haselbeck János, Kemenes

2. sz. BKG története

Egon, Szórádi Tibor és Veress Gábor járták. A betanítás nehéz munkáját Mátray György VII. o. tan. st. végezte nagy hozzáértéssel.

Január és február hónapban csapatunk rendezte a belvárosi körzet ősrsvezetői tanfolyamát. A tanfolyamon több mint 80 ősrsvezetőjelölt vett részt. A tanfolyamot nagyszerű ősrsvezetői nap zárta a svábhegyi sporttelepen. Mint annyiszor máskor, most is nagy hasznát láttuk ennek a telepnek. Az ősrsvezetőképzés mellett nem hanyagoltuk el a magasabb vezetők képzését sem. A körzet segédtszti tanfolyamán 13 ősrsvezetőnk vett részt és szerezte meg a segédtszti képesítést. A kalazantinumi tisztképző raj a tavasz folyamán rajtszti tanfolyamot rendezett.

Május 18-án a tavalyihoz hasonlóan csapatunk rendezte a belvárosi körzeti napot és a hősök emlékversenyét. A versenyősünk ezen a versenyen igen jól szerepelt. A kerület elsősegély-versenyén pedig első helyezést nyert a versenyősünk. A csapat régi hagyományait ilyen értelemben is folytatni tudtuk. Újdonság erejével hatott és nagy lelkesedést váltott ki a katonai R 3 rádió adó-vevőkészülékekkel megindult munka.

Nyáron minden rajunk táborba száll. A cél: Erdély.

Hálatalt szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik irányításukkal, erkölcsi és anyagi támogatásukkal segítségünkre voltak. Külön meg kell emlékeznünk dr. Mössmer Józsefné öméltsága támogatásáról, amellyel csapatunkat már évek óta annyi odaadással segíti. Meg kell külön is köszönnünk tolcsvai Nagy Barna dr. min. osztálytanácsos úrnak, hogy lehetővé tette támogatásával a rádiós munkánkat, Kornfeld Móric br., Weiss Alfonz br. és Zimmermann Lajos uraknak pedig, hogy jelentős adományaikkal elősegítették, hogy szegényebb fiaink is táborba mehessenek.

1941–1942

A csapatszervező testület elnöke dr. Ferenczi Zoltán igazgató. A szervező testület tagjai dr. Kanszky Márton a tanári kar részéről és Degré Miklós dr., a budapesti ítéltábla ny. elnöke, a szülők részéről. A csapat tb. parancsnokai Sík Sándor dr. és Bátor József dr. A csapat és a rajok vezetésében a következők működtek az év folyamán: Senye István, Szamek József dr., Hardi István, Szemenyei László, Papp László dr., Rozsály Ferenc, Benkő Andor piarista tanárok, Andreánszky Jenő m. kir. huszár-alezredes, Leimeter Ferenc, Halabuk László, Macskásy Hugó, Hunkár Dénes, Nagy Tibor, Cholnoky Tamás főisk. hallgatók, Paul Iván, Kemenes Gáspár, Szórádi Tibor, Csik László segédtsztek, Mészner Sebestyén, Ádler-Rácz József, Etele Ágoston, Knébel Jenő, Róthler György, Tóth László, Mináry Gábor, Jancsár Péter, Rottman Elemér, Kürthy Péter, Körösmezey László, Steingaszner Pál, Knorr András, Eskulits Emil, Borlay Oszkár és Komán András ősrsvezetők.

A csapat létszáma: 158 cserkészfiú, 29 piarista tanárjelölt, a vezetőképzőraj tagjai, 18 a csapatmunkában, 7 a M. Cs. Sz. központi munkájában résztvevő vezető, összesen: 212. (A Diákszövetségnek 2/ö B. K. D. néven külön csapata van.)

a) Táborok. A háborús nehézségek ellenére szépen megszervezett és előkészített nyári táborainkat az orosz háború miatt elrendelt légmentesítés miatt az indulás

előtt két nappal le kellett mondani, mert cserkészeink 80 %-át igénybe vette a hatósági légmentesítés. A készültség alatt kisebb, 1–4 napos kirándulásokra vittük a szabadnapos szolgálatosokat. A készültség megszűntetésekor, augusztus elején a Rozgonyi és Vass Tibor-raj Senye István és Papp László parancsnoksága alatt 50 fővel Mária Nosztrára ment kéthetes táborba. A Rozgonyi-raj éjszakai riadóval indulva, kétnapos kirándulásra ment a táborból Visegrádra. A vízirajok augusztus végén 8 napos kiképző vízi-mozgó táborba mentek a Dunára Szemenyei László vezetésével. Létszám: 32. Utána résztvettek a M. Cs. Sz. országos vízicserkész-versenyén s szép átlageredményt értek el. A karácsonyi szünetben — a M. Cs. Sz. központi sítáborához csatlakozva — egyhetes sítáborban voltunk a Nagybánya melletti Izvorán. Legszebb emlékünkhöz a rozsályi sítúra volt.

b) Évközi munka. Egész évben éreztük a táborok összefogó, élményt és kiképzést nyújtó heteinek hiányát, a rövid és kislétszámú táborok nem pótolhatták a megszokott háromhetes teljes létszámú táborokat. A hiányt gyakori kirándulással, intenzív belső élettel igyekeztünk pótolni. Szeptember 21-én ünnepélyes külsőségek közt tartottuk meg a fogadalomújításunkat az intézet svábhegyi sporttelepén. Nagy hadijáték és őrsi tereptorna tette érdekessé a napot. Az őszi kirándulásokkal, raj munkával telt. Résztvettünk október 5-én a magyar haditengerészet hősi halottainak tiszteletére rendezett vízicserkész ünnepségen, a belvárosi körzet éjszakai nyomkereső versenyén. A november eleji szünnepokat nagyszabású kirándulásokkal tettük emlékezetessé, ekkor zártuk az evezős évadot is a Szentendrei-sziget megkerülésével.

A Vöröskereszt őszi gyűjtésekor huzamos ideig adtunk rendszeres szolgálatot a gyűjtőközpontban. A csapat keretén belül több mázsa folyóiratot, könyvet, játékot gyűjtöttünk az erdélyi szórványmagyarok számára. Ez legnagyobbbrészt a kolozsvári testvércsapat regös munkáját támogatta, de jutott a gyűjtött anyagból a Bácskába telepített csángó gyermekeknek is.

December 5., 6. és 7-én rendeztük meg a már hagyományos beszámolóinkat. Tábori beszámolóink: „Képrádiós közvetítés a csapat táboraiából” pompás színes képeivel és Az élet hősei című cserkészsínmű egyforma sikert aratott. A nagy felkészültséggel rendezett ünnepély majd az egész csapatot igénybevette, a rendezőgárdával együtt 86-an szerepeltek. Nagy örömeinkre és megnyugvásunkra szolgált, hogy a cserkészeink szülei a nehéz viszonyok ellenére, eddig nem érzett mértékben támogatták a csapatot; ezzel nemcsak azt bizonyították, hogy fiaik számára értékesnek találják a cserkészmunkát, de az anyagi lehetőséget — különösen a költséges vízmunka számára — is megadták.

Január és február a belső munka mellett a sísport ideje volt. A budai hegyek kivételesen jó hóviszonya kárpótolt bennünket azért, hogy sítáborba csak 8-an jutottak el. Gyakori sikírándulásainknak megvolt az eredménye: nagy létszámmal s sikerrel vettünk részt az országos cserkészsíversenyen s ennek legcserkészszerűbb számában, a járőrversenyben II. helyezést értünk el s cserkészszerű magatartásunkkal az Országos Intéző Bizottság külön dicséretét nyertük.

Márciusban csapatunkra hárult az a feladat, hogy a körzeti segédítési tanfolyamot

megszervezzük és levezessük. 21 résztvevő kapta meg a tanfolyam elvégzését igazoló bizonyítványt. Húsvétkor őrsvezetőinket a Hárshegyi kiképzőtáborba küldtük, a Degré- és Rozgonyi-raj — dacolva a hirtelen havasra forduló idővel — húsvéti táborba ment.

A belső munkán kívül nem vontuk ki magunkat a közért való munkából sem. A felsorolt közszolgálatokon kívül gyakran adtunk vallásos és társadalmi megmozdulásokon rendfenntartó és dísz szolgálatot. Szent György napját — a cserkészek védőszentjének ünnepét — az egész I. cserkészkerülettel együtt díszkivonulással ünnepeltük. Március 22-én tartottuk a jelöltek fogadalomtételét, melynek fényét és jelentőségét a rendfőnök és igazgató urak és a nagyszámban megjelent cserkészszülők emelték.

Tavasszal teljes erővel megindult a vízi munka. Úgyszólván minden vasárnap — zuhogó esőben és tűző napon egyaránt — jártuk a Dunát. Fiatalabb rajaink a környék szebb helyeit és a sporttelepünket keresték fel gyakrabban. Tavaszi kirándulásaink közül kiemelkednek a 3 napos pünkösdi szünet alatt rendezett kirándulások, minden raj, még a legfiatalabbak is, többnapos utat tettek kajakkal, őrsi hajóval, ladikkal, illetve gyalog.

Az újonnan kinevezett főcserkész úr és az országos leventeparancsnokság szándékainak megfelelően a csapat jelentős munkát vállalt az intézeti leventecsapat munkájában: az önként jelentkező leventék számára — felsőbb jóváhagyással — ifjúvezetői tanfolyamot és tábort szervezett. A csapat legjobb munkaerőit és teljes felszerelését a tanfolyam rendelkezésére bocsátotta. A tanfolyam jelentésünk zárásakor még folyik.

Nyáron minden rajunk táborba száll, az utazási és ellátási nehézségeket cserkész igénytelenséggel és leleményességgel át fogjuk tudni hidalni s főleg azzal, hogy talán még egy évben sem mutatkozott olyan vágy a tábor után, mint ezidén: 1-2 kivétellel mindenki jelentkezett a táborra.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik irányításukkal, erkölcsi és anyagi támogatásukkal segítségére voltak a parancsnokságnak nehéz és felelősségteljes munkája végzésében.

1942–1943

A csapatszervező testület elnöke dr. Ferenczi Zoltán igazgató. A szervező testület tagjai: dr. Kanszky Márton a tanári kar részéről, és Degré Miklós dr., a budapesti Ítéletábla ny. elnöke, a szülők részéről. A csapat tb. parancsnokai: dr. Sík Sándor, dr. Bátori József és Jochs József. A csapat és a rajok vezetésében a következők működtek az év folyamán: Senye István, dr. Szamek József, Szemenyei László, dr. Papp László és áthelyezéséig Hardi István piarista tanárok, Andreánszky Jenő m. kir. huszáralezredes, Láncoz Ferenc, Halabuk László, Cholnoky Tamás, Macskássy Hugó, Csik László, Hunkár Dénes, Kemenes Gáspár, Szórádi Tibor, Veress Gábor és Sándor László főisk. hallgatók, vitéz Ádler-Rácz József, Mészner Sebestyén, Bedross Pál segédtsztek, Hay József, Etele Ágoston, Knébel Jenő, Róthler György, Tóth László,

Kozma György, Jancsár Péter, Csánk Elemér, Körösmezey László, Etédy Emil, Steingaszner Pál, Borlai Oszkár, Knorr András, Komán András, Rosnyay András, Kerényi Dénes, Verebély András, Róka Ferenc, Záborszky Béla, Véber Viktor őrsvezetők.

A csapat létszáma: 163 cserkészfiú és 65 vezető, illetve vezetőképző raj tagja. Ebből 7 a M. Cs. M. központi munkájában, 20 a csapatmunkában vesz részt. Összlétszám: 228.

a) Táborok. A háborús nehézségek ellenére — igaz, hogy igen alapos előkészítéssel — jól sikertült táborokat rendezhettünk. A két legfiatalabb raj a Sajó mentén Girincsen táborozott dr. Papp László és Hardi István vezetésével; A Vass Tibor-raj innen 3 napos gyalogtúrát tett Eger-Lillafüred irányába. A Rozgonyi-raj Senye István parancsnoksága alatt ladikokon felevezett Esztergomig s innen le Mohácsra; A Degré-raj Szemenyei László vezetésével őrsi csónakokon felevezett a mosoni Duna-ágban Rajkáig s a csallóközi Dunán vissza Pestre; a legidősebb, Sztrilich Tamás-raj Lánosz Ferenc vezetésével kajaktáborban volt, melynek útvonala: Budapest–Esztergom–Szentgotthárd–Rábamolnári–Kehida–Tihany–Budapest.

Mind a négy táborunk igen jól sikerült nemcsak szellemi és kiképzési szempontból, hanem még az élelmezés szempontjából is. A karácsonyi szünetben Lánosz Ferenc vezetésével jól sikerült sítábort tartottunk Marosfőn.

b) Évközi munka. Szeptember 20-án ünnepélyes keretek közt tartottuk fogadalomújításunkat s a cserkésztábor megnyitását, ezt nagyszerű hadijáték, követte. Az őszi munkát sok szárazföldi és vízi kirándulás tette vonzóvá. A november eleji szüneteket többnapos kirándulásokra használtuk fel. A téli munka síkirándulások mellett inkább a belső munka, az elméletibb irányú kiképzés ideje volt. A magyar piaristaság háromszázadik évében december 18., 19. és 20-án, a hagyományos ünnepi beszámolóknak keretében ünnepeltük a csapat 30. jubileumát. Sík Sándor piarista tárgyú „Podolini diákok” című darabját adtuk elő, majd a parancsnok ünnepi beszédet mondott; a szép ünnepélyt a tábori beszámolóval zártuk le. A szénszünettel hosszúra nyúlt szünet nem akasztotta meg a csapat munkáját; a jó hóviszonyok sok síkirándulást tettek lehetővé. Márciusban és áprilisban a belvárosi cserkész körzet tagjai számára őrsvezetői és segédtszti tanfolyamot rendeztünk. Március 28-án tartottuk meg a jelöltek fogadalomtételét, melynek ünnepélyességét a rendfőnök és igazgató urak és a nagyszámban megjelent cserkészsülők emelték.

A húsvéti szünetet minden raj, még a legfiatalabbak is, néhánynapos mozgó tábor rendezésére használták fel. őrsvezető-jelöltjeink a hárshegyi országos őrsvezetői táborba mentek, hogy őrsvezetői képesítést szerezzenek.

Május 9-én a rossz idő ellenére is résztvettünk a körzet által rendezett éjszakai nyomkereső gyakorlaton, akadályversenyen és hadijátékon. Tavasszal nem múlt el vasárnap vagy ünnepnap, mikor legalább néhány rajunk ne ment volna kirándulni.

A belső munka és a sok kirándulás mellett nem feledkeztünk meg a cserkészek számára különösen kötelező közösségi munkáról sem. A kormányzó úr névnapijára rendezett országos jótett-napból minden őr kivette részét egy-egy szegény család

felkeresésével és megajándékozásával. Szolgálatot adtunk ismételtén a kerületben és a Mozgalom székházában, szereplésünkkel hozzájárultunk a mozgalom első kerülete által rendezett ünnepély sikeréhez, melynek jövedelmét a sebesült honvédek javára fordították. Igen komoly összeggel járult hozzá a csapat a gyermeknapi gyűjtéshez a Főcserkész úr urnájánál. Résztvettünk Hősök vasárnapján a haditengerészek emlékművénél rendezett tisztelgő elvonulásban stb.

Nyáron minden rajunk táborba száll oly nagy létszámmal, amire még alig volt példa csapatunk történetében. Az ellátás nehézségeit a Cserkész Mozgalom támogatása és a cserkészszülők áldozatkészsége le fogja győzni.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik munkájukkal erkölcsi és anyagi támogatásukkal segítségére voltak a csapat parancsnokságának nehéz munkája végzésében.

1943–1944

A csapat szervezőtestületének elnöke: Ferenczi Zoltán dr. igazgató. A szervezőtestület tagjai: Kanszky Márton dr. a tanári kar részéről és Degré Miklós dr. a budapesti ítéltábla ny. elnöke, a szülők részéről. A csapat tb. parancsnokai: Sík Sándor dr., Bátori József dr. és Jochs József.

A csapat és rajok vezetésében a következők működtek az év folyamán: Senye István, Szamek József dr., Szemenyei László, Papp László dr. és Kovács Mihály piarista tanárok, Cholnoky Tamás, vitéz Ádler-Rácz József, vitéz Csík László, Neuber Alajos, Hunkár Dénes, Kemenes Gáspár, Mészner SebesTyén, Bedross Pál, Andreánszky Károly főiskolai hallgatók, cserkészsegédtisztek, Jancsár Péter, Komán András, Knorr András, Körösmezey László, Csánk Elemér; Röhler György, Knébel Jenő segédtisztek, illetve őrvezetők, Etele Ágoston, Tóth László, Dobrovolszky László, Kozma György, Náray Zsolt, Duchon Miklós, Lassu Gábor, Zolnay Balázs, Szabó Pál, Rosnyay András, Kerényi Dénes, Verebély András, Róka Ferenc, Záborszky Béla, Véber Viktor, Csánk István, Havas Imre, Mester János, Jób Imre, Steingaszner László őrvezetők. A csapat létszáma 181 cserkész, 60 vezető, illetve vezetőképző-raj tagja; ebből 6 az M. Cs. M. központi munkájában, 26 a csapatmunkában vesz részt. Teljes létszám: 241.

a) Táborok. Az előző éviéknél még fokozottabb nehézségek ellenére is megrendeztük táborainkat. A két legfiatalabb raj Fehérvársurgón táborozott Senye István parancsnoksága alatt; a Bátori-raj innen két napos gyalogtúrát tett a Cuhavölgyben. A Vass Tibor-raj ladikkal leereszkedett Rajkától Pestig a Dunán, közben Győrből hosszabb gyalogtúrát tett a Cuhavölgybe Papp László dr. vezetésével. A Rozgonyi-raj őrsi csónakokkal felevezett a győri Dunán át Rajkára s a Nagy-Dunán haza; Vezető Szemenyei László volt; a Degré-raj pedig kajakokkal a Sión, a Balatonon végig, át a Rábára s a Dunán haza Csányi László vezetésével. Szeptemberben nyolcnapos vízi-mozgótábor rendeztünk 30-as létszámmal. A karácsonyi szünetben 8 vezető a Radnai havasokban járt a sílehetőségek kitapasztalására.

b) Évközi munka. Magán viselte a késői évkezdés és az erőltetett iskolai munka bélyegét. Inkább belső munkára szorított; amikor a fiúk elfoglaltsága engedte, kirándulni mentünk. Nagyon komoly munka folyt a műhelyben Kovács Mihály vezetésével. Elkészült 15 szabványláda, és kajakjaink egy részét is sikerült használható állapotba hozni. Március 26-án 43 jelöltet avattunk cserkészzé.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik munkájukkal, erkölcsi és anyagi támogatásukkal segítségére voltak a csapat parancsnokságának nehéz munkája végzésében.

1944–1945

Az évkönyv mindössze pár oldalas füzet, nincs benne szó a cserkészetéről.

1945–1946

Az évkönyv mindössze pár oldalas füzet, nincs benne szó a cserkészetéről.

1946–1947

A csapatfenntartó testület elnöke: Dragos Károly igazgató, tagjai: Kanszky Márton dr., Sztrilich Pál dr. és Major Dezső dr. A csapat vezetésében a következők vettek részt az év folyamán: Kovács Mihály, Papp László dr., Senye Ferenc és Szemenyei László tanárok, Blazsek Andor, Eckhardt István, Havas Imre, Hunkár Dénes, Körösmezey László, Mészner Sebestyén, Pálmai József, Tóth László és féléven át Adler-Rác József és Csepely-Knorr András, mint raj parancsnokok és helyettesek. Rajvezetői, illetve segédtszti beosztásban: Dobó László, Kaffka Antal, Kemenes László Lassu Gábor, Szabó Pál, Zolnai Balázs, Zsák Edvin, őrsvezetői megbízásban pedig Andorka Rudolf, Dobrovolszky Tivadar, Eiselt Béla, Havas József, Hegedüs Imre, Kaipl János, Kuthy Tamás, Lukács József, Marek Péter, Marton László, Némethy Ferenc, Németh Jenő, Osváth György, Pesty László, Reischl György, Sellyey Gyula, Szabó Zoltán, Szücs László, Tar Pál, Zolnai Gábor, Wander Mihály tanulók. Csapatitkár: Molnár Pál, csapatszertáros: Balikó Ferenc, pénztáros: Drahos István. Csapatunk vezetők kiküldésével más csapatoknak is segítségére volt.

A csapat létszáma március 1-én 147 fő, ehhez járult a március 25-én felavatott 74 jelölt.

a) Táborkok. Az inflációs és élelmezési nehézségek ellenére a múlt nyáron 4 táborozást sikerült megszervezni. A Vass Tibor-raj (érettségizettek) Papp László dr. vezetésével júl. 6–augusztus 10-ig vízi-mozgótáborban vettek részt, Budapest–Paks–Dunaalmás–Budapest útvonalon. Létszám: 10.

A Bátor- és Csapody-raj (VII-VI. oszt.) Szemenyei László és Tóth László vezetésével július 21-ig feleveztek a Dunán Esztergom–Komárom–Gönyű–Győr–

Magyaróvár–Rajka útvonalon és Dunaremete–Gönyű–Esztergom útvonalon vissza. A Mosoni- és az Öreg-Duna vízivilágának megismerése és a nyár talán legnagyobb evezős-sportteljesítménye (220 km hegymenet és 170 km völgymenet) jelentős eseménye volt csapatunk életének. Kevés a csónakunk és ezért a 34 tagú tábor néhány résztvevője felváltva kerékpáron, illetve gyalog tette meg az utat. A Sztrilich-raj (V. oszt.) Adler Rácz József vezetésével augusztus 12-től 28-ig ladikkal és őrsi hajókkal levezett Paksig és a Soroksári Dunán keresztül ért haza. Kezdő vízicserkészeknek nagy élmény volt, és a hegymenet komoly gyakorlati kiképzést nyújtott. Létszám: 24.

A Degré- és Rozgonyi-raj (IV-III. oszt.) Blazsek Andor, Pálmai József és Senye Ferenc vezetésével a Zala megyei Hahót községben vadregényes környezetben július 26–augusztus 20-ig táborozott. Ez a tábor küzdött a legtöbb nehézséggel, mert épp a táborozás ideje alatt történt a stabilizáció s ennek következtében átmenetileg nagy volt a pénzhiány. A szülők és vezetők áldozatkészsége és a hahótiak vendégszeretete legyőzte a nehézségeket, s így az élet minden szempontból, az ellátás szempontjából is kifogástalan volt. A táborban 84 cserkész vett részt. Az összes táborozók száma 162 volt.

b) Belső munka. Ősszel megtartottuk a szokásos fogalomújítást, de a régen megszokott sok vízi és szárazföldi kirándulásnak csak egy részét. A háború viszontagságai közt részben elpusztultak a csónakjaink, ami megmaradt, az is annyira megrongálódott, hogy nem bírták az állandó igénybevételt. A cipő és ruha hiánya a szárazföldi kirándulásokat akadályozta. Az infláció pusztításainak fokozatos megszűnésével a helyzet ezen a téren is javult. A téli szén szünetben 6 napos télitábort tartottunk 24 fővel a Kőhegyi menedékházban; a húsvéti és pünkösdi szünet alatt a rajok bejárták néhány napos kirándulás keretében a Dunát (Degré-raj), a Börzsönyt (Rozgonyi-raj), Klastrompuszta–Esztergom vidékét (Rozgonyi-raj), Dobogóköt (Teleki-raj), a Visegrádi hegyeket (Sztrilich-raj). Május elsején a munka ünnepét csapatnappal ültük meg a Nagykovácsi-hegyek közt. Ezenkívül is alig múlt el vasárnap és ünnepnap, hogy néhány raj vízen vagy szárazon ne ment volna kirándulni. Többször vettük igénybe az intézet szabadsághegyi sporttelepét is.

Az évközi munka másik része a raj- és őrsi gyűlések tartása volt átlag hetenként. Ez a csendes, belső munka, melyről írni is nehéz. A csapat életének a gerince. Itt nevelődnek a fiúk cserkészé, itt tanulják meg mindazt a cserkészügyességet és cserkésztudományt, ami talpraesett férfiakká teszi őket, itt érik a későbbi hitéhez és hazájához hű férfik. Az ilyen csendes munkának eredményét láhattuk az elmúlt nyár táboráiban.

c) Külső munka. A belső munka mellett nem feledkeztünk meg arról, amivel a közösségnek tartozunk. Ismételten adtunk szolgálatot a Vöröskeresztnek, vállaltunk rendfenntartó szolgálatot az A. C. gyermekvonatainak indításakor, résztvettünk az ifjúság minden közös megmozdulásában a Cserkészfiúk Szövetsége keretében. Díszszolgálatot adtunk a körmeneteken a Szövetség beosztása szerint. Két rajunk az egyik közeli tánciskolában tánctanfolyamon vett részt s ennek zárásaként májusban jólsikerült tánccélutánt rendeztek. Imre István vezetésével úgyszólván minden rajunk

tanult magyar táncokat és magyarságismereti előadásokat hallgatott. Jelöltjeink — 74-en — márc. 25-én tették le szüleik jelenlétében cserkészfogadalmukat. Ugyanakkor szentelte meg Papp László dr. igazgató az újonnan alakult Teleki Pál-raj zászlaját. A csapat jún. 5–8-ig kézügyességi kiállítást rendezett, melyről Évkönyvünk más részében számolunk be. Június 8-án a szülők számára bemutattuk évi munkánk eredményét. Komoly cserkészmunkánk eredményeképpen csapatunk 8 tagját vették fel a párizsi világtáborozásra kiválogatandó magyar fiúk közé. A válogató tábor sikerét felszerelés kölcsönzésével támogattuk. Résztvettünk a Cserkészfiúk Szövetsége vizivezetői tanfolyamán előadókkal és hallgatókkal. Május 10–11-én szolgálatot adtunk a központi vízitelepen. Itt említjük meg, hogy csapatunkat a Magyar Cserkészfiúk Szövetsége 1947. március 1-én 65. sz. alatt Szemenyei László vezetésével beigazolta.

d) Nyári terveink. A Csapody- és Sztrilich-raj a Balatonra igyekszik vízi mozgó táborba. A Degré-raj a Dunán Komáromig akar feljutni, majd bejárja a Gerecse hegységet. A Rozgonyi- és Teleki-raj pedig a Mátrába készül állótáborba.

Végül hálás köszönetet mondunk mindazoknak, akik a csapatot erkölcsi vagy anyagi támogatásban részesítették.

1947–1948

A csapatfenntartó testület elnöke: Dragos Károly igazgató, tagjai: Kanszky Márton dr., Sztrilich Pál dr. és Major Dezső dr., parancsnok: Szemenyei László volt. A csapat létszáma 1948. január 1-én: 158+65 jelölt.

Az elmúlt esztendőben a csapat 3 nagy táborozást rendezett. A legkisebbek Mátrafüred előtt táboroztak Senye Ferenc vezetésével. A három hetes állótábor minden tekintetben a legjobban sikerült; a fiúk megismerték az egész Mátrát, jártak Parádon, megnézhatték az üveghutát, megmászták a Mátra legmagasabb csúcsait, sok szép élménnyel és gazdag tapasztalatokkal érkeztek haza. A középkorúak Blazsek Andor vezetésével leveztek Dunaföldvárra, majd Ráckeven, Budapesten keresztül fel Szobra. Innen szép gyalogkirándulást tettek a Börzsönybe, majd Szobról hazaeveztek Pestre. A legidősebbek Mohácsra eveztek, onnan Pécsre tettek kirándulást és két napos gyalogtúrát a Mecsekbe. Majd Mohácsról 200 km-es hegymeneti evezéssel tértek haza Budapestre. Vezetője: Szemenyei László és Kaffka Antal volt. Mindkét vizitúra igen sok nehézséggel küzdött, a csónakállomány nagyon rossz már s felújítására — anyagi okokból — gondolni sem lehet. Ennek ellenére, vagy talán éppen ezért, tetszett a résztvevőknek. A táborokban összesen 158 tanuló vett részt.

E három táboron kívül 12 kétnapos és kb. 60 egynapos kirándulás tettünk őrsi és raj keretben. A karácsonyi szünetben sítábort rendeztünk a Mátrában, de vállalkozásunkat nem kísérte szerencse: hó nem volt. A időt kirándulásokkal, komoly megbeszélésekkel, tanulással töltöttük.

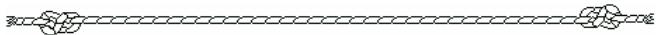
A belső munka a szokott keretekben folyt: összejövetelek, kiképzés sok játék, stb.

A külső munka kereteit elsősorban a Cserkészfiúk Szövetsége szabta meg. Résztvettünk a Szövetség társadalmi, szociális, nemzeti megmozdulásain, így pl.

2. sz. BKG története

gyűjtöttünk a Vöröskeresztnek, a Bazilikára, a nyomorék gyermekeknek, az árvízkárosultaknak. Karácsonykor az Elektromos Művek belvárosi dolgozói gyermekeinek gyűjtöttünk pénzt, játékokat, könyveket. Szolgálatot adtunk halottak napján a temetőben, az ifjúság napján, Nemzeti Mária Kongresszuson, stb.

Március végén a Cserkészfiúk Szövetsége: Szentmihályvölgyi Mátyás cserkésztszert állította a csapat élére.

A jó cserkészt az jellemzi, hogy nagy lélek lakik benne
A nagy lélek kis dolgokban nyilatkozik meg kifelé.
Lelkiismeretes kötelességteljesítés az iskolában, — tökéletes
pontosság — és fegyelem, engedelmesség egész lélekkel! — ez a
három fő jele a jó cserkészcsapatnak!
Ezt kívánom a kasszai cserkészeknek!
1921. sept. 25. emlékére. Fejérettel

Sik Sándor

1989–1992

A rendszerváltozás előestéjén, 1988 novemberében alakult meg a Magyar Cserkészszövetség Országos Ideiglenes Intéző Bizottsága. Ennek nyomán a gimnázium tanárai előzetes megbeszélésre gyűltek össze, hogy megvitassák a 2. BKG (Budapesti Kegyestanítórendi Gimnázium) cserkészcsapat újjáalakulásának időszerűségét. Minthogy a vita során senki sem vonta kétségbe a cserkészlet pedagógiai értékét, megkezdődött a kiválasztott őrvezetők képzése: 6 fő jelentkezett a piarista kispapok, illetve az elmúlt évben érettségizett egyetemista tanítványaink közül. A képzésben részt vett Kemenes László, Havas József, Görbe László tanár, valamint Körösmezey László cserkésztsiszt, öregcserkész. Meglátogatta a kiképzést dr. Surján László, aki az 1989. február 1-én megalakult Magyar Cserkészszövetség megválasztott elnöke lett. A félévi tantestületi értekezlet előtt (1989. január) Kovács Mihály, Kemenes László és Görbe László tanárok jelezték a tartományfőnök úrnak a Szervező Testület megalakításának szándékát, majd a félévi értekezleten a tantestületet is tájékoztatták a csapat újjászervezéséről. Megalakult a Szervező Testület Bizottsága. A Szervező Testület maga a budapesti Piarista Gimnázium. A Bizottság tagjai: dr. Papp László, Meggyes János, Kovács Mihály, Kemenes László, Havas József piaristák és Körösmezey László cserkésztsiszt. Ők nyilatkozatot írtak alá, ebben kérték a rendi szabályzat értelmében a tartományfőnök úr hozzájárulását, és a csapat parancsnokának Görbe László tanárt ajánlották. A tartományfőnök úr jóváhagyta a csapat megalakulását február 28-án kelt levelében. A Szervező Testület bejelentette a Magyar Cserkészszövetségnek, hogy a csapat névadójául Sík Sándort választja. és kérte ennek kizárólagos jogát. A Cserkészszövetség ezt a március 6-án kelt levelében biztosította. Ezután indult meg a cserkészek toborzása. A diákokhoz intézett felhívás hangsúlyozza: „A magyar cserkészek között szeretnénk méltó módon képviselni a magyar cserkészlet egyik alapítójának, csapatunk névadójának. Sík Sándornak szellemét. Reméljük, hogy ezáltal új lehetőség nyílik számotokra tettekész és sorsát irányító emberré fejlődni. A csapatba csak olyanok jelentkezését várjuk, akik szeretnék a 10 cserkészttörvény szerint élni, cselekedni. Komolyan akarják venni jellemük alakítását, és ehhez a cserkészlet adta lehetőségeket fel akarják használni.”

A felhívásra 47 tanuló jelentkezett (az I. osztályokból: 32, a II. osztályokból: 7, a III. osztályokból: 8). A kijelölt parancsnok 1989. március 14-én hívta össze a csapat alakuló összejövetelét. Ezen megjelentek a Szervező Bizottság tagjai, köztük Borián Tibor, a gimnázium igazgatója. dr. Papp László, a 2. BKG utolsó parancsnoka.

A régi emlékek felelevenítése után a Szervező Testület nevében Kemenes László bejelentette a jelölteknek a csapat hivatalos megalakulását, majd a vezetőjelöltek ideiglenes fogadalmat tettek. A cserkészszövetség elnöklése után megalakult a 6 őr.

A kijelölt őrvezetők április 2–4. napjain őrvezetőképző táborban vettek részt Zagyvaszántón, majd május 6-án próbát tettek Kemenes László, Körösmezey László, Hunkár Dénes és Görbe László előtt, s erről a Szövetség igazolását is megkapták.

A csapat első nyilvános szereplésére 1989. április 8-án került sor, amikor a Magyar

Piarista Diákszövetség alakuló gyűlésén 2 őr szolgálatot teljesített a városmajori kistemplomban.

A csapat első tábora, a „Hegyalja cserkész tábor” 1989. július 5. és 22. között volt 3 részben: kerékpáros mozgó tábor, vízi tábor a Tisza mellett (Timárnál), álló tábor a Zemplén hegységben Hidegforrásnál. Ekkor fejezték be a jelöltek kiképzését, és rendezték meg a próbákat.

Még ezen a nyáron az Amerikai Magyar Cserkészszövetség meghívására Görbe László parancsnok tiszti kiképzésen vett részt az Egyesült Államokban több más egyházi csapat vezetőjével együtt.

1989. október 1-jén, vasárnap délután — a Szövetség elnökének, dr. Surján Lászlónak jelenlétében — 35 jelölt tett

fogadalmat. A bevezető szentmisén a tartományfőnök úr mondott beszédet. Erre az alkalomra megjelentek az egykori 2. BKG öregcserkészei is, fogadalmuk megújításával kapcsolódtak bele a lélekemelő ünnepségbe.

1989 karácsonyára a csapat tagjai betlehemes szolgálatot vállaltak a zugligeti idősek otthonában és Nemesgulács községben.

Az 1989/90. tanévben a csapat 2 rajban dolgozott: a „Bátori József raj” az idősebbek őrseiből állt, és a kiképzések mellett falukutatással foglalkozott - folytatva a „Regös cserkészek” hagyományait. A „Szemenyei László raj” főként az 1. osztályosokból állt, és a kiképzést szolgálta. (Bátori József és Szemenyei László az egykori 2. BKG csapat kiemelkedő piarista cserkész tiszteisei voltak.)

1990. május 12-én került sor újabb 28 cserkészjelöltünk fogadalmóttételére. A bevezető szentmisét és beszédet Kemenes László főigazgató mondta. 1990 nyarán Lobmayer Imre piarista tanárjelölt és Kristóf Ákos, Imre Sándor öregdiák segéd tiszti vizsgát tett. A második nyári táborban a „Bátori József raj” egyik őrse falukutatást végzett Bakonybélben, és kerékpáros vándortábort szervezett az Őrségben. 1990 nyarán Kristóf Ákos és Arató Dávid Angliában nagy táborban vett részt. 7 csapattag volt Katalinpusztán segéd tiszti táborban. 7 fő pedig a Bécs melletti nagy táborban.

Elkészült a csapatszázlő, a csapat 40000 Ft-os adományt kapott.

Az 1990/91. tanévben némiképp módosult a csapat élete. Egyre jobban megmutatkozott, hogy a mai gimnazista fiúk (14–18 évesek) kellő alapok, előkészítés nélkül nehezen tudják kitartóan képviselni a cserkész szellemet. A III. osztályosokból (akik kezdetben a csapat magját jelentették) csak 8 tag maradt és 2 őrsvezető. Ők alkották a „Bátori rajt” a IV. osztályosokkal (10 fogadalmas) és az I. osztályos újoncokkal.

A „Szemeyei rajban” 5 órs működött (32 fogadalmas és 6 jelölt). Fölmerült az igény, hogy általános iskolásokból (diákjaink rokonaiból, a szomszéd plébánia hittanosából) új rajt szervezzenek, de ez elég nehezen volt egyeztethető a különböző elfoglaltságok miatt.

1991 októberében változás történt a csapat élén. Görbe László parancsnokot Országos Vezetőtisztnak választották, ezért a parancsnokságot Lobmayer Imre segédtsízt, piarista tanár vette át tőle. Az I. Cserkészkerület vezetősége tudomásul vette a Szervező Testület bejelentését és javaslatát az új parancsnoki tisztségre, és felterjesztette az Országos Ellenőrző és Igazoló Bizottságnak, hogy adja meg a felmentést Görbe Lászlónak, valamint a parancsnoki megbízást Lobmayer Imre cserkészsegédtsíztnak.

1991. őszén Imre Sándor segédtsíztet megválasztották az 1. Cserkészkerület ügyvezető elnökévé. Ugyanekkor meghirdettük a tagfelvételt a Krisztus Király Plébánia fiataljainak: egy órsnyi fiatal csatlakozott csapatunkhoz. 1991/92. tanévben így a csapat létszáma — az említett lemorzsolódás következtében — mintegy 40 fő, akik az előző évekhez hasonló keretben végeztek cserkész munkát.

Megjegyzendő, hogy az iskola új I. osztályosai között egyre több cserkész csapattag található, akik korábbi kiképzésük alapján más csapathoz (plébániai, városi) tartoznak gimnáziumi éveik alatt is.

Kemenes László-Görbe László

1992–1993

Parancsnok: Lobmayer Imre segédtsízt

Helyettese: Görbe László tsízt, országos vezetőtsízt

Turul órs:

Órsvezető: Kazinczy Béla segédtsízt, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Tagok: ketten a III. c, hárman a II. a osztályból.

Rezeda órs:

Órsvezető: Völgyesi Levente segédtsízt, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Tagok: öten a II. b, egy tanuló az I. b osztályból.

Csodaszarvas órs:

Órsvezető: Imre Sándor tsízt, kerületi ügyvezető elnök, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Segédórsvezető: Brandenburg Tamás IV. a osztályos tanuló.

Tagok: általános iskolások a Krisztus Király plébániáról.

Egyedül a Csodaszarvas órőről mondható el, hogy jól működött az év folyamán. Ennek egyik oka az, hogy az ő korosztályuk a legalkalmasabb a cserkészetre, másik pedig, hogy a cserkészetre iránt érdeklődő fiúk már általános iskolás korukban belépnek egy cserkészcsapatba, és ott maradnak azután is, hogy piarista diákok lesznek, így akik

nálunk lesznek cserkészek, azok már túl idősök ahhoz, hogy könnyen be lehessen lelkesíteni őket a cserkészmunkára. Egyre kevesebben vannak, akik nálunk kezdik meg a cserkészetet. Ebben a tanévben csak egy elsős jelentkezett a csapatunkba, de ő is korábban lett cserkész. Sok elfoglaltságuk van a gimnazistáknak, nehéz megtalálni az ősri gyűlés időpontját is.

Csapat szinten két közös programunk volt: dec. 23-án elmentünk a Bazilikába a betlehemi láng fogadására, és a téli szünetben volt egy egynapos kirándulásunk a Pilisben. Mivel az előző nyári természetvédő táborunk jól sikerült, próbáltam természetvédő munkát szervezni évközben a Budai-hegységben. Tavasszal sikerült megbeszélnem egy időpontot valakivel, akivel együtt dolgozhattunk volna, de mivel mindössze 2 cserkész jelent volna meg, ezt a programot is el kellett halasztanunk. A nyári táborra mindössze 7 gyerek jelentkezett, a mi iskolánkból csak 3.

Völgyesi Levente és Kazinczy Béla körzeti őrsvetetőképző tanfolyamot szervezett itteni munkájuknál nagyobb sikerrel. Ez 6 szombat délelőttöt jelentett (termet az iskola biztosított), és egy nyári táborral fog végződni.

Lobmayer Imre (segédtitisz)

„Zenithem Gödöllő!”

Ez a két szó — Szücs Imre: Az utolsó cserkész lap c. versében olvasható — 1993. július előtt csak történelem volt számomra. Eszembe jutottak a nagy múltú magyar cserkészetről, a Gödöllői IV. Világjamboree-ről hallott történetek, és néha elgondolkodtam azon, milyen jó lenne, ha a magyar cserkészlet ismét világszínre kerülne. Egy márciusi fizikaóra után Görbe tanár úr magához hívta az akkori II. évfolyam cserkészeit, és meghívott bennünket a Gödöllői Emléktábor törzsébe.

Eljött július 27-e, a törzsi altábor beérkezésének utolsó előtti napja. Erre a napra kellett ott lennünk. Már az első napokban kapcsolatban álltam Görbe tanár úrral, így az ő emberfeletti munkájából is következett, hogy ez a tábor nem akármilyen tábor lesz. Amikor megérkeztünk, ezt világosan láttuk is. A törzsben 9 stáb kezdte meg működését: Gazdasági (táborélelmelés), Csipet-csapat (táborüzemeltetés, víz, villany, WC takarítás, karbantartás), Protokoll (fogadás, tolmácsolás), Szanitécek (egészségügy, elsősegély, higiénia), Sajtó (jelentős Fizikus Klub támogatással), Táborigazgató (katolikus: Görbe László, Kemenes László), Táborigazgató, Titkárság, Információ.

Mi mindnyájan az információs stábben dolgoztunk, besegítve időnként a programcsoporthoz. Az egész stáb Görbe László táborparancsnok saját csapata volt, az ő megkülönböztetett segítői voltunk. Feladatunk rendkívül szerteágazó volt: alapvetően információgyűjtés, továbbítás, üzenetközvetítés, telefonügyelet, távközlés, futárszolgálat, információgyűjtés, általános információk, első napokban postaszolgálat. Ezen kívül: teherautó-rakodás, -kísérés, busz-kísérés, sajtó kalauzolása, alkalmi rendezői szolgálat és még amire megkértek (mikrofonszerelés, bicikliszerelés,

emléktárgy-árusítás, írógépelés, számítógépes versenykiértékelés, stb., stb.).

Hogy látni lehessen, ezekre a dolgokra miért volt szükség, talán elég néhány alapvető adatot leírni. A táborban kb. 1270 cserkész vett részt, 14 altáborban: Sík Sándor, Farkas Ferenc, Bi-Pi (Baden-Powell alapítóról), Buda, Kárpátok, Kunság, Balaton, Hétforrás, Hunyadi János, Rákóczi Ferenc, Gödöllő, Teleki Pál öregcserkész (a tábortól külön), Nemere repülős és ejtőernyős (a tábortól 3 km-re a repülőtéren), Csodaszarvas törzsi altábor. A tábor költségvetése mintegy tízmilliós volt.

A résztvevők nagy többsége magyar cserkész volt (97%). Magyarországi cserkész 62%, Erdélyből, Kárpátaljáról, Felvidékről, Vajdaságból érkezettek 16%, Argentína, Ausztrália, Venezuela, USA, Kanada és Nyugat-Európa magyar cserkészei 7%, öregcserkészek 11,5%, Ny-Európa cserkészei a táborlétszám 3,5%-át tették ki.

De milyen volt a tábori élet?

A célja az volt, hogy felidézzük, átéljük az 1933-as dicsőséges Gödöllői Világjamboreet. Ennél sokkal több sikerült, megszületett a magyar cserkészet, újra!

A programok forgószínpadszerűen alakultak. 5-féle program volt, amelyen az altáborok a tábor ideje alatt mind részt vettek, mindennap másikon.

A Természetnap egyik felében tájékozási verseny formájában meglátogatták a cserkészek gr Teleki Pál sírját, majd sajtókészítésű koszorúikkal megkoszorúzták. A nap második felében akadályversenyen vettek részt (növényfelismerés, állathangok, emberhangok, állatnyomok, kőzetek, állatürülékek felismerése). A Gödöllői napon megnézték Gödöllő nevezetességeit, közmunkán vettek részt, majd megfürödtek és hazajöttek. A nap fontos eseménye volt még a '33-as jamboree főbb színhelyeinek megtekintése. Az Altábori nap programját az altáborok maguk határozták meg, lehetőségük volt a kézműves műhelyekben dolgozni, sportversenyeket, sajtóháborúkat rendezni. A Régi cserkészet napján a cserkészhagyományokba, cserkészsjátékokba áshatták be magukat a cserkészek, meglátogatták a Nemere repülős és ejtőernyős altáborát, ahol szolid árak mellett 10-15 perces körutat tehettek sárkánnyal, vitorlással és a Cserkészsövetség két AN-2-ével. Du. az öregcserkészeket látogatták meg. A Budapesti napon városunk néhány nagy nevezetességét nézték meg az altáborok, és feladatlapokat oldottak meg ezekről.

Sajnos, a törzsieknek ezeken a programokon nem volt lehetőségük részt venni, mivel az ő feladatuk és programjuk a tábor éjjel-nappal való ún. „kiszolgálása” volt. Ez is nagyon jó volt, és persze azért akadtak kivételek. A kézműves műhelyekben például mi is dolgozhattunk, repülni is repülhettünk, láthattuk a ránk hősiesen vigyázó Polgári Védelem bemutatóját, minden este részt vettünk az altáborok tábortüzein, és a művészeti versenyeken is (kiemelkedő sikerrel) ott voltunk. Ficus (aki nem tudná: Németh Laci III. b) megnyerte a szavalóversenyt, csapatával 1. lett az éjjeli tájékozási versenyen (éjjel nem volt telefonüvelet), az énekversenyen egyéniben 1. lett, és az őt is magába foglaló Budapesti Piarista Gimnázium Cserkész Információs Férfiakara is 2. helyezést ért el.

A „piar-infósok”-ról még érdemes tudni egy dolgot: KÉPESEK A LEG LEHETETLENEBB HELYZETET IS MEGOLDANI. Ez abból következik, hogy jó helyre járnak iskolába: „A piaristák az életre nevelnek.” Ez tökéletesen így van. El kell mondanom az év történetét. Egy nappal a tábornegyitó előtt érintési hibás lett a tábor egyetlen hangosbeszélője. A műszaki csoport „javíthatatlan” felirattal visszaküldte a gigafont a táborvezetőségre. Szombati nap volt, az üzletek zárva. 10 perccel a megnyitó előtt a gigafon teljesen megnémult. Németh Laci és én közöltük, hogy ez ennél már csak jobb lehet, és javítani kezdtük. Az első kísérlet nem sikerült. A második a megnyitó előtt 3 perccel kezdődött. Megfogtam a mikrofont, Laci pedig két erőteljes törccsapással kettévágta. Megmaradt a sértetlen membrán és a belőle kijövő 3 vezeték. Miért három? Nem tudtuk, de kettőt kiválasztottunk, és forrasztottunk, ragasztottunk, majd rohantunk, és átadtuk a vezetőségnek. Két nap múlva a TV közvetített valamit a táborról, ahol Csoóri Sándor a Magyarok Világszövetségének elnöke beszélt egy gigafonba. A gigafon mikrofonja látszott a képernyőn, zöld szigetelőszalaggal áttekerve, amúgy cserkészmódra. Lacival összenéztünk, és tudtuk, gigafonunk bevonult a történelembe.

Még rengeteg dologról lehetne írni, a sok kormányvendégről, Bi-Pi lányának látogatásáról, a tábor kedvenc daláról, amit a budapesti piar-diákokon keresztül szinte az egész tábor megtanult, Csépai Balázsról, a legszorgalmasabb futárról, Csepely-Knorr Tamásról, aki nyelvtudása miatt a Ny-i cserkészek altáborparancsnok-helyettesi tisztjéig eljutott, Kozák Imréről, akit az orvos több napra a sátrába parancsolt, ő pedig elment éjszakai kirándulásra, így ő lett a tábor „Danger! High speed!”-je, Imre Laciról és Kiss Domonkosról a legszorgalmasabb telefonügyeletesekről (két telefon volt), Tarjányi Bencéről, akit ritkán lehetett látni, de mindig dolgozott, és főleg Görbe tanár úrról, aki itt lett Laci bá’, és aki minden erejét megfeszítve dolgozott a táborért ott, és ki tudja, előtte hány hónapon, éjszakán át:

Kedves Olvasó! Most már biztos érted, mit jelent számunkra ma ez a két szó: „Zenithem Gödöllő!”

Gere Dávid III. b

1993–1994

Csapatunk idei életére a bensőséges őrsi foglalkozások voltak a jellemzőek. Csapatunkban 3 őr működik, ebből kettő hetente, egy pedig havonta találkozik.

Év elejétől a csapat szervezetében jelentős változások mentek végbe. Lobmayer Imre, volt csapatparancsnokunk más elfoglaltsága miatt nem tudta vállalni a csapat életének további irányítását. Jelenlegi csapatfelépítésünk a következő:

Parancsnok: Görbe László tiszt, piarista tanár.

Helyettese: Imre Sándor tiszt, kerületi ügyvezető elnök, piarista öregdiák.

Csapatittkár: Kazinczy Béla segédtsízt, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Csodaszarvas őr:

Őrsvezető: Imre Sándor tisz, kerületi ügyvezető elnök, piarista öregdiák.

Segédőrvezető: Svastits Imre IV. c osztályos tanuló.

Tagok: hat általános iskolás a Krisztus Király plébániáról.

Csíz őr:

Őrsvezető: Brandenburg Tamás segédtsízt, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Segédőrvezető: Devich Dénes képesített őrvezető, IV. c osztályos tanuló.

Tagok: hét első osztályos tanuló.

Turul őr:

Őrsvezető: Kazinczy Béla segédtsízt, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Tagok: öten a III. és IV. osztályokból.

A Csodaszarvas és a Csíz őr tagjai hetente gyűltek össze, általában péntek délután vagy szombaton. Rendszeresen részt vettek a kerületi és a körzeti rendezvényeken, eseményeken. Ott voltak december 23-án a Betlehemi láng fogadásán a Szent István Bazilikában. Körzeti szinten is készültek Jézus születésére. A Csodaszarvas őr eredményesen vett részt februárban a Budai várban rendezett körzeti akadályversenyen.

Március 15-én a Csíz őr sikeresen teljesítette a Kossuth Lajos tiszteletére rendezett szövetségi 48 km-es teljesítménytúrát.

Tavaly augusztus végén a Börzsönyben Bernecebaráti közelében táboroztunk. A tábor programokban gazdag és nagyon élménydús volt. A táborparancsnok Imre Sándor volt. A táborhely a Nagy-völgyi-patak mellett, az Oszlopó-forrásnál volt. Építettünk magunknak fából ebédlőasztalt, oltárt és keresztet. Sokat játszottunk, és sok népdalt tanultunk meg. Nagyon jól éreztük magunkat.

A tavalyi nyáron Devich Dénes őrvezetőképző táborban vett részt, ahol képesítést szerzett.

Akinek kedve van cserkészként élni, sok játékot megismerni, a természetben, a természetet védve a természetből élni, sok vidám dologban részt venni, igazi közösségi életet élni, az jelentkezzen a csapat parancsnokánál vagy bármelyik tagjánál. Mindenkit szeretettel várunk!

Kazinczy Béla (segédtsízt)

1994–1995

A csapat élete ebben a tanévben programokban gazdag és élménydús volt. A programok elsődleges célja a cserkészstudás fejlesztése és a csapatszellem erősítése volt.

A csapat felépítési a tanév során a következő:

Parancsnok: Görbe László tisz, piarista tanár.

Helyettese: Imre Sándor tisz, X. Cserkészkerület ügyvezető elnöke, piarista

---

öregdiák.

Csapattitkár, csapatpénztáros: Kazinczy Béla segédtsízt, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Csodaszarvas őr:

Őrsvezető: Svastics Imre, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Segédősvezető: Hernádi Ottó, II. a osztályos tanuló.

Tagok: hárman a Krisztus Király plébániáról és két újonc.

Csíz őr:

Őrsvezető: Brandenburg Tamás segédtsízt, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Segédősvezető: Devich Dénes képesített őrvezető, piarista öregdiák, egyetemi hallgató.

Tagok: hét első osztályos tanuló.

A csapat szervezetében — amint ez látható — csak apróbb változás történt. Imre Sándor, a Csodaszarvas őr volt vezetője a tanév elejétől egyetemi elfoglaltságai, ill. családi kötelességei miatt nem tudta vállalni ezt a feladatot. Ezért Svastics Imre lett az őr vezetője. A tanév elején nem tartottunk toborzást, így a két újonc is csak „véletlenül” hallhatott a csapatról. Az elkövetkező cserkészévben szeretnénk újra toborozni fiúkat a csapatba.

1994. július 18-tól 30-ig részt vettünk az Alföld Szíve Tábor programján, amelyet parancsnokunk szervezett saját osztályának és nekünk cserkészeknek. A tábor Tiszaugon a piarista csónakház mellett volt. Innen bejártuk a környéket kerékpárral és kenuval. Voltunk Kiskunfélegyházán, Bugacon, Nagykörosön, Szarvason, Szentesen kerékpárral és Csongrádon kenuval. Sokat fürödtünk a Tiszában, és többször fociztunk is. A tábor életének lebonyolításában Balogh Tamás tanár úr és Csóka Gézáne is segítségünkre voltak.

Szeptembertől a Csodaszarvas és a Csíz őr tagjai hetente, péntek délutánonként őrsgyűlésen vettek részt. Igyekeztek minél jobban megismerni egymást, és cserkésztudásukat gyarapítva készültek a próbázásra.

Október 5-én vezetői megbeszélést tartottunk, amikor is elfogadtuk a csapat egész évre szóló munkatervét. Megállapodtunk abban, hogy cserkészkönyvtárunkat bővíteni kell, és szükséges egységes egyenruha vásárlása a csapat minden tagja számára. Kemenes László tanár úr, a csapat Fenntartó Testületének elnöke támogatásáról biztosította a csapat vezetőit, és megígérte, hogy amiben tud, segítségére lesz a cserkészeknek.

Október első őrsgyűlésén az őrök megemlékeztek az aradi vértanúkról. Még ebben a hónapban, 22-én a Magyar Cserkészszövetség '56-os emléktúráját sikeresen teljesítettük.

November 6-án Halottak napja és Mindenszentek ünnepe alkalmából csapatmisén imádkoztunk elhunyt rokonainkért, barátainkért és cserkészeinkért. A mise után, amely a Fiumei úti temető kápolnájában volt, végiglátogattuk nemzetünk nagyjainak sírjait. Mindegyik sírnál egy-egy cserkész emlékezett meg az elhunytól, felidézve életének

történetét. Imádkoztunk iskolánk diákjáért és csapatunk tagjáért, Antall József miniszterelnökért a sírjánál is.

Idén először, november 18-tól 20-ig négy cserkész részt vett a nagyszerű szigetszentmiklósi regősnapokon (SZER-en). A programokban szerepelt kézműves foglalkozások, ének, népdal, néptánc tanulás, táncház, betlehemezés, regős játékok bemutatása és közös szentmise. Élményekben gazdag lélekkel tértünk haza.

December 4-én megültük Szent Miklós püspök ünnepét. A Kalazantinum kápolnájában tartott közös szentmise után a cserkészotthonban vetélkedőt és játékdélelőttöt szerveztünk.

December 28-tól 30-ig idén — több év után először — újra téli táborba mentünk Tihany-Gödörösre. Megismertük a Tihanyi-félsziget történelmét és természetvilágát. A tábor második napján körbejártuk a félszigetet és két és fél órát fociztunk a Tihanyi-révnél. Esténként a tábortűznél, melyet egy égő gyertya jelképezett, karácsonyi énekeket tanultunk, és Fekete István karácsonyi novelláit olvastuk fel. Minden napra jutott játékokra és vetélkedőre is idő. A házi készítésű, Balatont megismertető társasjáték aratta a legnagyobb sikert, amely szinte az egekig fokozta a vetélkedő két órs hangulatát. A tábor utolsó napján, Szent Család ünnepén ellátogattunk a tihanyi apátságba, ahol Korzenszky Richárd plébános atya fogadott minket. Közös szentmise után végigvezetett az apátság és a kolostor legszebb helyein. Szép emlékekkel, felfrissülve térhettünk haza az 1994-es év utolsó cserkészprogramjáról.

1995. február 12-én a Kalazantinum kápolnájában csapatmisét tartottunk. Utána üvegművész kiállítását tekintettük meg a Józsefvárosi Művelődési Házban.

Március 11-én legyalogoltunk 24 ill. 48 km-t Török Ignác tiszteletére a Magyar Cserkészszövetség '48-as Emléktúráján.

Március 17-én csapatmise keretében csapatunk támogatójának, Dr. Márialigeti Károly feleségének lelki üdvéért imádkoztunk.

Április 1-jén tartottuk a próbázatás első részét. A próbázók mindegyike egy kémtörténet kellős közepébe csöppent. Folyamatosan kapták az üzeneteket és a megoldandó feladatokat. Mindenkinek igyekeznie kellett jól helytállni a belvárosban lezajlott próbán.

Április 7–8. éjszaka nagybőjti virrasztás során a budakalászi cserkészcsapattal közösen keresztutat jártunk Csobánka-Szentkút közelében életnagyságú keresztet hordozva. Majd közös szentmise után, melyet parancsnokunk, Laci bá' mondott, éjszakai sétát tettünk az erdőben.

Április 23-án a Margitszigeten csapatmisét és focimeccset tartottunk.

Május 13-tól 15-ig bekapcsolódtunk a Kis-Balaton megmentéséért folyó ökológiai mérésekbe. Olyan helyen táboroztunk, ahová másként nem juthattunk volna el. Farkas András, csapatunk egyik újonca így írt erről:

„Az éjszakai mérés nagyon érdekes volt. A víz oxigén telítettségét, minőségét mértük. Csónakkal mentünk a kijelölt helyre. Megállítottuk a csónakot, elővettünk egy műszert, amelynek a végén volt egy érzékelő, leeresztettük a vízbe, az pedig megmutatta az adatokat. Felírtuk egy műanyag táblára, hogy el ne felejtjük. Sok

érdekes állatot láttunk, pl.: róka, szárcsa, gém, sikló.” Remélem, a munkánk segíti a Kis-Balaton élővilágának fennmaradását.

Mindezek után még hátra van a cserkészév legjelentősebb eseménye: a nyári tábor.

De erről már csak a következő évkönyvbe kerülhet híradás.

Akinek kedve van cserkészként élni, sok játékot megismerni, a természetben, a természetet védve a természetből élni, sok vidám dologban részt venni, igazi közösségi életet élni, az jelentkezzen a csapat parancsnokánál vagy bármelyik tagnál. Mindenkit szeretettel várunk! Minden piarista diáknak üzenjük:

Jó munkát!

Kazinczy Béla (segédtiszt)

1995–1996

A csapat az 1995. évi nyári táborát Péliföld-Szentkereszten rendezte 1995. augusztus 21–30. között Kazinczy Béla cserkésztsízt vezetésével. A táborban 14 cserkész ill. vezető vett részt. A cserkész program a Szent László emlékévkéjében sikeresen valósult meg. Vasárnapi tábori misét mondott Kemenes László, a fenntartó testület tagja.

A csapat vezetésében a tanév elején változás történt. Görbe László parancsnokot a tartományfőnök úr a veszprémi katolikus gimnáziumba nevezte ki igazgatónak. Ezért lemondott parancsnoki tisztéről, de továbbra is a csapat tagja maradt. A gimnázium igazgatójának javaslatára a Magyar Cserkészszövetség dr. Csóka Géza egyetemi docens segédtisztet bízta meg erre az évre a csapat vezetésével.

Az év tagtoborzással kezdődött. Az iskola 7. a és I. c osztályában hirdettük meg a jelentkezést. A 7. a-ból 5 fiú jelentkezett újoncnak. A Krisztus Király plébánián és a Pannonia Sacra iskolában is toboroztunk, mások rokonai és baráti kapcsolatok révén kapcsolódtak be újoncként más-más iskolából. A létszám a tanév elején: 12 jelölt, 10 cserkész, 8 rover ill. vezető, összesen 30.

A csapat vezetésében részt vett a parancsnokon kívül Imre Sándor cserkésztsízt, Brandenburg Tamás segédtiszt, Orosz László és Hernádi Ottó őrsvezetők, volt és jelenlegi tanulóink.

Programok: Hetenként péntek délután egyórás őrsi gyűlést tartottak, csapatkirándulás volt ősszel, télen, tavasszal. Részt vettek a Szövetség 1956-os emléktúráján a Pilisben, március 15-én az 1848-as emléktúrában. December 4-én a szülőkkel való megismertetés szándékával is, valamint tanáraik és tanárjelöltjeink érdeklődésének felkeltésére műsoros teadélután rendeztünk az iskolában. Meghívtuk őket, de őszinte bánatunkra ez utóbbiak közül nem jelent meg senki.

1995. december végén 14 cserkész és 3 vezető részt vett a téli táborban, amelyen a szállás Balatonkilitin a Máltai Szeretetszolgálat otthonában volt. A jó hóviszonyok

közt sokat szánkoztak, gyakorolták a cserkészismereteket. Meglátogatta őket és szentmisét mondott Kemenes László.

Két cserkész szolgálatot teljesített a Magyarok Világszövetségében felvidéki gyermekek fogadása kor. Pünkösdhétfőn meglátogatták a máriaremetei katolikus majálist.

Május elején csapatkirándulás keretében volt az újoncok próbáztatása. Nagycsütörtökön 3 vezető részvételével rekollekciót tartott Lobmayer Imre, a csapat szabadságon lévő segédtszjtje.

Az év folyamán a csapat vezetősége elkészítette a csapat Szervezeti és Működési Szabályzatát.

Nyári tervek: A vezetők és két férficserkész részt vesz a Szövetség szervezésében tervezett Nagy Honfoglalási Gyalogtúrán a Vereckei-hágótól Pusztaszerig augusztus 7–18. között. A túra egyik rendezője Csóka Géza parancsnok.

A csapattábort 1996. augusztus 22–29. között rendezzük a Monorierdő község határában. Ekkor próbáztatjuk végleg az újoncokat és ekkor tesznek fogadalmat.

Bízunk a cserkészlet és benne csapatunk életképességében, ha az iskola és a Piarista Rend is akarja és segíti.

Kemenes László, dr. Csóka Géza

1996–1997

A csapat 4 tagja 1996. aug. 7–19. között részt vett a Cserkészszövetség által szervezett Millecentenáriumi-gyalogtúrán Vereckétől Ópusztaszerig, 470 kilométeres távon. Az egyik szervező Csóka Géza, a csapat parancsnoka volt.

A nyári tábort a monori erdőben tartották aug. 22–29. között 24 résztvevővel. Közülük 14 cserkész volt újonc. Tízen sikeresen próbáztak, a táborban felavatták őket.

Az őszi folyamán a rendszeres heti őrsi gyűléseken kívül a csapat részt vett az 1956. Októberi Emléktúrán. December 21-én betlehemes játékkal lepték meg a verőcemaros Mígazzi-kastélyban elő idős szerzetesnővéreket.

A téli tábort a Zempléni hegyekben tartották: Sátoraljaújhelyen a piarista diákotthonban laktak. Túráztak a Sátoros-hegyekben, megnézték Sárospatak és Széphalom nevezetességeit. Esténként a helyi cserkészekkel labdázta az iskola tornatermében.

1997 tavaszán csapatkeretben részt vettek a márciusi 48-as emléktúrán, a Budai Vadasparkban. Ezen már megjelentek az iskola jövő évi elsős diákjai közül a csapatba jelentkezők is. Makkosmárián Kemenes László tartotta számukra a szentmisét. A tanévzáró kirándulás június 15-én volt Csobánka-Szentkút mellett a Kevély-hegyen.

A nyári tábort Pannonhalma közelében, a ravazdi erdőben tervezik 1997. augusztus 21–29. napjain.

A csapat vezetői közül Brandenburg Tamás és Orosz László részt vesznek a

A 2. sz. Sík Sándor cserkészcsapat története

Szövetség őrsvetető képzésében. Csomor Márton cserkészünk őrsvetetői képzést szerzett. A csapat vezetésében részt vesz dr. Imre Sándor a X. cserkészkerület főtitkára is. A csapat új felnőtt tagja Sas Levente, kiképzett segédtsízt, a debrecen–nyíregyházi egyházmegye kispapja és Csanády Miklós piarista tanár, teológiai hallgató. Ő most kezdte el a Szövetség segédtsízi tanfolyamát.

Bízunk a cserkészlet és benne csapatunk életképességében, ha az iskola és a Piarista Rend is akarja és segíti.

Kemenes László (Fenntartó Testület)

1997–1998

A csapat a nyári nagytáborát 1997. augusztus 21–29. között tartotta a Győr–Moson–Sopron megyei Cserkészparkban Ravazdon, Pannonhalmától 6 km-re. A 22 főből álló tábor tagjai a cserkészélet intenzív hétköznapi mellett kirándulást tettek Zircre és Pannonhalmára is.

1997. november 28-án a gimnázium ünnepélyén, amelyen az első piarista iskola megalapítása 400 éves jubileumát ünnepelték, megemlékeztünk a 2. sz. BKG cserkészcsapat 85 éve történt megalakulásáról. Az ünnepi beszédet Brandenburg Tamás segédtsízt mondotta. Őrsvetetőink a 2. BKG régi és a 2. Sík Sándor csapat zászlóival tisztelegtek. December 12-én a csapat külön is megünnepelte ezt az évfordulót. Erre meghívtuk cserkészeink szüleit is. A fiúk részletet mutattak be Sík Sándor: Podolini diákok c. színművéből.

Az 1997-98. tanév során a Magyar Cserkészsövetség tisztképző tanfolyamán a hivatásfelkészítő előadásokat Kemenes László piarista cserkésztiszt, a Szövetség pedagógiai bizottságának elnöke tartotta, és őt választották meg a próbázttatási bizottság elnökének.

Az iskolaév folyamán a négy őr rendszeresen tartott őrsi foglalkozásokat.

Az egység szellemét csapatprogramok erősítették. Ilyen volt a Gödöllő–Isaszeg útvonalú túra novemberben, az 1848-as kiállítás megtekintése és egyéb csapattúrák. Ezek mellett mások által szervezett közös programokon is részt vett. Így éreztük magunkénak a hagyományos Mindszenty-zarándoklatot és a Cserkészsövetség Októberi Emléktúráját.

A csapatélet nagy eseménye volt a veszprémi Davidikum köré szervezett téli tábor (december 27–30.). Itt a csapat két új taggal gyarapodott. A pontkereső versennyel egybekötött portyák mellett a helyi csapattal is sikerült közös programokat szervezni a rendelkezésünkre bocsátott tornateremben.

A csapat korábbi parancsnoka dr. Csóka Géza Budapestről történő elköltözése miatt lemondott vezetői tisztéről. Az iskola megbízásából öregdiákunk dr. Imre Sándor cserkésztiszt vette át a parancsnokságot, aki a csapat újjáalakítása óta folyamatosan részt vállal a csapat vezetésében.

Januártól az 1848-as jubileum jegyében készülődik a csapat a X. sz.

Cserkészkerület által szervezett Emléktáborra, amely egyben a csapat nyári tábora is lesz augusztus végén az isaszegi csatamezőn.

Elsősorban az iskolánkba idén felvett diákok és szüleik érdeklődésére számítottunk azon a májusi beszámolón, ahol bemutattuk csapatunk életét. A nagy számban megjelent leendő diákjainkat és szüleiket meghívtuk a júniusi toborzó kirándulásunkra, hogy ott kedvet kapva szeptembertől jelöltként kezdhessenek készülni a cserkészélet nemes kalandjára az arra vállalkozó fiúk.

A sikeres év zárásakor reméljük, hogy a lassú számbeli gyarapodás a cserkészélet erősödését is jelenti, és így a csapat élete szolid támogatást jelent az iskola nevelő munkájához.

Csanády Miklós (piarista, segédtiszt)

1998–1999

1998-ban ünnepeltük az 1848. évi szabadságharc százötvenedik évfordulóját. A jubileum alkalmából rendezett X. cserkészkerületi nagytábor egyik altáborát csapatunk alkotta Isaszeg térségében. Az igen gazdag programokat felsorakoztató nagytábor július 14–23 között került megrendezésre. A tábor szervezésében nem kis szerepet vállalt Imre Sándor, aki a csapat parancsnokaként az altábort is vezette. A nyári tábor hadijátéka akkora sikert aratott, hogy a résztvevők elhatározták, hogy október 17-én folytatják a csatát a visszavágás reményében. Ez a program valóban megrendezésre is került a kitűzött időpontban.

A szeptemberi iskolaévvel új cserkészév is kezdődött. A hetedikeseik közül hatan kérték felvételüket a csapatba, akik megalakították az ötödik őrsöt, amely később a Fekete Párduc nevet választotta magának. Változások történtek a csapat vezetésében is. Imre Sándor öregdiákunk, aki alaposan kiveszi a részét a X. cserkészkerület vezetői munkájában lemondott csapatparancsnoki feladatköréről. Az iskola vezetése helyette október 17-i hatállyal Csanády Miklóst kérte fel erre a feladatra. Az új őrs szükségessé tette egy újabb őrsvezető munkába állását. Ősztől a következő fiúk végezték ezt a felelősségteljes munkát: Brandenburg Tamás öregdiák, kerületi őrsvezetőképző segédtiszt a Vörös Vércsék élén, Csomor Márton öv. diákunk a Sólymok vezére, Dobay László segédőrsvezetőként vette ki a részét újoncok kiképzéséből, Orosz László öv. a kerületi munka mellett a Sasok élén szárnyalt, Szász Máté pedig a Medve őrs vezetését folytatta. Csapattitkárunk továbbra is Kazinczy Béla cst. öregdiákunk, kerületi vezetőtiszt.

A szabadságharcos emlékezés az év elején is hadijátékra indított, szeptember 25-én a pákozdi csata emlékére a csata helyszínén nagyszabású, többnapos csatározás zajlott több cserkészkerület részvételével.

A rendszeres őrsi élet során készültünk fel a legnagyobb évközi megmozdulásunkra, a téli táborra, amelyet egy Bükk mélyén rejtőzködő kis kulcsosházban rendeztünk meg. Gyertyaöntés, éjszakai túra és vízen- (tavon) járás

mellett el kellett sajátítanunk a létfenntartás elemi fogásait is, hiszen a technika csúcsát a kétszáz méterre található forrás jelentette. A téli tábor december 27–31. közötti ideje egyben az 1998-as jubileumi év lezárását is jelentette.

1998-ban rendezte meg a Cserkész Világszövetség a Jamboree-t, a cserkész világtalálkozót. Erről Dernovics Mátyás diákunk tartott élvezetes beszámolót a csapatnak.

Új korszak köszöntött a csapat, életébe, amikor március 27-én Árpád vezér vérszerződést kötött a nemzetségek fejedelmeivel, akik őt vezérlő nagyfejedelmükké választották. Ezzel vette kezdetét a nyári táborra, a honfoglalásra való felkészülés. Többször rendeztünk rövidebb (egy-két napos) kerékpáros portyákat, hogy jó reményekkel nézhessünk a július 13–20. közötti időre tervezett nyári tábor elé, amikor felfedezzük Kelet-Magyarország varázslatos tájait és közben új hazát foglunk.

Csanády Miklós (piarista, csapatparancsnok)

1999–2000

Csapatunk folytatta a tavaly megkezdett történelem-felelevenítést, amelynek középpontjában a millennium áll. A honfoglalást átélve kétkerekű lovakon igen sok kaland között (mocsárba süllyedés, éjszakai menet...) sikeresen foglaltuk el Magyarországot. Záhonytól Bélapátfalváig tartott a hadművelet, amelynek végén, három új taggal gyarapodott a csapatunk.

Ősszel toborzásunk eredményeként 12 fiú jelentkezett a csapatba, megalakítva a Hangya őrsöt. Velük együtt hatra bővült a csapatban működő őrsök száma. Vezetőik: Brandenburg Tamás - Vörösvércse őrs, Orosz László - Sas őrs, Csomor Márton - Sólyom őrs, Dobay László - Feketepárduc őrs, Szász Máté - Medve őrs, Windisch Zoltán - Vöröshangya őrs (régis Hangya).

A heti rendszerességgel megtartott őrsgyűléseken kívül a csapat vezetőségén belül is intenzív élet folyt. Csanády Miklós parancsnok kéthetente külön megbeszélést tartott az őrsvezetőknek, ahol az esetleges problémákról és a terveinkről volt szó. A csapat távlati terveit a néhány havonta összeülő Csapatnác irányította.

Október 23-án egy félnapos kirándulás után részt vettünk a Corvin-közben megrendezett ünnepeken, majd megnéztünk egy dokumentumfilmet a forradalomról. Novemberben ott voltunk a SZER-én (Szigetszentmiklósi Regös Napok).

Az idei telet a Keleti-Mecsek egyik kulcsosházban töltöttük. Kárász községtől mentünk gyalog a hegyre, ahol igazi téli idő volt. Megismertük Salán vezért, ki még egyszer utoljára hadat üzent a kalandozó magyaroknak. A portyára idősebb cserkészeink is eljöttek.

Februárban egy városismereti vetélkedő után megcsodáltuk az Országházba áthelyezett Szentkoronát és egyben körül is néztünk a szép épületben. Tavasszal teljesítettük a Márciusi Emléktúrát (24 km). Április 1-jén sikerült megrendezni az első csapat ping-pong bajnokságot. Április végén a Millenniumi Kerületi Napokon

keretében ismét ellátogattunk Szigetszentmiklósról. Elkészült csapatunk honalapja is (www.piar.hu/Sik), melyet ezen alkalommal ki is állítottunk. A változatos programokon sikeresen részt vettünk, több ezüstéremmel gazdagodva.

Tavasszal egy pályázattal megemlékeztünk a 100 éve született Fekete Istvánról. A nyertesek, a Hangya őrök tagjai, két regényét olvasták el, és beszámoltak róla.

A tanítás végeztével egy kétnapos portyát vezettünk a Visegrádi-hegységbe. A portya alatt az újoncoknak lehetősége nyílt a cserkészek nagy közösségéhez csatlakozni. A Hétvályú-forrásnál heten tettek fogadalmat és ezzel 34 főre emelkedett a csapat létszáma.

A már említett programokon kívül igen aktívan részt veszünk a X. Cserkészkerület életében. Az őrsvetető- és segédtiszképzést Kazinczy Béla és Brandenburg Tamás vezették. Mindkét képzésre elküldtük jelöltjeinket is. A Kerület ügyvezető elnöke Imre Sándor parancsnokhelyettesünk.

Júliusban Dobay László őrsvetetőnek sikerült eljutnia Mexikóba egy rover (16 évnél idősebb cserkész) világtalálkozóra.

Csapatunk élete aktívabbá vált. Július végére tervezzük a csapattábort, melynek keretében végleg letelepedvén királlyá koronázzuk Istvánt. Ez a tábor részben közös lesz a 432. sz. Pázmány Péter és a 836. sz. Gróf Teleki László Cserkészcsapatokkal.

Bízunk benne, hogy folytatni tudjuk a megkezdett munkát és ezzel hozzájárulunk az iskolában folyó pedagógiai munka sikeréhez.

Csanády Miklós (piarista, csapatparancsnok)

2000–2001

2000 nyarán gondos tervezés, sok egyeztetés után kezdődött a csapat nyári tábora. A tábor tíz napjából ötöt közösen táboroztunk két másik környékbeli csapattal, a 432. sz. Pázmány Péter és a 836. sz. Gróf Teleki László cserkészcsapatokkal. A táborba érkezve, amely Várölgében helyezkedett el, pont ezer évvel korábbi állapotokat találtunk, mikor bekapcsolódtunk a közös életbe. A keretmesének megfelelően hamarosan királlyá is koronáztuk a Rómából magunkkal hozott koronával Istvánt. A három csapat lehetőségeit összeadva gazdag programban volt részünk, majd a két másik csapat távozása után meghitt hangulatban építhettük a piarista csapat közösségét. Szerencsés ötvözése volt ez a tíz nap a közös klasszikus cserkész tábornak és a közösség építésének.

Ősztől a nagyobb cserkészek rover munkáját elkezdtük külön szervezni, ezzel megszűnt a Vörösvérce őrök. A Sas több tagja vidékre költözött, így össze kellett vonni a Súlyom őrökkel. Az új őröt Hód névvel Orosz László őr. vezeti.

A változások nem érintették a Dobay László őr. vezette Fekete Párduc és a Windisch Zoltán őr. vezette Vörös Hangya őröket.

Az év toborzással kezdődött. A nyolc hetedikes újonc felkészítését Csomor Márton őr. irányításával Györi-ványi Dániel és Kókai Balázs végezte. Talán ezen a nyáron lesz,

aki közülük cserkészzé válik.

Ősszel a cserkészélet őrsi és csapatkeretben zajlott. Egyik őr részt vett az őszi Nagymarosi Találkozón, voltunk szarvasbögést hallgatni, a roverek bírósági tárgyalásba nyertek betekintést szakértői vezetéssel és megrendeztük a szokásos téli vetítésünket a szülők számára.

A téli tábor az Istenmezeje melletti Bagolytanyán vertük fel, megküzdve az áldatlan útviszonyokkal.

A második félévben elkezdtünk készülni a következő nyári táborra, hiszen korábbi elhatározásunk értelmében nekivágunk a vízcserkészletnek. Ennek jegyében voltunk uszodában és egy-egy napos evezéseken is.

A húsvétra éjszakai keresztúttal készültünk.

Az idei nyári tábor a Mosoni-Dunára, illetve a Kisalföldre tervezzük.

Bízom benne, hogy csapatunk jelenléte az iskolában jól kiegészíti az itt folyó pedagógiai munkát.

Csanády Miklós (piarista, csapatparancsnok)

2001–2002

Csapatunk 2001. évi nyári táborát július 10–19. között rendezte. Az első négy napunkat a Mosoni-Dunán töltöttük, Rajkától eveztünk egészen Győrig. Útközben megnéztük Mosonmagyaróvár városát, és a sokak előtt rejtve maradó szigetközi nádason is áteveztünk, gyönyörködve annak páratlan élővilágában. Győrben nyeregbe cseréltük az evezőt, a helyi cserkészekkel fergeteges napot töltöttünk együtt, majd a tábor hátralévő napjait a Kisalföld megismerésével töltöttük. A tábor után mindenki élményekkel telve, de kellemesen elfáradva érkezett haza.

A nyár végén a Csobánkán megrendezett a Carpathia 2001 nevű Közép-Kelet-Európai Jamboree tábor-törzsében a csapat három cserkésze Csomor Márton, Dobay László és Horváth András is aktívan dolgozott a tábor sikeres lebonyolításán.

A tanév kezdetén a Csapattanács első ülésén, melyen részt vett Görbe László cst., a fenntartó Piarista Gimnázium igazgatója is, Csanády Miklós piarista tanár, a csapat parancsnoka felmentését kérte tiszte alól. Indokul az iskolában kapott sok új feladatot említette: osztályfőnök, az informatikai tanterem berendezése, irányítása, tanári óraszám növekedése. Az igazgató kérésének megfelelően felmentette a csapatparancsnoki teendői alól, de kérte, hogy továbbra is vegyen részt a csapat életében. A csapat vezetésével pedig határozatlan időre a csapat egyik alapító tagját, eddigi parancsnok-helyettesét, Imre Sándor cserkésztisztet bízta meg.

A csapat vezetése a következő cserkészekkel folytatta munkáját: Orosz László st. parancsnok helyettes, gazdasági vezető, Kemenes László cst., Görbe László cst., Csomor Márton st., Brandenburg Tamás st., Csanády Miklós st., Windisch Zoltán öv., Dobay László öv., Kazinczy Béla cst.

A csapat két őrssel és összesen 28 cserkészzel működött az elmúlt tanévben (Hód

őrs és Vöröshangya őrs). Legfontosabb csapatprogramjaink a következők. voltak. Az őszt egy nyári élménybeszámolóval kezdtük, majd részt vettünk a kerületi labdarúgó bajnokságon, ahol az eső és a kiváló ellenfelek ellenére majdnem sikerült megszereznünk az előkelő harmadik helyet.

Az őszt folyamán két csapatkirándulást is szerveztünk, december 28–30. között pedig téli táborba szálltunk a Vértesben (Pedagógus kulcsosház). Aktív résztvevői voltunk a Betlehemi Láng fogadásának december 8-án a Duna parti Piarista kápolnában, ahol Görbe László igazgató mondott felejthetetlen beszédet.

Tavasszal újabb két csapatkiránduláson mozgattuk át izmainkat. Március 16-án elindultunk a kerületi kosárlabda bajnokságon, ahol bizonyítottuk, hogy nem a helyezés, hanem a részvétel és a jó hangulat a fontos. Március 22-én csapatunk névadójának, a magyar cserkészlet egyik alapítójának, Sík Sándornak a Cserkészházban rendezett kiállítását tekintettük meg illetve álltunk díszőrséget csapatzászlónkkal a megnyitón. A kiállításon bemutatott személyes dokumentumok és tárgyak (zsebóra, fényképek) fél évszázadot átívelő személyes közelségbe hozták a nagy elődöt. Segítségükkel Sík Sándor végre kilépett a sokszor forgatott cserkészkönyvek és verseskötetek lapjai közül, megállt mellettünk, és akik nyitott lélekkel figyeltünk, hallani véltük az „Emberebb embert, magyarabb magyart!” ma talán még sokkal idősebb intését.

A fenntartó testület jóváhagyásával csapatunkban bevezettük a koedukációt. Csapatunk első leánycserkésze Kepics Anikó öv.

A 2002 évi csapattábor előkészítésének szerves részeként június 7-én éjszakai próbát tartottunk 8 cserkészünknek. A sötétség, a szünni nem akaró eső és az időnként felbukkanó vaddisznók csak fokozták a próba hangulatát, melyet valamennyi próbázó sikeresen teljesített, bizonyítva alkalmasságát a nyári táborban való részvételre.

Dr. Imre Sándor cst.

2002–2003

A 2. sz. Sík Sándor Piarista Cserkészcsapat munkáját a 2002/2003-as tanévben a hagyományoknak megfelelően az éves programterv kialakításával kezdtük. Nagy reményekkel és várakozás okkal néztünk a cserkészév elé, hiszen 2003. június 8-án ünnepelhettük a csapat első fogadalomtételének 90 éves évfordulóját. Az éves programot alapvetően ennek az eseménynek a szellemében állítottuk össze.

Változások a csapat életében:

Gyökeres változást hozott a csapat életében a lányok megjelenése. Elsőként Karaba Gabriella és Kepics Anikó őrsvezetők csatlakoztak hozzánk. Megfelelő előkészítés, felkészülés és egyeztetés után a csapat létszámának növelése érdekében igazgatói engedéllyel kiterjesztettük a toborzási körzetünket a Budapesti Egyetemi Katolikus Gimnáziumra is, ahol Devich Dénes tanár úr, csapatunk tagja tanít. A sikeres toborzás eredményeképpen egy fiú (Kardfogú kobra) és egy lány (Katica) kihelyezett őröt indítottunk Csomor Márton és Kepics Anikó vezetésével, valamint megalakult egy fiú őr (Sárkány) a Piarista Gimnázium új diákjaiból is Hoványi Márton őrvezető irányításával. Oláh Péter őrsvetőkönk Csomor Marci segítségét vállalta és terveink szerint 2003 őszétől átveszi a fiúk vezetését. Karaba Gabriella szárnyai alatt pedig rover korú lányok újonc (Borzas Füzike) őrse kezdte meg az ismerkedést a cserkészzettel.

A csapat vezetésében is apróbb változás történt: Csanády Miklós tanár úrtól, megnövekedett iskolai terhelés miatt, Imre Sándor addigi pkh. vette át a parancsnoki teendőket ellátását, az ő helyére pedig Orosz László segédtisztet nevezte ki a Fenntartó Testület.

Programok:

A rendszeres, heti őrsgyűlések és a kéthetente tartott sportdélutánok mellett az egész csapatot megmozgató programokat is szerveztünk, ezek közül a jelentősebbekről emlékezünk meg röviden.

Mikulásünnepség (2002. december): hagyományainkhoz híven Szent Miklós ünnepéhez kapcsolódóan ez évben is játékdélutánt tartottunk, ahol szellemi és fizikai frissességünket tettük próbára.

Téli portya (2003. január): Téli portyánkon a Nógrádi vár tövében táboroztunk és Pálffy Miklós törökverő várkapitány tetteit elevenítettük fel. Egyik éjszaka még a várat

is megostromoltuk (ez könnyen ment) majd az ónos eső által síkossá vált meredek ösvényen elhagytuk (ez már nehezebb falatnak bizonyult).

48-as emléktúra (2003. március): A 24 kilométeres távon indultunk az újoncokkal, még a roverek a 48-as távot választották. Mindkét csapatnak sikerült szintidőn belül teljesíteni a megadott távot, így büszkén tűzhettük mellünkre az ezt igazoló jelvényt.

Zászlókiállítás (2003. március): A Cserkészszövetség által rendezett zászlókiállítást csapatkeretben látogattuk meg. Nagyon büszkék voltunk, hogy restaurált régi csapatzászlónk is ott sorjázott más csapatok zászlai között.

90 éves évforduló megünneplése: 2003. június 7-én a tanítás után a gimnázium minden cserkészét — bárhol is működnek — összehívtuk Sík Sándornak az épületben lévő emléktáblájához, és azt kis ünnepség keretében megkoszorúztuk.

Június 8-án délután a piarista csapat kivonult a Normafához közeli Csacsi-rétre és cserkészjátékokkal, táborúzzal és természetesen sátrazással hangolódunk rá a nagy eseményre. 8-án reggel átgyalogoltunk a Gimnázium újonnan visszaadott sporttelepére, ahol zászlófelvonással, a csapat története fontosabb eseményeinek felelevenítésével, szavalattal emlékeztünk mindazokra, akik 90 esztendő alatt csapatunk tagjai voltak. A jelenlevők megújították fogadalmukat és felvarrhatták egyenruhájukra az évfordulóra emlékeztető jelvényt.

A június más okból is a cserkészév legsűrűbb hónapjának bizonyult. Június 14-én csapatunk két vezetője Karaba Gabriella és Csomor Márton örök hűséget esküdtek egymásnak Visegrádon. A Mindenható kegyelme segítse őket közös életük során!

Nyári csapattábor (2003. július): Idén a Börzsöny hegységbe megyünk táborozni az Oszlopó-forrás mellé Orosz László pkh. vezetésével (parancsnokunk a tábor kezdőnapjára várja negyedik gyermekének születését). A keretmese a lovagkori Anglia és Robin Hood köré szerveződik.

Csapatunk tagjai kivették részüket a kerületi munkából is. Brandenburg Tamás és Hoványi Márton a kerületi őrsvetető képzésben segítettek, Orosz László a kétnapos roVERseny egyik meghatározó szervezője volt, míg Csomor Márton a kerületi segédtsíztí képzésben és az országos hadijátékban bizonyult pótolhatatlannak.

dr. Imre Sándor (csapatparancsnok)

2003–2004

„1912/13. év telén a piarista gimnázium Sík Sándor tanár úr osztályfőnöksége alatt álló II. b osztályának egy kisebb csoportját valósággal lázba hozta az, amit az akkoriban Európa nyugati országaiba utat törő cserkészmozgalomról olvastak, és amit ezzel kapcsolatban tízpercekben beszéltek. ... A sok megbeszélésnek az lett a vége, hogy megállapítottuk, hogy a magunk erejéből nem jutunk eredményre. Ekkor vetődött fel bennem az osztályfőnökünknek írandó levél terve”.¹ 1913. márciusában

---

¹Pipics Zoltán, Major Dezső, Sztrilich Pál: 2. sz. BKG. Cserkészcsapatának története

elkezdődtek az első kirándulások, és 1913. június 8-án került sor a fogadalomtételre, Farkasréten, a Berger villától nem messze.

Így kezdődött akkor, és azóta is mindig vannak a diákok közt cserkészek. De nem csak a piaristák egy része, hanem például az ifjú Indiana Jones is cserkész volt - bár cserkészegyenruhájában csak egy rövid, üldözésem jelenetben láthattuk. A történet megalkotója, Steven Spielberg és a régészprofesszort alakító Harrison Ford szintén cserkészkedtek fiatalkorukban. Neil Armstrong, az első ember a Holdon ugyancsak, az őt követő 11 űrhajósból 10 szintén. A C-vitamint felfedező Szent-Györgyi Albert, a mostanában Az angol beteg főhőseként ismertté váló Almásy László, a magyar rendszerváltás első miniszterelnöke, a svéd király... — és folytathatnánk még hosszan a sort.

A bélyegyűjtők is jól tudják: a cserkészlet szerte a világon jelen van. Hat országa van csupán a Földnek, ahol nincs, nem lehet, mert a fennálló politikai rendszer nem engedélyezi. Tagjai is szép számmal vannak: a világ lakosságának fél százaléka cserkész; Angliában például a felnőtt lakosság egynegyede volt tagja.

De mit jelent pontosan az hogy cserkészlet? „Önkéntes és politikamentes vallásos ifjúsági nevelőmozgalom, mely mindenki előtt nyitott, származási, faji, vagy vallási megkülönböztetés nélkül. A mozgalom célját, elveit és módszereit az alapító lord Robert Baden-Powell határozta meg.”² Olvashatjuk a Világszövetség (WOSM) alapelvei közt.

Ez a világszövetség nemzetek sokaságát fogja össze, hisz a cserkészlet a világ legnagyobb ifjúsági mozgalma, és ennek megfelelően nagyon sokszínű. A cserkészlet lényege: eszméi, elvei minden ország cserkészszövetségeiben ugyanazok, de ahogyan különböznek az emberek, a hagyományok, a fennálló viszonyok az egyes országokban, ugyanúgy a cserkészlet megjelenési formája is sokféle lehet. Törvényeik szövege se mindenütt egyforma, sőt, nem is mindig pont tíz van belőlük mint Magyarországon, de a mondandójuk lényegében megegyezik.

Más-más országok cserkészei ránézésre sokban különböznek egymástól. A cserkészek bőrszíne sokféle, ahogy az emberiségé is az. A hangzavar, amit elő tudnak idézni, az viszont mindenütt egyforma, hiszen a jókedvük is az. A görög cserkészek sötétkék színű inget viselnek, a mexikóiak sombrero-t tesznek a fejükre, s a Fijiszigeteki cserkészfiúk szabályos viselete a cikkcakkos szélű sötétzöld szoknya. És akkor még nem beszéltünk a nyakkendők sokszínűségéről (sok országban csapatonként különbözőek) és a nyakkendőgyűrűk változatosságáról. A sokféleség azonban valójában hasonlóságot takar a megjelenésben is. A nemzeti sajtóságok szerint alakított viselet mindenütt cserkészegyenruha, mindenütt hordják a cserkésznyakkendőt, és a cserkésztisztelgés is mindenütt egyforma (a feltartott jobb kéz egyenest álló 3 középső ujja előtt behajtott kisujjra tett hüvelykujj) A cserkészjelvény is egyaránt a lilium valamilyen formája: a magyar cserkészjelvényen a korona látható, a thaiföldin tigrisfej, az amerikai sas, az izraeli lilium pedig a hatágú Dávid-csillagon van rajta.

---

²WOSM Fundamental Principles - 1989 február

Az, hogy ki milyen valláshoz vagy felekezethez tartozik, nem lényeges, a fontos a saját hitbeli meggyőződés és az annak megfelelő élet. Míg sokfelé a világon a különböző hit alapján irtják egymást az emberek, a világcserkészetben és a világtalálkozókon szépen megfér egymás mellett a mohamedán, zsidó, keresztény, buddhista és a többi vallás. A cserkészetben ugyanígy nem számítanak más különbségek sem. Ahogy Bi-Pi eredeti cserkésztvénye kimondta: a cserkész minden cserkésznek testvére...

A cserkészek szerte a világon hasonló dolgokat csinálnak, mint itthon. Mindenütt vannak őrsgyűlések, szeretnek kirándulni, sokat játszanak, próbákra készülnek. Bizonyos dolgokban nem tudnánk versenybe szállni velük: a spanyol cserkészeknek a természetismeret a tengeri csillagok különböző fajtáinak ismeretét is jelenti, a norvég cserkészek pedig igencsak járatosak a jégkunyhóépítésben is. A csomókat viszont ők sem kötik másként... Nagyon sokféle különpróba is létezik, ezeknek — ugyanúgy, ahogy a táboroknak is — mind különböző jelvényeik vannak, amiket az egyenruhán hordanak. A legerjedelmesebb cserkészjelvények viselői persze az amerikai fiúk.

A cserkészet azonban több valami egyszerűen jó elfoglaltságnál (bár annak sem utolsó!) „Hagyjátok egy kicsit jobbnak magatok után ezt a világot, mint ahogyan azt ti kaptátok!” — hagyta iránymutatásként Bi-Pi a cserkészekre. De hogy melyik országban hol és miben van leginkább szükség a cserkészek segítségére, az megint igencsak különböző lehet. A Sahel-övezetben a sivatagosodást próbálják megállítani a cserkészek is azzal, hogy fák ezreit ültetik el, más energiaforrások (mint például a napenergia) és a csak szűkösen rendelkezésre álló faanyag gazdaságosabb felhasználási módszereivel ismertetik meg a lakosságot - a cserkész ott is takarékos. A kanadai cserkészek már 50 milliónál több fát ültettek - ők is ugyanúgy szeretik a természetet, mint mi. A harmadik világ országaiban az alapvető egészségügyi ellátásban és az írni-olvasni tanításban segítenek, másutt erdőtűzfigyelő szolgálatot végeznek, fiatal munkanélküliekkel foglalkozó központban végeznek önkéntes munkát, menekülttáborokban lakó gyerekekkel foglalkoznak - mert igyekeznek segíteni, ahol tudnak.

A cserkészet nem fordul befelé, nem zárkózik magába. A Cserkész Világszövetség sok világszervezettel — köztük az ENSZ tagszervezeteivel — tart fenn szoros kapcsolatot, sokféle területen dolgoznak ki és keltenek életre közös terveket és programokat. Az egyes országokban, városokban hasonlóképpen történik: sokfelé rendeznek olyan programokat, ahová hívnak, várnak nem cserkészeket, szülőket, barátokat is. A legnagyobb élmény azonban minden bizonnyal az, amikor sok-sok cserkész gyűlik össze egy nemzeti nagytáborban, melyekbe egyébként rendszerint meghívják más országok cserkészeit is.

Ilyen tábor volt például 1993-ban a Gödöllői Emléktábor /Jamboree emlékére/, amely parancsnoka csapattársunk, Görbe László volt, aki egyben sokáig a csapat parancsnoka is volt. Munkájáért az alábbi köszönő levelében fejezte ki háláját Lord Baden-Powell lánya. „Kedves László! Köszönjük azt a meleg fogadtatást, amellyel az Emléktáborban részesítettél bennünket. ... Nagy dicséret illet meg téged és kollégáidat

a tábor sikeréért... Valóban az igazi cserkész szellem uralkodott ugyanúgy, mint 1933-ban Gödöllőn! Mennyire boldog volna édesapám, ha látná, hogy a mozgalom, melyet útjára indított, újjáéledt.”³

A legnagyobb méretű cserkésztalálkozók a világjambore-k. A méretek egy ekkora táborban egészen mások, mint a mi nyári csapattáborainkban. A néhány évvel ezelőtti hollandiai világjamboree egyik hatalmas tábori építménye még a Guinness Rekordok Könyvébe is bekerült. Nagyon érdekesek lennének nekünk például a Fülöp-szigeteki cserkész táborok is, ahol bambuszbotokból építkeznek, hiszen ott az áll rendelkezésre. Azt, hogy egy koreai cserkész táborban a legtöbb evőpálcikával esznek — de a szegény európainak szívesen adnak kést-villát is — talán nem is kell mondanom. Az ebédből mi esetleg csak a főtt rizst ismernénk fel, a többi ételnek nemcsak az íze lenne szokatlan, de az eredete is rejtély maradna. Analizálhatatlan ételeket persze ehetünk itthon, Magyar cserkész táborban is, hisz a cserkész leleményes, sok mindent összehoz 1-2 „tavaszi” alapanyagból.

A második világháború utáni 40 éves bezúntetés után a rendszerváltás óta lehetünk ennek újra részesei mi is. Ekkor, 1989-ben újjá alakult az itthoni cserkészlet, így a csapatunk is, és felvette az alapító, Sík Sándor nevét. „Örömmel értesítelek benneteket, hogy a budapesti Piarista Gimnáziumban a CSERKÉSZCSAPAT megalakulását a Rendfőnök Úr engedélyezte. A csapatba csak olyanok jelentkezését várjuk, akik szeretnének a tíz cserkész törvény szerint élni és cselekedni.”⁴ - szöveg az első toborzó levél. Azóta csapatunk tagjai rendszeres résztvevői a nemzetközi nagytáboroknak, jamboreeknek, így jártuk be Hollandiától Lengyelországon át Mexikóig a világot, de a rendszerváltás óta minden évben megtartottuk nyári csapattáborunk és a téli táborunk is itthon, Magyarországon. (lásd térkép) Rengeteg túrán és programon vettünk részt, és veszünk részt továbbra is.

Tavaly nyáron például hős Robin Hooddal küzdöttünk az igazságért, és igen jó hangulatban töltöttünk el 2 hetet Oszlopó-forrásnál a Börzsönyben. Idén augusztusban célunk a Mátra, és nem kisebb feladat vár reánk mint időgéppel beutazni a történelem teljes vonalát.

Természetesen év közben sem tétlenkedtünk: szeptemberben helyt álltunk a roVERsenyen, és a Kerületi focibajnokságon se szerepeltünk rosszul. Október elején 2 napos portya keretében az újoncoknak nyílt lehetőségük a megmérettetésre. Novemberben az Árpád kilátóhoz tettünk rövid sétát, majd barlangtúra keretében ismerkedtünk a boszorkánykonyha specialitásaival. A hónap végén rendezett iskolai nyílt napon szokásos megjelenésünk mellett az egyidőben rendezett Kosárbajnokságon is megálltunk a helyünk.

Téli portyánk idén Márkóra vezetett, ahol Sobri Jóska vezette a betyárokat, de hogy az erdő közepére miért telepített mozgásérzékelőt, örök rejtély marad.

Nem múlhat el tél korcsolyázás nélkül, pláne ha az iskola saját jégpályát avat,

---

³Gervas, Betty és Gill Clay

⁴1989. március 6. Az első toborzás. Görbe László megb. cspk. levele.

melyet februárban alkalmunk volt nekünk is kipróbálni. Reményeink szerint megfordulunk még ott többször is. Március idusán a Hűvösvölgyből Telkiig tett kirándulás adott alkalmat a megemlékezésre.

Immár hagyomány a tavaszi sport nap, melyet idén áprilisban tartottunk a tornateremben. A résztvevők tollaslabdától kezdve ping-pongon át különböző ügyességi vetélkedőig mérték össze erejüket, de az őrsi szinten egyesített eredmények utáni nyertes csapat tortájából mindenkinek jutott.

A tavaszi programsort egy az eső és egyéb (kerekes és olvadó felszerelések) nehezítő akadályok ellenére (vagy pont azért) igen vidám hangulatú májusi portya zárta, melynek keretében újoncok tehettek fogadalmat. Ugyancsak esős volt az iskolai juniális, ahol szerény pavilonnal jelent meg a csapat.

Mindezen kiemelkedő eseményeken túl rendben folyt az évközi munka is. Elkészült a csapat könyvtár és leltár, 4 órs heti rendszerességgel tartott őrsgyűléseket. Idei újonc őrünk a Vérteljes Kabóca, kik az év során elsajátították az újonc próbához szükséges rejtelmeket s a tavaszi portyán illetve a nyár folyamán fogadalmat tehetnek. Őket Oláh Peti vezeti, míg a másik fiú őröt vezető fő Sárkány Hoványi Márton. Marci jelenleg végzi a segédtisztképzőt, míg őre az első próbára készül rendületlenül. A Katicabogár leányok őrvezetője Kepics Anikó, míg a Borzas Füzike nagy lányok élén Csomor Gabriella áll. A lányok színes virágjai csapatunknak, egy részük még újonc próba előtt, mások már utána.

Önmagát tereli a T, avagy rover raj, Orosz László vezetésével. Hozzájuk csapódnak néha a nagy lányok is, és havi rendszerességgel járnak egymáshoz vendégségbe, a csapat életének szervezését segítik, de saját épülésükre nagy fába vágják a fejszéjüket és az önálló modulokból egyénileg felépíthető T-próba pontjait is szorgalmasan teljesítgetik. Ők egyébként nyaranként külön portyákra is járnak a közös tábor mellett, így voltak például tavaly Szlovéniában és az Adrián, idén pedig a Lengyel Tátrába mennek.

Október adott helyt egy szomorú eseménynek is, Mayer Dani cserkésztestvértünkötől együtt vettünk temetésén búcsút, vidám társaságára sokáig emlékezni fogunk. Nyugodjon békében! A szomorú percek mellett boldog pillanatoknak is részesei lehetünk. Parancsokunknak, Imre Sándornak (Maci) a nyári tábor első napján született meg 4. gyermeke, míg a kerületi vezetőképésben is aktív Brandenburg Tamás és Mónika 1. gyermeküket várják. Idén került sor a csapatot mindig segítő tiszt társunk Kemenes László arany miséjére is, melyen sajnos nem tudtunk megjelenni. Isten éltesse őket!

Az iskola új vezetésével, ahogy a régivel volt, jó a kapcsolatunk. Először kaptunk meghívást az évkezdő osztályfőnöki konferenciára, amin Imre Sándor meg is jelent. Hiszünk a cserkészlet és csapatunk életképességében, bízunk benne, hogy folytatni tudjuk a megkezdett munkát, és ezzel hozzájárulunk az iskolában folyó pedagógiai munka sikeréhez.

Akinek kedve van cserkészként élni, sok játékot megismerni, a természetben, a természetet védve a természetből élni, sok vidám dologban részt venni, igazi közösségi

életet élni, az jelentkezzen a csapat parancsnokánál vagy bármelyik tagnál. Mindenkit szeretettel várunk! Minden piarista diáknak üzenjük:

Jó munkát!

Windisch Zoltán⁵

2004–2005

Az évkönyvben nincs beszámoló a csapatról.

2005–2006

A tanév végeztével nem ér véget a „cserkészév”, mert az év egyik legfontosabb eseménye a csapattábor még hátra van. Így ezt a beszámolót is a tavalyi nyári események leírásával kezdjük.

Csapatunk 4 cserkésze, öregdiákok, részt vettek a 3 éven át tartó Nagy Dunatúra utolsó szakaszán, Bajától a Fekete-tengerig. A nagy út egy jelentős részén csatlakozott a cserkészekhez Urbanek Rudolf tanár úr is. Az egy hónapos vízitúra felejthetetlen élmény volt. Köszönjük az öregcserkészek támogatását.

A csapat nyári portyája Balatonszentgyörgyön volt. Pár sajnálatos körülmény miatt igen rövid, ám annál tartalmasabb portyánk során. megismertük a Kis-Balaton élővilágát, láttuk a megáradt Zalát, geocache ládákat kerestünk biciklivel, és nagyokat fürdöttünk a Balatonban.

A tanév eleji, Futó tanár úrral közösen rendezett toborzó kirándulásnak köszönhetően 1,5 órnyi lelkes fiú jelentkezett csapatunkba. Kisebb részük csatlakozott a már egy éve működő Binturong őrshöz, melyet Orosz László és Joachim László vezet. Többségük megalapította a Résen Légy őrsöt, vezetőik Hoványi Márton és Harmat Lőrinc. Oláh Péter vezetésével kisebb-nagyobb lelkesedéssel folytatta idén is munkáját a Kabóca őrs. Csapatunk negyedik aktív őrse, a Sárkányok, már megérték az őrsvezetői munkára, így közülük hárman 2005. októberén elkezdték a X. kerületi őrsvezetőképző tanfolyamot.

Az őrsök heti rendszerességgel tartottak őrsgyűléseket, melyek során megismerkedtek és elmélyültek a cserkészttörvény és a cserkészfogadalom irányította életvitel mi-
benlétében. A csapatotthoni foglalkozásokon kívül sokat kirándultak a természetben, számos múzeumot és mozit meglátogattak. Az idei évben kiemelt hangsúlyt helyeztünk a természet megismerésre. Ennek jegyében egy összetett pontversenyben mérik össze az őrsök lelkesedésük, tudásuk.

A csapat idősebb tagjait — jórészt már mind öregdiákok — már ritkábban látjuk ám a nagyobb csapatprogramokon — csapatkarácsony, fogadalomtétel — gyakran vi-

---

⁵Farkas Tamás cikkének felhasználásával

szontlátjuk őket. Őket fogja össze a T, mely egy rendhagyó formában működő ős. „Vezetője” Csomor Márton. Október elején elnyerték a kerület labdarúgó bajnoki címet, majd novemberben az országos kosárlabda tornán ezüstérmet szereztek. Az áprilisban megrendezett felvidéki teremfoci Liliom Kupáról szintén a bajnoki serleggel tértek haza.

Hagyományosnak mondható programjaink közé tartozik már az iskolai nyílt napi megjelenésünk, a téli játékdélután, a tavasz eleji sportnap és az október 23-ai és március 15-ei teljesítménytúrákon való részvétel. Fontos esemény volt a március végi börsönyi portyánk, melynek során az újoncok komoly döntést hoztak: szeretnének cserkészek lenni. Elhatározásuk komolyságát tetteikkel bizonyították is. Fogadalomtételük csapatunk életének legfőbb pillanata volt.

Az idei év nagy ünnepe Windisch Zoltán és Kepics Anikó házassága. Két ősvezetőnk példamutató élete minden cserkész számára követendő. Lelkesen segédkeztünk a nagy nap megünneplésében. Isten éltesse őket sokáig!

2007-ben ünnepli a cserkészlet 100. évfordulóját. (1907-ben tartotta Baden Powell, a cserkészlet alapítója, az első cserkész tábor egy Brownsea nevű szigeten.) Ezt az évfordulót egy hatalmas méretű angolai dzsemborival (4 évente megrendezésre kerülő cserkész világtalálkozó) ünneplik a cserkészek. A magyar kontingensbe 4 cserkészünk került be. A jövő évi indulásig még sok munka vár rájuk, felkészülésük ahol tudjuk, segítjük.

Hoványi Márton október 8-án sikeresen befejezte a 2003-ba kezdett segédtsztképzést, és ünnepélyes keretek között átvehette képesítését. A csapat osztozott örömeiben és itt az évkönyv lapjain is gratulál komoly munkája szép eredményéhez.

A csapat vezetői közösségét egy egri portyával próbáltuk erősíteni. Kapcsolatba léttünk a szászrégeni cserkészekkel is, az idei nyári táborunkat az ő segítségükkel, velük közösen tartjuk Erdélyben.

Lassan, csendesesen szépül és bővül csapatunk honlapja, amit minden olvasó figyelmébe ajánlunk: www.piar.hu/Sik. Itt részletesebben lehet olvasni a fenti programokról.

Jó munkát!

dr. Imre Sándor
parancsnok

Orosz László
parancsnokhelyettes

Készült Budapesten 2007-ben, a cserkészzet centenáriumának ünnepén.

Füzetünk a Budapesti Piarista Gimnázium évkönyveiben megtalálható beszámolókat tartalmazza. Az eredeti szöveg begépelését a Mangalica, Résen Légy, Binturong, Kabóca és Nemespenész őrök tagjai végezték. Munkánk során meghagytuk a korabeli helyesírást.

Baden Powell of Gilwell